

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ CEA VEACHIE

CARTEA FACERII

CAP 1

Despre zidirea lumii, osibirea și podoaba făpturilor, și despre zidirea omului, căruia i-au supus Dumnezeu toate care zidisă.

*Psalm
32, 6
135, 5
Fapte
14, 15
17, 24
*Evrei
11, 3

1* **N**tru început (a) au făcut Dumnezeu ceriul și pământul.

2. Și pământul era nevăzut și netocmit, și întunearec era deasupra adâncului, și Duhul lui Dumnezeu să purta pre deasupra apei.

3. Și au zis Dumnezeu: „Să se facă lumină!” Și s-au făcut lumină.

4. Și au văzut Dumnezeu lumina că easte bună, și au despărțit Dumnezeu între lumină și între întunearec (b).

5. Și au numit Dumnezeu lumina ziua, și întunearecul l-au numit noapte. Și s-au făcut seară, și s-au făcut dimineață, zi una (v).

6. Și au zis Dumnezeu: „Să se facă tărie între apă și să fie despărțind apă de apă!” Și s-au făcut așa.

7. Și au făcut Dumnezeu tăriia, și au despărțit între apa carea era supt tărie și între apa* carea era deasupra tăriei.

*Psal.
135, 6
Ieremia
10, 12
51, 15

8. Și au numit Dumnezeu tăriia (g) ceriu, și au văzut Dumnezeu că easte bine, și s-au făcut seară, și s-au făcut dimineață, zioa a doao.

9. Și au zis Dumnezeu: „Să se adune apa cea de supt ceriu într-o adunare și să se arate uscatul!” Și s-au

adunat apa cea de supt ceriu într-o adunare și s-au arătat uscatul.

10. Și au numit Dumnezeu uscatul* pământ și adunările apelor le-au numit mări (d). Și au văzut Dumnezeu că easte bine.

*Psalm
32, 7
88, 12
133, 4

11. Și au zis Dumnezeu: „Să răsară pământul iarbă vearde, carea să samene sămânță după fealiu și după asemănare, și lemn roditoriu, care să facă rod, căruia să fie sămânța lui într-însul, după fealiu (e), pre pământ!” Și s-au făcut așa.

12. Și au scos pământul iarbă vearde, carea samănă sămânță după fealiu și după asemănare, și lemn roditoriu, care face rod, a căruia sămânța lui (j) într-însul, după fealiu, pre pământ. Și au văzut Dumnezeu că easte bine.

13. Și s-au făcut seară, și s-au făcut dimineață, zioa a treia.

14. Și au zis Dumnezeu: „Să se facă luminători într-o tăriia ceriului, ca să lumineaze pre pământ (dz), și să despartă între zi și între noapte. Și să fie (z) spre seamne și spre vremi și spre zile și spre ani.

*Psalm
135, 7

15. Și să fie spre luminare într-o tăriia ceriului, ca să lumineaze pre pământ”. Și s-au făcut așa.

1. (a) Întru început, adecă, mai înainte de a face alte lucruri care să vad. Sau la începutul vremii. Sau cu cuvântul, adecă prin Fiiul, Carele easte Cuvântul lui Dumnezeu. 4. (b) Într-o lumină și într-o întunearec, adecă lumina de întunearec. Așa și în stih 7. 5. (v) În limba jidovească nu să zice întâiu, întâie, ci în loc de a zice întâiu să zice unul, și în loc de întâie să zice una, precum și aici ar trebui să zicem: zioa întâie. 8. (g) Tărie să zice aerul, văzduhul, care easte de la pământ în sus cătră ceriu până la apa cea deasupra, că Dumnezeu deasupra tă-

riei aceștia au pus apă, ca să stâmpere căldura cea nesuferită a soarelui, și aceasta easte apa cea mai presus de ceriuri, de carea să zice în Psalm 148. 10. (d) Tot lacul și toată adunarea apelor să numesc mări. S. Ieronim. 11. (e) Bibliia grecească cea de la Alexandria are: după fealiu și după asemănare. 12. (j) Easte. 14. (dz) Bibliia cea de la Alexandria are: să lumineaze pre pământ și să stâpânească preste zi și preste noapte; (z) Și să fie seamne, care arată și osibesc vremile, zilele și anii.

16. Și au făcut Dumnezeu doi luminători mari, luminătorul cel mai mare spre stăpânirea zilei, și luminătorul cel mai mic spre stăpânirea nopții, și stealele.

17. Și i-au pus pre ei Dumnezeu întru tăriia ceriului, ca să lumineaze pre pământ.

18. Și să stăpânească preste zi și preste noapte, și să despartă întră lumină și întră întunearec. Și au văzut Dumnezeu că easte bine.

19. Și s-au făcut seară, și s-au făcut dimineață, zioa a patra.

20. Și au zis Dumnezeu: „Să rodească apele jigăni cu suflete vii, și pasări zburătoare pre pământ supt tăriiia ceriului!” Și s-au făcut așa.

21. Și au făcut Dumnezeu chiții cei mari și tot sufletul jivinilor ce să târască, care le-au rodit apele, după fealiul lor, și toată pasărea zburătoare, după fealiu. Și au văzut Dumnezeu că sânt bune.

22. Și le-au blagoslovit Dumnezeu, zicând: „Creașteți și vă înmulțiți; și umpleți apele în mări, și ceale zburătoare să se înmulțască pre pământ!”

23. Și s-au făcut seară, și s-au făcut dimineață, zioa a cincea.

24. Și au zis Dumnezeu: „Să rodească pământul suflet viu, după fealiu, de ceale cu patru picioare și de ceale ce să târască și fieri pre pământ, după fealiu”. Și s-au făcut așa.

25. Și au făcut Dumnezeu fierile pământului, după fealiul lor, și dobitoacele, după fealiul lor, și toate ceale ce să târască pre pământ, după fealiul lor. Și au văzut Dumnezeu că sânt bune.

Jos 26. Și au zis Dumnezeu: „Să facem om
5, 1 după chipul Nostru și după asemănare, și
9, 6 să stăpânească peștii mării și pasările
ceriului și dobitoacele și tot pământul și
toate ceale ce să târască pre pământ”.

Cori. 27. Și au făcut Dumnezeu pre om, după
11, 7 chipul Lui. Dumnezeu l-au făcut pre dânsul,*
Colos. bărbat și muiare i-au făcut pre ei.
3, 10

*Întel. 28. Și bine i-au cuvântat pre ei Dumnezeu,
2, 23 zicând:* „Creașteți și vă înmulțiți și umpleți
pământul, și-l stăpâniți pre el, și stăpâniți
*Sirah peștii mării și pasările ceriului și toate
17, 1 dobitoacele și tot pământul și toate jivinele
Mat. care să târască pre pământ”.

19, 4 29. Și au zis Dumnezeu: „Iată, am dat voao
Jos toată iarba ce face sămânță de sămănat,
8, 17 carea easte deasupra a tot pământul, și tot
9, 1 lemnul care are întru sine rod cu sămânță*
*Jos de sămănat; va fi voao de mâncare.
9, 3

30. Și tuturor fierilor pământului și tuturor pasărilor ceriului și tuturor jivinilor ce să târască pre pământ, care au în sine suflet viu, și toată iarba vearde de mâncare”. Și s-au făcut așa.

31.* Și au văzut Dumnezeu toate câte au *Sira.
făcut, și, iată, (i) bune foarte. Și s-au făcut 39, 21
seară, și s-au făcut dimineață, zioa a șeasa. Marco
7, 37

CAP 2

Dumnezeu, plinindu-Și lucrarea în șease zile, sfințește zioa a șaptea, pre om îl pune în raiul cel înfrumusețat cu multe fealiuri de pomi roditori și cu râuri, căruia îi face pre Eva din coasta lui ajutoriu și rânduiște căsătoria.

1. i s-au săvârșit ceriul și pământul și toată podoaba lor.

2. Și au sfârșit Dumnezeu în zioa a șeasa lucrurile Sale, care

au făcut,* și s-au odihnit în zioa a șaptea *Ieșir.
de toate lucrurile Sale, care au făcut. 20, 11

3. Și bine au cuvântat Dumnezeu zioa a 31, 12
șaptea și o au sfințit (a) pre ea, că întru 2 Leage
aceaea s-au odihnit de toate lucrurile Sale, 5, 14
care au început Dumnezeu a face. Evrei

4. Aceasta easte Cartea Facerii ceriului și 4, 4
a pământului, când s-au făcut, în carea zi

au făcut Domnul Dumnezeu ceriul și pământul.

5. Și toată verdeața țarinei mai înainte de ce s-au făcut pre pământ, și toată iarba țarinei mai înainte de ce au răsărit, că nu ploasă Dumnezeu pre pământ, și om nu era carele să-l lucreaze pre dânsul.

6. Și izvor ieșea din pământ și adăpa toată fața pământului.

7. Și au făcut Dumnezeu pre om, țărână luând din pământ, și au suflat în fața lui suflare de viață,* și s-au făcut omul în suflet *1 Cor.
viu. 13 [15], 45

8. Și au sădit Dumnezeu raiu (b) în Edem, cătră răsărit, și au pus acolo pre omul pre carele l-au făcut.

9. Și (v) au făcut Dumnezeu să răsară încă din pământ tot lemnul frumos la vedea și bun la mâncare, și pomul vieții în mijlocul raiului, și pomul științii binelui și a răului.

10. Și râu ieșea din Edem, ca să ude raiul, care de acolo să împarte în patru râuri (g).

11. Numele unuia Fison, acesta încungiură tot pământul Evilatului, acolo easte aur.

12. Și aurul pământului aceluia easte bun, și acolo easte rubin și piatră vearde.

31. (i) Era. 3. (a) O au sfințit, adecă o au ales, o au osibit, ca să fie sfântă, întru carea să nu să lucre ceale pământeste, ci ceale sfinte. 8. (b) În grece easte grădină în loc de raiu, așa și mai jos. 9. (v) În jidovie easte: și făcusă Dumnezeu, ca să răsară din pământ tot lemnul frumos. 10. (g) În grece în loc de râuri easte începături.

13. Și numele râului celui de al doilea, Gheon, acesta încungiură tot pământul Etiopiei.

14. Și râul cel de al treilea, Tigru, acesta merge împotriva asirilor. Și râul al patrulea, Efrat.

15. Și au luat Domnul Dumnezeu pre omul, pre carele l-au făcut, și l-au pus în raiul desfătării, să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și au poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: „Din tot pomul, care easte în raiu, să mănânce mâncare.

17. Iară din pomul științii binelui și a răului să nu mâncați, că, ori în ce zi veți mânca dintr-însul, cu moarte veți muri”.

18. Și au zis Domnul Dumnezeu: „Nu easte bine să fie omul singur, să facem lui ajutoriu aseamenea lui”.

19. Și au făcut Dumnezeu încă din pământ toate fierile țarinii și toate pasările ceriului (d), și le-au adus la Adam să vază ce nume le va pune, și tot sufletul viu ce l-au numit Adam, acesta easte numele lui.

20. Și au pus Adam nume tuturor dobitoacelor și tuturor paserilor ceriului și tuturor fierilor pământului (e), iară lui Adam nu s-au aflat ajutoriu aseamenea lui.

21. Și au pus (j) Dumnezeu somn în Adam și au adormit, și au luat o coastă dintru ale lui și au plinit cu carne în locul ei.

22. Și au făcut Dumnezeu coasta, carea o au luat din Adam, muiare, și o au adus pre ea la Adam.

1 Cor. 11, 9 23. Și au zis Adam: „Acesta acum (dz) easte os din oasele meale și carne din carnea mea, aceasta să va chema muiare, pentru că din bărbatul său s-au luat.

Mate. 19, 5 24. Pentru aceea (z), va lăsa omul pre tatăl său și pre mumă-sa și să va lipi de muiarea sa** și vor fi amândoi un trup (i)”.

**Efese. 5, 31 25. Și era amândoi goli, și Adam și muiarea lui, și nu să rușina.
1 Cori. 6, 16

CAP 3

Prin viclenia șarpelui, strămoșii calcă porunca Domnului. Mesia lumii să făgăduiaște și, spuindu-să fiește-căruia pedeapsa, să gonesc din raiu.

1. **N**ară șearpele era mai înțelept decât toate fierile ceale de pre pământ, care le-au făcut Domnul Dumnezeu, și au zis șearpele cătră muiare: „Ce easte, că au zis Dumnezeu să nu

19. (d) În jidovie stihul acesta așa easte: Și după ce au făcut Dumnezeu din pământ toate fierile pământului și toate pasările ceriului, le-au adus la Adam. 20. (e) Grece.: țarinii. 21. (j) Grece.: Și au slobozit Dumnezeu somn. 23. (dz) Jido.: de astă dată. 24. (z) Pentru această pricină; (i) Grece.: spre un trup, adecă în traiul căsătoriei, sau precum unii zic nașterea de prunci.

mâncați din tot pomul raiului?”

2. Și au zis muiarea cătră șearpe: „Din rodul pomilor raiului mâncăm.

3. Iară din rodul pomului care easte în mijlocul raiului au zis Dumnezeu: «Să nu mâncați dintr-însul, nici să vă atingeți de dânsul, ca să nu muriți»”.

4. Și au zis șearpele cătră muiare:* „Nu veți *2 Cor. 11, 3 muri cu moarte.

5. Că știe Dumnezeu că, ori în ce zi veți mânca dintr-însul, să vor deșchide ochii voștri și veți fi ca niște dumnezei cunoscând binele și răul”.

6. Și au văzut muiarea că bun easte pomul la mâncare și plăcut ochilor la vedea, și cum că frumos easte a cunoaște și, luând din rodul lui,* au mâncat și au dat și bărbatului său, și au mâncat cu dânsa.

*Tim. 2, 14

7. Și s-au deșchis ochii (a) amânduror, și au cunoscut că era goli, și au cusut frunze de smochin, și și-au făcut acoperemânturi împregiurul trupului.

8. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând în raiu după amiazăzi, și s-au ascuns Adam și muiarea lui de fața Domnului Dumnezeu între pomii raiului (b).

9. Și au strigat Domnul Dumnezeu pre Adam și au zis lui: „Adame, unde ești?”

10. Iară el au zis Lui: „Glasul Tău am auzit umblând prin raiu și m-am temut, că gol sânt, și m-am ascuns”.

11. Și au zis Dumnezeu lui: „Cine ți-au spus ție că ești gol? De nu din pomul din carele ți-am poruncit ție singur să nu mânca, dintru acela ai mâncat”.

12. Și au zis Adam: „Muiarea care mi-ai dat să fie cu mine, aceea mi-au dat din pom și am mâncat”.

13. Și au zis Domnul Dumnezeu muiării (v): „Căci ai făcut aceasta?” Și au zis muiarea: „Șearpele m-au amăgit și am mâncat”.

14. Și au zis Domnul Dumnezeu șarpelui: „Pentru că ai făcut aceasta, blăstămat (g) tu din toate dobitoacele și din toate fierile pământului, pre pieptul tău și pre pantece te vei târi, și pământ vei mânca în toate zilele vieții tale.

15. Și vrăjmășie voi pune înătră tine și înătră muiare, și înătră sămânța ta și înătră sămânța ei. Acela va păzi capul tău, și tu vei păzi călcâiul lui (d)”.

16. Și muiării au zis: „Înmulțind voi înmulți năcazurile tale și suspinul tău, în

7. (a) Nu de ochii cei trupești, ci de priceaperea minții, Sfântul Ioan Gură de Aur. 8. (b) În mijlocul pomilor raiului, easte în grece. 13. (v) În grece easte: ce ai făcut; în jidovie easte: ce easte aceasta ce ai făcut. 14. (g) Să fii. 15. (d) Și înătră sămânța ei, adecă înătră Cel ce Să va naște din sămânța ei, Carele easte Mesia, Hristos Răscumpărătoriu, Acela va păzi capul tău.

dureri vei naște fii, și la bărbatul tău întoarcerea ta,* și el te va stăpâni”.

*1 Cor.
14, 34

17. Iară lui Adam au zis: „Pentru că ai ascultat glasul muierii tale și ai mâncat din pomul care ți-am poruncit ție ca dintru acela săngur să nu mănâci, dintru acela ai mâncat, blăstămat pământul întru lucrurile tale, întru năcazuri vei mânca dintr-însul în toate zilele vieții tale!

18. Spini și pălămidă va răsări ție și vei mânca iarba pământului.

19. În sudoarea feții tale vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământ, din care ești luat, că pământ ești și în pământ te vei întoarce”.

20. Și au chemat Adam numele muierii sale Viiată, pentru că ea este mumă tuturor celor vii.

21. Și au făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și muierii lui îmbrăcăminte de piiale și i-au îmbrăcat pre ei.

22. Și au zis Dumnezeu: „Iată, Adam s-au făcut ca unul din noi cunoscând binele și răul, și acum, ca nu cumva să-și tinză mâna sa și să ia din pomul vieții și să mănânce, și să trăiască în veaci”.

23. L-au scos pre el Domnul Dumnezeu din raiul desfătării, ca să lucreze pământul din care s-au luat.

24. Și au scos Domnul Dumnezeu afară pre Adam și l-au pus pre el în preajma raiului desfătării și au pus heruvimi și sabie de foc învârtitoare ca să păzască calea pomului vieții.

CAP 4

Cunoscând Adam pre Eva, naște pre Cain și pre Avel. Cain ucide pre fratele său Avel și, de la Dumnezeu pedepsit și pribeag fiind, au născut pre Enos, ci și Adam au născut pre Sit, căruia i s-au născut Enos.

1. ară Adam au cunoscut pre Eva, muiarea sa, și, luând ea în pânțece, au născut pre Cain și au zis: „Dobândit-am om prin Dumnezeu (a)”.

2. Și au mai născut pre Avel, fratele lui, și au fost Avel păstoriu de oi, iară Cain au fost lucrătoriu de pământ.

3. Și au fost după câteva zile, au adus Cain din rodurile pământului jertvă lui Dumnezeu.

*Iov
1, 14

4.* Și au adus și Avel din ceale întâiu născute ale oilor sale și din grăsimea lor, și au căutat Dumnezeu spre Avel și

1. (a) În jidovie este: dobândit-am om de la Domnul. 5. (b) Adecă, i-au făcut pre ei să cunoască cum că voia aceluia îi place, iară nemulțămirea acestuia o lapădă. S. Ioan Gură de Aur; (v) În grecie: și au căzut fața lui, adecă de supărare i s-au mutat fața. 7. (g) Întoarcerea lui, adecă, a păcatului.

CAP 3 ȘI 4

spre darurile lui.

5. Iară spre Cain și spre jertvele lui nu s-au uitat, (b) și s-au întristat Cain foarte și s-au mâhnit fața lui (v).

6. Și au zis Domnul Dumnezeu lui Cain: „Pentru ce te-ai întristat și pentru ce s-au mâhnit fața ta?

7. Au nu de vei aduce drept, iară nu vei împărți drept, ai păcătuit? Taci, la tine întoarcerea lui (g), și tu-l vei stăpâni pre acela”.

8. Și au zis Cain cătră Avel, fratele său: „Să ieșim în câmp”. Și au fost când era ei în câmp, s-au sculat Cain asupra fratelui său Avel* și l-au omorât pre el.

*Înțele.

9. Și au zis Domnul Dumnezeu cătră Cain: „Unde este Avel, fratele tău?” Și au zis: „Nu știu, au doară păzitoriu fratelui meu sânt eu?”

10, 13 [3]

Mateiu

23, 35

10. Și au zis Domnul: „Căci ai făcut aceasta? Glasul sângelui fratelui tău strigă cătră Mine din pământ.

1 Ioan

3, 12

Iuda

11. Și acum blăstămat (d) tu de pre pământul care au deșchis gura sa să priimească sângele fratelui tău din mâna ta!

11

12. Când vei lucra pământul, nu va adaoge a da ție putearea sa (e), gemând și trămurând vei fi pre pământ”.

13. Și au zis Cain cătră Domnul: „Mai mare este vina mea (j) decât a să ierta mie.

14. De mă scoți astăzi de pre fața pământului, și de la fața Ta mă voiu ascunde și voiu fi gemând și trămurând pre pământ, și va fi tot cel ce mă va afla mă va omori”.

15. Și au zis lui Domnul Dumnezeu: „Nu așa, tot cel ce va omori pre Cain, de șapte ori să va pedepsi (dz)”. Și au pus Domnul Dumnezeu sămn lui Cain, ca să nu-l omoară oricine-l va afla pre el.

16. Și au ieșit Cain de la fața lui Dumnezeu, și au lăcuit în pământul Naid, în preajma Edemului.

17. Și au cunoscut Cain pre muiarea sa, și luând în pânțece au născut pre Enoh, și au zidit cetate, și au chemat cetatea pre numele fiiului său, Enoh.

18. Și s-au născut lui Enoh Gaidad, și Gaidad au născut pre Maleleil, și Maleleil au născut pre Matusal, și Matusal au născut pre Lameh.

11. (d) Vei fi. 12. (e) Putearea sa, adecă: grăsimea sa, rodul său. 13. (j) Jidov.: fărdeleagea mea. 15. (dz) Jidov.: de șapte ori să va pedepsi. Grece. : șapte izbânde va dezlega, va plăti, sau șapte izbânde va lua, adecă, de șapte ori să va face asupra aceluia izbândă, răsplătire. S. Ioan Gură de Aur zice: „Cel ce va cerca să te omoară pre tine să va face vinovat de șapte pedeapse foarte mari”. Șapte, adecă multe, că șapte în loc de multe să pune în Scriptură, cum este: cea stearpă au născut șapte, adecă mulți.

19. Și ș-au luat Lamah doao muieri (z), numele uniia, Ada, și numele ceialalte, Sela.

20. Și au născut Ada pre Iovil; acesta au fost tată hrănititorilor de dobitoace, carii lăcuiesc în colibi.

21. Și numele fratelui lui, Iuval; acesta au fost care au izvodit canonul și alăuta (i).

22. Iară Sela, și ea au născut pre Tovel, și au fost bătătoriu cu ciocane, faur de aramă și de fier. Iară sora lui Tovel, Noema.

23. Și au zis Lamah muierilor sale, Adei și Selei: „Ascultați glasul meu, muierile lui Lamah, băgați în urechi cuvintele mele, că bărbat am omorât spre rană mie, și tânăr spre vânătare mie.

24. Că de șapte ori s-au izbândit despre Cain, iară despre Lamah de șaptezeci de ori șapte”.

25. Și au cunoscut Adam pre Eva, muiarea sa, și luând ea în pânțece au născut fiu, și au chemat numele lui Sit, zicând: „Că mi-au rădicat mie Dumnezeu altă sămânță în locul lui Avel, pre carele l-au omorât Cain”.

26. Și lui Sit s-au născut fiu, și au chemat numele lui Enos, acesta au nădăjduit a chema numele Domnului Dumnezeu.

CAP 5

Să spun nașterile sau neamurile lui Adam și a celor după el, prin Sit, și anii vieții lor, până la Noe.

1. ceasta easte Cartea Facerii oamenilor, în carea zi au făcut Dumnezeu pre Adam,* după chipul lui Dumnezeu l-au făcut

*Sus
1, 26

Jos pre el.

9, 6

Întel.

2, 23

Sirah

17, 1

*Paral.

1, 1

2. Bărbat și muiare i-au făcut pre ei și bine i-au cuvântat, și au chemat numele lui Adam, în zioa în carea i-au făcut pre ei.

3. Și au trăit Adam doao sute și treizeci de ani, și au născut după chipul său și după asemănarea sa, și au numit numele lui Sit.

4. Și au fost zilele lui Adam, care le-au trăit* după ce au născut pre Sit, ani șapte sute, și au născut fii și feate.

5. Și au fost toate zilele lui Adam, care le-au trăit, noao sute și treizeci de ani, și au murit.

6. Și au trăit Sit ani doao sute (a) și cinci, și au născut pre Enos.

7. Și au trăit Sit, după ce au născut pre Enos, ani șapte sute și șapte, și au născut fii și feate.

8. Și au fost toate zilele lui Sit ani noao sute și doisprezece, și au murit.

19. (z) A avea mai multe muieri al cincilea neam de la Cain au început. 21. (i) În grece: carele au izvodit psaltirea și ceatera, adecă musica. 6. (a) De aici până la Avraam, unde jidovii au o sută, grecii au doao sute de ani. S. Ieronim.

9. Și au trăit Enos ani o sută și noazeci, și au născut pre Cainan.

10. Și au trăit Enos, după ce au născut pre Cainan, ani șapte sute și cincisprezece, și au născut fii și feate.

11. Și au fost toate zilele lui Enos ani noao sute și cinci, și au murit.

12. Și au trăit Cainan ani o sută și șaptezeci, și au născut pre Maleleil.

13. Și au trăit Cainan, după ce au născut pre Maleleil, ani șapte sute și patruzeci, și au născut fii și feate.

14. Și au fost toate zilele lui Cainan ani noao sute și zece.

15. Și au trăit Maleleil ani o sută și șasezeci și cinci, și au născut pre Iared.

16. Și au trăit Maleleil, după ce au născut pre Iared, ani șapte sute și treizeci, și au născut feciori și feate.

17. Și au fost toate zilele lui Maleleil ani opt sute și noazeci și cinci, și au murit.

18. Și au trăit Iared ani o sută și șasezeci și doi, și au născut pre Enoh.

19. Și au trăit Iared, după ce au născut pre Enoh, ani opt sute, și au născut fii și feate.

20. Și au fost toate zilele lui Iared ani noao sute șasezeci și doi, și au murit.

21. Și au trăit Enoh ani o sută șasezeci și cinci, și au născut pre Matusal.

22. Și bine au plăcut Enoh lui Dumnezeu,* și, după ce au născut pre Matusal, au trăit doao sute de ani, și au născut feciori și feate.

*Sira.

44, 16

Evrei

11, 5

23. Și au fost toate zilele lui Enoh ani trei sute șasăzeci și cinci.

24. Și bine au plăcut Enoh lui Dumnezeu, și nu s-au aflat, pentru că l-au mutat pre dânsul Dumnezeu.

25. Și au trăit Matusal ani o sută optzeci și șapte, și au născut pre Lamah.

26. Și au trăit Matusal, după ce au născut pre Lamah, ani șapte sute optzeci și doi, și au născut fii și feate.

27. Și au fost toate zilele lui Matusal, care au trăit ani noao sute șasăzeci și noao, și au murit.

28. Și au trăit Lamah ani o sută optzeci și opt, și au născut fiu.

29. Și au chemat numele lui Noe, zicând: „Acesta va face să odihnim de lucrurile noastre și de năcazurile mânilor noastre, și de pământul care l-au blăstămat Domnul Dumnezeu”.

30. Și au trăit Lamah, după ce au născut pre Noe, ani cinci sute șasăzeci și cinci, și au născut feciori și feate.

31. Și au fost toate zilele lui Lamah ani șapte sute cincizeci și trei, și au murit.

32. Și era Noe de cinci sute de ani, și au născut Noe trei feciori: pre Sim, pre

Ham și pre Afet.

CAP 6

Pentru răutățile oamenilor, Dumnezeu aduce potop pre pământ, însă Noe, drept fiind, i să poruncească să facă corabiia și să între el și toată casa lui, și din toate jivunile pământului, ca să se mântuiască.

1. i au fost când au început oame-
nii a să înmulți pre pământ, și
li s-au născut lor feate.

2. Văzind fiii lui Dumnezeu pre
featele oamenilor (a) că era frumoase, au
luat și muieri din toate care au ales.

3. Și au zis Domnul Dumnezeu: „Nu va
rămânea Duhul Mieu în oamenii aceștia în
veac, pentru că trupuri sânt, și vor fi zilele
lor o sută și doazeci de ani (b)”.

4. Și era uriași pre pământ în zilele
acealea și după aceea, când intra fiii lui
Dumnezeu la featele oamenilor și le năștea
lor, aceia era uriași, din veaci oameni
numiți (v).

5. Și văzind Domnul Dumnezeu că s-au
înmulțit răutățile oamenilor pre pământ* și
cum că fieștecarele cuget în inima sa cu
deadinsul spre răutăți în toate zilele,

6. I-au părut rău lui Dumnezeu că au făcut
pre om pre pământ și S-au căit.

7. Și au zis Dumnezeu: „Piiarde-voiu pre
omul pre carele l-am făcut de pre fața pă-
mântului, de la om până la dobitoace, și de
la ceale ce să târască până la pasările ceriului,
pentru că-Mi pare rău că i-am făcut pre ei”.

8. Iară Noe au aflat har înaintea Domnului
Dumnezeu.

9. Iară aceastea sânt nașterile lui Noe;*
Noe, om drept și desăvârșit fiind în neamul
său, au plăcut lui Dumnezeu Noe.

10. Și au născut Noe trei feciori: pre Sim,
pre Ham, pre lafet.

11. Și să strâcasă pământul înaintea lui
Dumnezeu și să umplușă pământul de
nedreptate.

12. Și au văzut Domnul Dumnezeu
pământul, și era stricat (pentru că-și
stricasă tot trupul calea sa pre pământ).

13. Și au zis Domnul Dumnezeu lui Noe:
„Vreamea a tot omul vine înaintea Mea, că

2. (a) Fiii lui Dumnezeu să numesc cei ce să
pogoară din Sit, pentru cucernicia lui cea mare
cătră Dumnezeu; iară fiii oamenilor să zic cei
ce să pogoară din Cain. S. Ioan Gură de Aur,
macar că în unele cărți a celor șeptezeci să
cetește îngerii lui Dumnezeu. 3. (b) Nu viața
omenească precum mulți zic, la o sută și doazeci
de ani s-au strâns, ci neamului aceluia, adecă
celor ce trăia atunci s-au dat o sută și doazeci
de ani să se pocăiască. 4. (v) de demult vestiți.

CAP 6 ȘI 7

s-au umplut pământul de nedreptate din ei,
și, iată, voiu piiarde pre ei și pământul.

14. Iară tu fă ție corabie din leamne nepu-
trezitoare cu patru dungi, despărțituri vei
face prin corabie și o vei smoli dinlăuntru
și din afară cu smoală.

15. Și așa vei face corabiia, de trei sute
de coți lungimea corăbiei și de cincizeci de
coți lățimea și de treizeci de coți înălțimea
ei.

16. Strâmtându-o vei face corabiia, și
deasupra de un cot o vei sfârși, iară ușa o
vei face în coaste, cu cămări câte cu doao
și câte cu trei rânduri de poduri o vei face.

17. Și, iată, Eu voiu aduce potop, apă preste
pământ, ca să strice tot trupul în care easte
suflet viu supt ceriu, și oricâte vor fi pre
pământ vor muri.

18. Și voiu pune legătura Mea cu tine, și
vei intra în corabie tu și feciorii tăi și
muierea ta și muierile feciorilor tăi cu tine.

19. Și din toate dobitoacele, și din toate
ceale ce să târască, și din toate fierile, și din
tot trupul, câte doao din toate să bagi în
corabie, ca să le hrănești cu tine, parte
bărbătească și fămeiască să fie.

20. Și din toate pasările ceale zburătoare,
după fealiu, și din toate dobitoacele, după
fealiu, și din toate jigăniile ce să târască
pre pământ, după fealiul lor, câte doao din
toate vor intra la tine să se hrănească
împreună cu tine, parte bărbătească și
fămeiască.

21. Și tu vei lua ție din toate bucatele de
care mâncați și vei aduna la tine, și vor fi
ție și lor de mâncare”.

22. Și au făcut Noe toate câte i-au poruncit
lui Domnul Dumnezeu, așa au făcut.

CAP 7

*După ce au intrat Noe cu ai săi în corabie, ploaie s-au
făcut pre pământ în patruzeci de zile și patruzeci de
noști, cât au trecut apa preste vârfurile tuturor munților
și au înecat tot trupul ce mișca de pre pământ.*

1. i au zis Domnul Dumnezeu
cătră Noe: „Întră tu și toată
casa ta în corabie, că pre tine*
te-am văzut drept înaintea Mea
în neamul acesta.

2. Și din dobitoacele ceale curate bagă
înlăuntru la tine câte șapte, parte bărbă-
tească și fămeiască, iară din dobitoacele
ceale necurate câte doao, parte bărbăteas-
că și fămeiască.

3. Și din pasările ceriului ceale curate câte
șapte, parte bărbătească și fămeiască,

*Evrei
11, 7

2 Petr.
2, 5

și din toate pasările ceale necurate câte doao, parte bărbătească și femeiască, ca să hrănești (a) sămânța preste tot pământul.

4. Că încă șapte zile Eu voi aduce ploaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și voi piiarde de pre fața pământului tot ce viiază, care am făcut”.

5. Și au făcut Noe toate câte i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

6. Iară Noe era de șeaze sute de ani, și potop de apă s-au făcut pre pământ.

*Mat. 24, 37
Luca 17, 26
1 Petr. 3, 20

7. Și* au intrat Noe și feciorii lui și muiarea lui și muierele feciorilor lui cu dânsul în corabie pentru apa potopului.

8. Și din pasările ceale curate, și din pasările ceale necurate, și din dobitoacele ceale curate, și din dobitoacele ceale necurate, și din fieri, și din toate ceale ce să târască pre pământ.

9. Câte doao din toate au intrat la Noe în corabie, parte bărbătească și femeiască, precum au poruncit Domnul Dumnezeu lui Noe.

10. Și au fost după șapte zile, apa potopului s-au făcut pre pământ.

11. În anul șeasă sute din viața lui Noe, în luna a doao, în doaozeci și șapte a lunii, în zioa aceea s-au desfăcut toate izvoarele adâncului, și jghiiaburile ceriului s-au deschis.

12. Și s-au făcut ploaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

13. În zioa aceea intrat-au Noe, Sim, Ham, Iafet, feciorii lui Noe și muiarea lui Noe și trei muieri ale feciorilor lui cu dânsul în corabie.

14. Și toate fierile, după fealiu, și toate dobitoacele, după fealiu, și toată jivina ce să mișcă pre pământ, după fealiu, și toată paserea zburătoare, după fealiul său.

15. Au intrat la Noe în corabie, câte doao, parte bărbătească și femeiască, din tot trupul în care easte duh de viață.

16. Și ceale ce intrasă parte bărbătească și femeiască din tot trupul au intrat, după cum au poruncit Dumnezeu lui Noe, și au închis Domnul Dumnezeu corabiia din afara ei.

17. Și au fost potop patruzeci de zile și patruzeci de nopți pre pământ, și s-au înălțat apa, și au rădicat corabiia și o au înălțat de pre pământ.

18. Și să întărea apa și să înmulțea foarte pre pământ, și să purta (b) corabiia pre deasupra apei.

19. Iară apa să întărea (v) foarte, foarte, pre pământ, și au acoperit toți munții cei înalți, care era supt ceriu.

20. De cincisprăzece coți s-au înălțat apa

3. (a) Ca să rămâie sămânță. 18. (b) Înota, plutea. 19. (v) Să înmulțea.

în sus și au acoperit toți munții cei înalți.

21.* Și au murit tot trupul ce să mișca pre pământ, al paserilor și al dobitoacelor și al fierilor și toată jivina ce să mișca pre pământ. *Întel. 10, 4
1 Petr. 3, 20

22. Și tot omul și toate câte avea suflare de viață și tot ce era pre uscat au murit.

23. Și s-au stâns tot ce era (g) viu pre fața a tot pământul, de la om până la dobitoc (d), și ceale ce să târască, și pasările ceriului de pre pământ s-au stâns, și au rămas Noe singur și cei ce era cu el în corabie.

24. Și s-au înălțat apa pre pământ o sută și cincizeci de zile.

CAP 8

După ce au scăzut apa, Noe cu cei din corabie, slobozind mai înainte corbul și porumbul, au ieșit din corabie și au adus jerbă lui Dumnezeu mulțemită. Dumnezeu făgăduiaște că mai mult nu va fi potop de apă.

1. i Și-au adus aminte Dumnezeu de Noe și de toate fierile și de toate dobitoacele și de toate paserile și de toate jivinile ce să târască câte era cu dânsul în corabie, și au adus Dumnezeu vânt pre pământ și au încetat apa.

2. Și s-au încuiat izvoarele adâncului și jghiiaburile ceriului, și s-au oprit ploaia din ceriu.

3. Și scădea apa scurându-să de pre pământ și s-au împușinat apa după o sută și cincizeci de zile.

4. Și au șezut corabiia, în luna a șaptea, în doaozeci și șapte de zile ale lunii, pre munții Ararat.

5. Iară apa au scăzut până la luna a zecea, iară în luna a zecea, în zioa cea dintâiu a lunii, s-au ivit vârful munților.

6. Și au fost după patruzeci de zile, au deschis Noe fereastra corabiei, carea o făcuse.

7. Și au trimis corbul să vază: oare scăzut-au apa? Și ieșind nu s-au mai întors până când s-au uscat apa de pre pământ.

8. Și au trimis porumbul după dânsul să vază: doară au scăzut apa de pre pământ.

9. Și neaflând porumbul odihnă picioarelor sale, s-au întors la dânsul în corabie, că era apa preste toată fața pământului, și, întinzându-și mâna, l-au luat și l-au băgat la sine în corabie.

10. Și așteptând încă și alte șapte zi-

23. (g), (d) De la om până la dobitoc, adecă, și pre om și pre dobitoc.

le, iară au trimis pre porumb afară din corabie.

11. Și s-au întors la dânsul porumbul cătră seară, și avea în gura sa stălpăre de maslin cu frunză, și au cunoscut Noe că au scăzut apa de pre fața pământului.

12. Și așteptând încă alte șapte zile, iară au trimis porumbul, și n-au mai adaos a să întoarce la dânsul.

13. Și au fost în anul șease sute și unul din viața lui Noe, în luna dintâiu, în zioa dintâiu a lunii, au scăzut apa de pre pământ și au descoperit Noe coperișul corăbiei carea făcuse și au văzut că au scăzut apa de pre fața pământului.

14. Iară în luna a doao, în zioa a doaozeci și șapte, s-au uscat pământul.

15. Și au grăit Domnul Dumnezeu cătră Noe, zicând: „leși din corabie, tu și muiarea ta, și feciorii tăi și muierele feciorilor tăi cu tine,

16. Și toate fierile câte sânt cu tine și tot trupul de la pasări până la dobitoace și toată jivina carea să mișcă pre pământ scoate cu tine,* și creșteți și vă înmulțiți pre pământ”.

*Sus 1, 22 Jos 17. Și au ieșit Noe și muiarea lui și feciorii lui și muierele feciorilor lui cu dânsul.

9, 1 7 18. Și toate fierile și toate dobitoacele și toată paserea și toată jivina ce să mișcă pre pământ, după fealiul său, au ieșit din corabie.

19. Și au zidit Noe jertvenic Domnului și au luat din toate dobitoacele ceale curate, și din toate paserile ceale curate și au adus ardere de tot pre jărtvenic.

20. Și au mirosit Domnul Dumnezeu miros cu bună mireasmă și au zis Domnul Dumnezeu: „Am socotit, și nu voi adaoge mai mult a blăstăma pământul pentru faptele oamenilor.* Pentru că să pleacă cugetul omului cu deadinsul spre reale din tinereațele lui. Deci, nu voi mai adaoge a omorî tot trupul viu, precum am făcut.

*Sus 6, 6 Mateiu 15, 19

21. În toate zilele pământului, sămănătura și secerișul, frigul și caldul, vara și primăvara, zioa și noaptea nu vor mai înceta”.

CAP 9

Dumnezeu binecuvântă pre Noe și pre feciorii lui, și toate ceale ce viiază împreună cu peștii le dă lor să le fie de mâncare, iară cu sânge a mânca îi opreaște; cu curcubeu să întăreaște legătura între Dumnezeu și între om, că nu va mai fi potop de apă. Noe să îmbată și râde de el Ham, feciorul lui, să blastămă Ham în Hanaan, feciorul său, Sim, și Iafet să binecuvintează.

CAP 8 ȘI 9

1. i bine au cuvântat Dumnezeu pre Noe și pre feciorii lui, și le-au zis lor:* „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul, și-l stăpâniți pre el. *Sus 1, 22 28
2. Și tremurul și frica voastră va fi preste toate fierile pământului și preste toate paserile ceriului și preste toate câte să mișcă pre pământ și preste toți peștii mării, supt mâinile voastre le-am dat. 8, 17
3. Și tot ce să mișcă și viiază* va fi voao de mâncare, ca buruianele de ierburi le-am dat voao toate. *Sus 1, 29 Leviț.
4. Fără numai carne cu sângele sufletului să nu mâncați. 17, 14
5. Pentru că și sângele sufletelor voastre îl voi ceare din mâna tuturor fierilor, și din mâna omului fratelui voi ceare sufletul omului.
6. Cel ce va* vărsa sângele omului, pentru sângele aceluia sângele lui să va vărsa, că după chipul lui Dumnezeu am făcut pre om. *Mat. 26, 52 Apoca.
- 7.* Iară voi creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el”. 13, 10 *Sus
8. Și au grăit Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui cu dânsul, zicând: 1, 26 [28] 8, 17 [16]
9. „Iată, Eu puiu legătura Mea cu voi și cu seminția voastră după voi.
10. Și cu tot sufletul viu, ce easte cu voi din paseri și din dobitoace, și din toate fierile pământului câte sânt cu voi din toate, care au ieșit din corabie.
- 11.* Și voi pune legătura Mea cu voi, și nu va muri mai mult tot trupul de apa potopului și nu va fi mai mult potop de apă, care să strice tot pământul”. *Isaiia 54, 9
12. Și au zis Domnul Dumnezeu cătră Noe: „Acesta easte sămnul legăturii care-l dau Eu întră Mine și întră voi, și întră tot sufletul viu, care easte cu voi întru neamuri veacinice.
13. (a) Curcubeul Mieu îl puiu pre noor, și va fi semn de legătură întră Mine și întră pământ.
14. Și va fi când voi noora noori pre pământ, să va arăta curcubeul pre noori.
15. Și-Mi voi aduce aminte de legătura Mea, carea easte întră Mine și întră voi, și întră tot sufletul viu în tot trupul, și nu va mai fi potop de apă, ca să piară tot trupul.
16. Și va fi curcubeul Mieu pre noori și-l voi vedea, ca să-Mi aducă aminte de legătura cea veacinică întră Mine și întră pământ, și întră sufletul viu care easte în tot trupul pre pământ”.
17. Și au zis Dumnezeu lui Noe: „Acesta easte sămnul legăturii care l-am pus întră Mine și întră tot trupul ce easte pre pământ”.

13. (a) Arcul.

18. Și era feciorii lui Noe, carii au ieșit din corabie: Sim, Ham, Iafet, iară Ham era tată lui Hanaan; acești trei sânt feciorii lui Noe.

19. Dintru aceștia s-au răsipit preste tot pământul.

20. Și au început Noe (b), om lucrătoriu de pământ, și au sădit vie.

21. Și au beut din vin și s-au îmbătat și s-au golit în casa sa.

22. Și au văzut Ham, tatăl lui Hanaan, goliciunea tătâne-său.

23. Și ieșind afară, au spus celor doi frați ai săi, iară Sim și Iafet, luând o haină, o au pus pre amândoi umerii săi și s-au dus cu dosul înainte și au acoperit goliciunea tătâne-său, și fețele lor căuta îndărăpt, și n-au văzut goliciunea tătâne-său.

24. Și s-au trezit Noe de vin, și au cunoscut câte i-au făcut lui feciorul său cel mai tânăr, și au zis:

25. „Blăstămat să fie Hanaan, pruncul (v), slugă va fi fraților săi”. Și au zis: „Binecu-vântat Domnul Dumnezeu lui Sim, și va fi Hanaan, pruncul, slugă lui.

26. Înmulțască Dumnezeu pre Iafet, și să lăcuiască în lăcașurile lui Sim, și să fie Hanaan slugă lui”.

27. Și au trăit Noe după potop ani trei sute și cincizeci.

28. Și au fost toate zilele lui Noe noao sute și cincizeci de ani, și au murit.

CAP 10

Neamurile fiilor lui Noe, de la carii s-au împărțit oamenii în toată lumea și s-au născut toți cei de pre pământ.

1. ceastea sânt neamurile fiilor lui Noe: a lui Sim, a lui Ham și a lui Iafet; și s-au născut lor fii după potop.

2. Fiii lui Iafet: Gamer și Magog și Madi și Iovan și Elisa și Tovel și Mosoh și Tiras.

3. Și feciorii lui Gamer: Ashanas și Rifat și Torgama.

4. Și feciorii lui Iovan: Elisa și Tarsas, Chiteanii, Rodeanii.

5. Dintru aceștia s-au împărțit ostroavele (a) neamurilor în pământul lor, fieștecarele, după limbă, întru neamurile lor și întru semințiile lor.

6. Și feciorii lui Ham: Hus și Mesrain, Fud și Hanaan.

7. Și feciorii lui Hus: Sava și Evila și Savata și Regma și Savataca.

20. (b) A fi. 25. (v) Blastămă pre fecior pentru tată, ca să nu să vază a blăstăma pre cel ce mai înainte bine l-au cuvântat. S. Ioan Gură de Aur.

8. Și feciorii lui Regma: Sava și Dadan. Iară Hus au născut pre Nevrod, acesta au început a fi uriaș pre pământ (b).

9. Acesta era uriaș vânătoriu înaintea Domnului Dumnezeu, pentru aceea zic că Nevrod (v), uriaș vânătoriu înaintea Domnului.

10. Și au fost începutul împărăției lui Vavilonul, și Oreh și Arhad și Halani, în pământul Senaar.

11. Din pământul acela au ieșit Asur și au zidit Ninevi. Și Roovod cetatea, și Halah.

12. Și Dasi, întră Ninevi și întră Halah, aceasta este cetate mare.

13. Iară Mesrain au născut pre Iudiiani și pre neftaleani și pre enemetiiani și pre Iaviiani.

14. Și pre patrosoniiani și pre hazmoniiani, de unde au ieșit filisteanii, și pre gaftoriiiani.

15. Iară Hanaan au născut pre Sidon, cel întâiu născut al său, și pre Heteu.

16. Și pre Ievuseu și pre Amoreu și pre Ghergheseu.

17. Și pre Eveu și pre Aruceu și pre Aseneu.

18. Și pre Aradeu și pre Samareu și pre Amati. Și după aceasta s-au împărțiat neamurile hananeilor.

19. Și au fost hotarale hananeilor de la Sidon, până a veni la Gherara și la Gaza, până a veni până la Sodoma și Gomora, Adama și Sevoin, până la Dasa.

20. Aceștia sânt feciorii lui întru Ham, neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru semințiile lor.

21. Și s-au născut și lui Sim, tatălui tuturor fiilor lui Ever, fratelui celui mai mare a lui Iafet.

22.* Fiii lui Sim: Elam și Asur și Arfaxad și Lud și Aram și Cainan.

23. Și fiii lui Aram: Uz și Ul și Gater și Mosoh.

24. Și Arfaxad au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Sala, iară Sala au născut pre Ever.

25. Iară lui Ever s-au născut doi feciori, numele unuia, Falec, pentru că în zilele lui s-au împărțit pământul, și numele fratelui lui, Iectan.

26. Iară Iectan au născut pre Elmodad și pre Salet și pre Sarmot și pre Iarah.

27. Și pre Odora și pre Evil și pre Decla.

28. Și pre Eval și pre Avimael și pre Sava.

29. Și pre Ufir și pre Eveila și pre

5. (a) Jidov.: s-au împărțit țerile neamurilor. 8.

(b) Jidov.: acesta au început a fi putearnic pre pământ, și în stih 9. Jid.: în loc de uriaș, este putearnic. 9. (v) Au fost.

*1 Para.
1, 17

Iovav, toți aceștia feciorii lui Iectan.

30. Și au fost lăcașul lor de la Masi până a veni la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia sânt feciorii lui Sim, în neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru semințiile lor.

32. Acestea sânt neamurile feciorilor lui Noe, după nașterile lor, după sămințiile lor. Dintru aceștia s-au împrăștiat ostroavele neamurilor pre pământ după potop.

CAP 11

La zidirea turnului Vavilonului, truflia mândrilor și limba să amească, neamurile lui Sim până la Avram.

*Înțele.
10, 5

1.* i era tot pământul un rost și un glas tuturor.

2. Și au fost după ce au purces ei de la răsărit, au aflat câmp în pământul Senar și au descălecat acolo.

3. Și au zis omul cătră vecinul său: „Veniți să facem cărămizi și să le ardem în foc”. Și le-au fost lor cărămida în loc de piază, și var le era lor lutul.

4. Și au zis: „Veniți să ne zidim noao înșine cetate și turn, a căruia vârful (a) să fie până în ceriu, și să ne facem noao nume mai înainte de ce ne vom răsipi pre fața a tot pământul”.

5. Și s-au pogorât Domnul să vază cetatea și turnul care-l zidea fiii oamenilor.

6. Și au zis Domnul: „Iată, un neam și o gură tuturor, aceasta au început a face, și acum nu vor înceta de la toate, oricâte să vor apuca a face.

7. Veniți și, pogorându-ne, să amestecăm (b) acolo limba lor, ca să nu înțelegă nici unul glasul deaproapelui”.

8. Și i-au împrăștiat pre ei Domnul de acolo preste fața a tot pământul, și au încetat a zidi cetatea și turnul.

9. Pentru aceea s-au chemat numele locului aceluia Mestecare, că acolo au amestecat limbile a tot pământul și de acolo i-au răsipit pre ei Domnul preste fața a tot pământul.

10. Și aceste-s nașterile lui Sim, și era Sim fecior de o sută de ani când au născut pre Arfaxad, în al doilea an după potop.

11. Și au trăit Sim după ce au născut pre Arfaxad ani cinci sute (v), și au născut fii și feate, și au murit.

12. Și au trăit Arfaxad o sută și treizeci și cinci de ani, și au născut pre

4. (a) Grece.: A căruia capul să fie. 7. (b) Să turburăm. 11. (v) În Bibliia cea veachie românească este: ani trei sute și treizeci și cinci. 13. (g) În Bibliia cea gre. de la Alexandria: ani patru sute și trei-

CAP 10 ȘI 11

Cainan.

13. Și au trăit Arfaxad, după ce au născut pre Cainan, ani patru sute (g), și au născut fii și feate, și au murit. Și au trăit Cainan o sută și treizeci de ani, și au născut pre Sala, și au trăit Cainan, după ce au născut pre Sala, ani trei sute și treizeci, și au născut feciori și feate, și au murit.

14. Și au trăit Sala o sută treizeci de ani, și au născut pre Ever.

15. Și au trăit Sala, după ce au născut pre Ever, ani trei sute și treizeci, și au născut feciori și feate, și au murit.

16. Și au trăit Ever o sută treizeci și patru de ani, și au născut pre Falec.

17. Și au trăit Ever, după ce au născut pre Falec, ani doao sute (d) și șaptezeci, și au născut fii și feate, și au murit.

18. Și au trăit Falec o sută și treizeci de ani, și au născut pre Ragav.

19.* Și au trăit Falec, după ce au născut pre Ragav, ani doao sute și noao, și au născut fii și feate, și au murit.

20. Și au trăit Ragav o sută treizeci și doi de ani, și au născut pre Seruh.

21. Și au trăit Ragav, după ce au născut pre Seruh, ani doao sute și șapte, și au născut feciori și feate, și au murit.

22. Și au trăit Seruh o sută și treizeci de ani, și au născut pre Nahor.

23. Și au trăit Seruh, după ce au născut pre Nahor, ani doao sute, și au născut fii și feate, și au murit.

24. Și au trăit Nahor o sută șaptezeci și noao de ani (e), și au născut pre Tara.

25. Și au trăit Nahor, după ce au născut pre Tara, o sută și doaozeci și cinci de ani (j), și au născut feciori și feate, și au murit.

26. Și au trăit Tara șaptezeci de ani,* și au născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran.

27. Și aceste sânt nașterile lui Tara: Tara au născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran, și Aran au născut pre Lot.

28. Și au murit Aran mai înainte decât Tara, tatăl său, în pământul în care s-au fost născut, în țara haldeilor.

29. Și au luat Avram și Nahor șie muieri, numele muierii lui Avram, Sara, și numele muierii lui Nahor, Melha, fata lui Aran, carele au fost tatăl Melhei și tatăl Ieshei.

30. Și Sara era stearpă și nu făcea fii.

31.* Și au luat Tara pre Avram, feciorul său, și pre Lot, feciorul lui Aran,

zeci. 17. (d) În Bibliia cea veachie românească și grece. de la Alexandria este: ani trei sute și șaptezeci. 24. (e) Bibliia cea veachie românească: Și au trăit Nahor șaptezeci și noao de ani. 25. (j) Alexan. și cea veachie române.: are ani o sută și doaozeci și noao.

*1 Para.
1, 19

*Isus
24, 2
[1 Paral.]
1, 27

*Isus
24, 2

feciorul său, și pre Sara, noru-sa, muiarea lui Avram, feciorului său, și i-au scos pre ei
Iudi. din țara haldeilor, ca să meargă în pământul
5, 6 Hanaan, și au venit până la Haran și au lăcuit
Fapte acolo.

7, 2 32. Și au fost toate zilele lui Tarra în pământul Haran ani doao sute și cinci, și au murit Tarra în Haran.

CAP 12

Avram, ascultând de porunca lui Dumnezeu, își lasă moșiia și să duce cu Lot în Hanaan și jertvește Domnului în Sihim și în Vetil, de acolo pentru foamea au mers în Egipt, zicând că Sara, muiarea lui, îi este soră, pre carea, luându-o Faraon, după aceea neatinsă o au dat lui Avram îndărăpt.

*Fapt.
7, 3

1. **S**i* au zis Domnul lui Avram: „Ieși din pământul și din rudeniia ta și din casa tătâne-tău și vino în pământul care voiu arăta ție.

2. Și te voiu face pre tine neam mare, și bine te voiu cuvânta, și voiu mări numele tău și vei fi binecuvântat.

3. Și bine voiu cuvânta pre cei ce te vor binecuvânta, și voiu blăstăma pre cei ce te vor blăstăma,* și bine să vor cuvânta întru tine toate neamurile pământului”.

*Jos
14 [18], 18
22, 18
Galat.
3, 8

4. Și s-au dus Avram precum i-au zis Dumnezeu lui, și s-au dus cu el și Lot. Și era Avram de șaptezeci și cinci de ani, când au ieșit din Haran.

5. Și au luat Avram pre Sara, muiarea sa, și pre Lot, feciorul fratelui său, și toate averile sale care agonisisă și tot sufletul care-l dobândisă în Haran, și au ieșit ca să meargă în pământul Hanaan.

6. Și au venit în pământul Hanaan, și au umblat Avram pământul în lungimea lui până la locul Sihem, la stejeariul cel înalt, iară hananeii lăcuia atunci pre pământul acela.

7. Și S-au arătat Domnul lui Avram și i-au zis lui:* „Seminției tale voiu da pământul acesta”. Și au zidit acolo Avram oltariu Domnului, Celui ce S-au arătat lui.

*Jos
13, 18
15, 18
26, 4
2 Leage
34, 4

8. Și s-au dus de acolo în munte cătră răsăritul lui Vetil, și și-au întins acolo cortul său în Vetil, lângă mare, și Anghe cătră răsărit, și au zidit acolo oltariu Domnului, și au chemat numele Domnului (a).

9. Și s-au rădicat Avram și, mergând, au tăbărât în pustie.

10. Și s-au făcut foamete pre pământ, și s-au pogorât Avram în Egipt, ca să lăcuiască acolo, pentru că să întărisă foametea pre pământ.

8. (a) Biblia cea rom. are: Domnului, Celui ce

11. Și au fost când să apropiia Avram să între în Egipt, au zis Sarei, muierii sale: „Știu eu cum că muiare frumoasă ești tu la față.

12. Fi-va, dară, ca deaca te vor vedea eghipteanii, vor zice: «Aceasta easte muiarea lui», și pre mine mă vor omorî, iară pre tine te vor ținea.

13.* Zi, dară: «Sora lui sânt», ca să fie mie bine pentru tine, și să trăiască sufletul meu pentru tine”.

*Jos
20, 11 [12]

14. Și au fost după ce au intrat Avram în Egipt, au văzum eghipteanii muiarea lui că easte frumoasă foarte.

15. Și o au văzut pre ea domnii lui Faraon, și o au lăudat la Faraon, și o au băgat pre ea în casa lui Faraon.

16. Și lui Avram au făcut bine pentru dânsa, și avea el oi și viței și asini și slugi și slujnice și catâri și cămile.

17. Și au certat Dumnezeu pre Faraon cu certări mari și reale, și casa lui pentru Sara, muiarea lui Avram.

18. Și chemând Faraon pre Avram, au zis: „Căci ai făcut aceasta mie? Că nu mi-ai spus că muiare îți easte ție.

19. Pentru ce ai zis că: «Soră easte mie», și o am luat pre ea muiare mie, și acum, iată, muiarea ta înaintea ta, luându-o, te du”.

20. Și au poruncit Faraon oamenilor săi, pentru Avram, ca să-l sloboază de acolo pre el și pre muiarea lui, și toate câte era ale lui (b).

CAP 13

Avram și Lot, pentru avearea cea multă, după ce au ieșit din Egipt, să despărțesc. Lot și-au ales hotarale Jordanului; Avram au lăcuit în pământul Hanaan, unde iară-i făgăduiaște Dumnezeu că-i va înmulți sămânța și-i va da moștenire pământul acela.

1. **S**i s-au suit Avram din Egipt, el și muiarea lui, și toate ale lui, și Lot cu el, în pustie.

2. **I**ară Avram era bogat foarte, cu dobitoace și cu argint și cu aur.

3. Și pre calea pre carea venisă s-au dus în pustie până la Vetil, până la locul în care mai înainte au fost cortul lui, întră Vetil și întră Anghe.

4. La locul oltariului,* care mai înainte l-au fost făcut acolo, și au chemat acolo Avram numele Domnului.

*Sus
12, 7

5. Și Lot, carele mergea împreună cu Avram, avea oi și boi și corturi.

6. Și nu-i cuprindea pre ei pământul,* ca să lăcuiască într-un loc, pentru că e-

*Jos
36, 7

S-au arătat lui. 20. (b) Alexandria are: și Lot cu dânsul.

ra averile lor multe.

7. Și nu-i cuprindea pre ei pământul ca să lăcuiască împreună (a).

8. Și s-au făcut sfadă întră păstorii dobitoacelor lui Avram și întră păstorii dobitoacelor lui Lot, iară hananeii și ferezeii lăcuia atunci pământul acela (b).

9. Și au zis Avram lui Lot: „Să nu fie sfadă întră mine și întră tine, și întră păstorii miei și întră păstorii tăi, că oameni frați sântem noi.

10. Iată, tot pământul înaintea ta easte, despărtește-te de mine, de vei (v) tu spre stânga, eu de-a dreapta; iară de vei tu spre dreapta, eu spre stânga”.

11. Și rădicând Lot ochii săi, au văzut tot ținutul împrejurul Iordanului că tot era adăpat, mai înainte până a nu surpa Domnul Sodoma și Gomora, ca raiul lui Dumnezeu, și ca pământul Eghiptului, până unde să vine în Zogora.

12. Și și-au ales și Lot tot ținutul cel dimprejurul Iordanului, și s-au tras îndărăpt Lot de la răsărit, și s-au despărțit fieștecarele de fratele său.

13. Și Avram s-au sălășluit în pământul Hanaan, iară Lot s-au sălășluit în cetatea carea era împrejurul ținutului (g), și și-au pus lăcașul în Sodoma.

14. Iară oamenii cei din Sodoma era răi și păcătoși înaintea lui Dumnezeu foarte.

15. Și au zis Dumnezeu lui Avram, după ce s-au despărțit Lot de dânsul: „Rădică ochii tăi și caută din locul în care ești tu acum spre miazănoapte și spre miazăzi, și spre răsărit și spre mare.

16. Că tot pământul care-l vezi ție-l voiu da și seminției tale, până în veac.

17. Și voiu face sămânța ta ca năsipul pământului, și de poate neștine numără năsipul pământului, și sămânța ta să va numără.

18. Scoală-te și umblă pământul în lungimea și în lățimea lui, că ție-l voiu da și seminției tale în veac”.

19. Și, rădicându-și Avram corturile, au venit și au lăcuit lângă stejeariul lui Mamvri, care era în Hevron, și au zidit acolo oltariu Domnului.

CAP 14

Învîngându-să cei cincii crai și prădându-să Sodoma, Lot cu ceialalți să duce în robie de cei patru crai ce au învins, pre carii gonindu-i Avram, pre toți robii și prăzile le-au întors; și luând binecuvântare de la Melhisedec, toate le-au întors împăratului Sodomului.

7. (a) Alexa.: și nu putea lăcui împreună. 9. (b) Acela s-au luat din cea latinească pentru mai bun înțeles. 10. (v) A mearge. 13. (g) Iordanului.

CAP 13 ȘI 14

1. i au fost când împărătea Armafal, împăratul Senaarului, și Arioh, împăratul Elasarului, Hodologomor, împăratul Elamului, și Targal, împăratul neamurilor.

2. Făcut-au războiu cu Vala, împăratul Sodomei, și cu Varsa, împăratul Gomorei, și cu Senar, împăratul Adamei, și cu Simovor, împăratul Sevoimului, și cu împăratul Valacului, acesta easte Sigor (a).

3. Toți aceștia s-au adunat în Valea cea Sărată, carea acum easte Marea Sărilor.

4. Doisprăzeace ani aceia slujisă lui Hodologomor, iară în al treisprăzeacelea an nu au vrut să mai slujească.

5. Iară într-a patrusprăzeacelea an au venit Hodologomor și împărății carii era cu el și au tăiat pre uriașii cei din Astorot și din Carnaim, și neamurile ceale tari împreună cu ei, și pre oamenii cei din cetatea Savi.

6. Și pre horeii cei din munții Seir, până la Terebintul Afaranului, care easte în pustie.

7. Și întorcându-să, au venit la Fântâna Judecății, aceasta easte Cadis, și au ucis pre toți domnii lui Amalic și pre amoreii cei ce lăcuia în Asason Tamar.

8. Și au ieșit la războiu împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și împăratul Adamei și împăratul Sevoimului și împăratul Valacului, acesta easte Sigor, și și-au tocmit tabăra spre bătaie în Valea cea Sărată.

9. Împrotriva lui Hodologomor, împăratul Elamului, și împrotriva lui Targal, împăratul neamurilor, și împrotriva lui Armafal, împăratul Senaarului, și împrotriva lui Arioh, împăratul Elasarului, patru împărați împrotriva a cincii.

10. Iară Valea cea Sărată era cu puțuri (b) cleoase, și au fugit împăratul Sodomei și împăratul Gomorei, și au căzut acolo, iară cei ce au rămas au fugit la munte.

11. Și au luat (v) toată călărimea Sodomei și a Gomorei și toate ce avea ei de mâncare, și s-au dus.

12. Și au luat și pre Lot, feciorul fratelui lui Avram, și toate averile lui, că lăcuia în Sodoma, și s-au dus.

13. Și venind unul din cei scăpați, au spus lui Avram, trecătoriului, iară el lăcuia lângă stejeariul lui Mamvri, al Amoreului, fratelui lui Eshol, și fratelui lui Avnan, carii avea legătură de pace cu Avram.

14. Și auzind Avram că s-au luat în

2. (a) Valacul acesta easte cetatea carea pre vreamea lui Moisi să chema Sigor. 10. (b) Valea Sărată avea ochiuri glodoasă, cu tină cleoasă. 11. (v) Bibli. român. are: și au luat muntele și au prădat toată călărimea.

robie Lot, feciorul fratelui său, numărat-au slugile sale ceale de casă, trei sute și optsprezece, și au alergat după ei până la Dan.

15. Și au căzut asupra lor noaptea el și slugile lui, și i-au lovit pre ei și i-au gonit până la Hoval, care easte de-a stânga Damascului.

16. Și au întors toată călărimea Sodomei, și pre Lot, feciorul fratelui său, l-au întors, și toate averile lui, și muierile și norodul.

17. Și au ieșit împăratul Sodomei întru întimpinarea lui după întoarcerea lui de la tăierea lui Hodologomor și a împăraților, carii era cu el în Valea lui Savi, acesta era Câmpul Împăraților (g).

Evrei 7, 1 18. Și Melhisedec, împăratul Salimului, au scos pâine și vin, și era el preot lui Dumnezeu celui Preaînalt.

19. Și bine au cuvântat pre Avram, și au zis: „Bine e cuvântat Avram lui Dumnezeu celui Preaînalt, Carele au făcut ceriul și pământul.

20. Și bine e cuvântat Dumnezeu cel Preaînalt, Carele au dat pre vrăjmașii tăi supt mâna ta”. Și au dat Avram lui zăciuală din toate.

21. Și au zis împăratul Sodomei către Avram: „Dă-mi mie oamenii, iară caili iai ție”.

22. Și au zis Avram către împăratul Sodomei: „Întinde-voiu mâna mea către Domnul Dumnezeu cel Preaînalt, Carele au făcut ceriul și pământul.

23. De la funișoară până la legătura încălțăminteii, te voiu lua din toate ale tale, ca să nu zici: «Eu am îmbogățit pre Avram».

24. Afară de ceale ce au mâncat feciorii, și afară de partea bărbaților, carii au venit cu mine, Eshol, Avnan, Mamvri, aceștia își vor lua partea sa”.

CAP 15

Dumnezeu făgăduiaște fiu lui Avram, carele deznădăjduia că va avea fiu după sine; Avram, crezind lui Dumnezeu, să îndreptează și întru semnul pământului celui făgăduit aduce jertvă, după cum i-au poruncit Domnul, și aude nemernicia ceaea ce va să fie acelor după el.

1. ară după cuvintele aceastea, fost-au cuvântul Domnului către Avram în vedenie, zicând: „Nu te teame, Avrame, Eu te voiu păzi pre tine; plata ta va fi multă foarte”.

2. Și au zis Avram: Stăpâne, Doamne, ce vei da mie? Că eu moriu fără de feciori, și

17. (g) Jidov.: carea easte Valea Împăratului. 2. (a) Adecă: eu fără de prunci voiu muri, și fiiul purtătorului de grijă a căsii meale, carele împarte bucate

feciorul slujnicii meale, Masec, acesta Damasc Eliezer (a)”.

3. Și au zis Avram: „De vreame ce mie nu mi-au dat sămânță, iată, sluga mea va fi după mine moștean”.

4. Și îndată s-au făcut cuvântul Domnului către dânsul, zicând: „Nu va fi acesta moștean după tine, ci cel ce va ieși din tine, acesta va fi moștean”.

5. Și l-au scos pre el afară și au zis lui:* *Rom. 4, 18 „Caută la ceriu și numără stealele, de le vei putea număra pre eale”. Și au zis lui: „Așea va fi sămânța ta”.

6.* Și au crezut Avram lui Dumnezeu, și s-au socotit lui spre dreptate. *Rom. 4, 3

7. Și au zis către dânsul: „Eu sânt Dumnezeu, Cel ce te-am scos din țara haldeilor, ca să dau ție pământul acesta să-l moștenești pre el”. Galat. 3, 6 Iacov 2, 23

8. Și au zis: „Stăpâne, Doamne, cum voiu cunoaște că-l voiu moșteni pre el?”

9. Și au zis lui: „Ia o junincă de trei ani și o capră de trei ani și un berbeace de trei ani și o turturea și un porumb”.

10. Și luând el acealea toate,* le-au despicat în doao și le-au pus pre eale cu fața una către alta, iară paserile nu le-au despicat. *Ierem. 34, 18

11. Și s-au pogorât paserile pe trupurile ceale despicate, și au șezut Avram lângă eale (b).

12. Iară când apunea soarele, uimire au căzut pre Avram, și, iată, frică mare și întunecată l-au cuprins pre dânsul.

13. Și au zis către Avram: „Știind vei ști,* că nimearnică va fi sămânța ta în pământ străin, și vor supune pre ei robiei, și-i vor necăji, și-i vor smeri pre ei patru sute de ani. *Fapt. 7, 6

14. Iară pre neamul acela, căruia vor sluji, îi voiu judeca Eu, iară după aceea vor ieși aici cu aveare multă.

15. Iară tu vei merge la părinții tăi în pace, ajungând la bătrânețe bun.

16. Iară întru a patra neam să vor întoarce aici, pentru că păcatele amoriilor nu s-au plinit până acum”.

17. Iară după ce au apus soarele, s-au făcut flacăra și, iată, cuptoriu afumând și făclii de foc, care au trecut prin mijlocul despicatorilor acestora.

18. În zioa aceea* au făcut Dumnezeu legătură cu Avram, zicând: „Sămînției tale voiu da pământul acesta, de la râul Eghiptului până la râul cel mare al Eufratului. *Sus 12, 7 13, 15

19. Pre chenei și pre chenezei și pre chedmonei, Jos 26, 4 2 Leage 34, 4

la casnicii miei și să cheamă Damaschin Eliezer, acesta va fi moștean după mine. S. Ieronim. 11. 4, 21 (b) Jidov.: și s-au pogorât paserile pre trupurile ceale despicate, și Avram le gonia pre eale. 1 Paral. 1, 26

20. Și pre hetei și pre ferezei și pre rafaimi.
21. Și pre amorei și pre hananei și eghei și gherghesei și pre ievusei”.

CAP 16

Sara dă pre Agar, slujnica sa, lui Avram, să nască dintr-înșă fiu, carea, după ce au luat în pânțece, au urgisit pre stăpână-sa, pentru care lucru stăpână-sa o au năcăjit, și ea au fugit, ci din porunca îngerului s-au întors și au fost supusă stăpână-sa. Agar naște pre Ismail.

1. ară Sara, muiarea lui Avram, nu-i naștea lui, și avea ea o slujnică eghipteană, căriia era numele Agar.

2. Și au zis Sara cătră Avram: „Iată, m-au închis Domnul ca să nu nasc, întră, dară, la slujnica mea, ca să fac din ea feciori”.

3. Și au ascultat Avram de cuvântul Sarei, și luând Sara, muiarea lui Avram, pre Agar, eghipteanca, slujnica sa, după ce au lăcuit zece ani Avram în pământul lui Hanaan, o au dat lui Avram, bărbatului său, muiare.

4. Și au intrat Avram la Agar, și ea au luat în pânțece, și, văzind că au luat în pânțece, au urgisit pre stăpână-sa.

5. Și au zis Sara cătră Avram: „Strâmbătate să face mie de cătră tine, eu am dat pre roaba mea în sânul tău, și ea, văzind că are în pânțece, m-au urgisit; judece Dumnezeu întră mine și întră tine”.

6. Și au zis Avram cătră Sara: „Iată, slujnica ta în mâinile tale, fă cu dânsa cum va plăcea ție”. Și o au năcăjit pre ea Sara, și au fugit de la fața ei.

7. Și o au aflat pre ea îngerul Domnului la izvorul apei în pustie, la izvorul cel din calea lui Sur.

8. Și au zis ei îngerul Domnului: „Agar, slujnica Sarei, de unde vii? Și unde te duci?” Și au zis ea: „De la fața Sarei, stăpânei mele, fug eu”.

9. Și i-au zis ei îngerul Domnului: „Întoarce-te la stăpână-ta și te smerește supt mâinile ei”.

10. Și au zis ei îngerul Domnului: „Înmulțind voi înmulți sămânța ta, și de mulțime nu să va numără”.

11. Și i-au zis îngerul Domnului: „Iată, în pânțece ai tu și vei naște fiu și vei chema numele lui Ismail, pentru că au auzit Domnul smereniia ta.

12. Acesta va fi om lucrătoriu de pământ, mâinile lui împotriva tuturor și mâinile tuturor împotriva lui, și înaintea feții tuturor fraților săi va lăcui”.

13. Și au chemat Agar numele Domnului celui ce grăia cătră dânsa: „Tu, Doamne, Carele m-ai cercetat, că au zis că și înainte Te-am

văzut, când Te-ai arătat mie.

14. Pentru aceasta au chemat fântâna aceea Fântână,* înaintea căriia am văzut, iată (a), întră Cadis și întră Varad”. *Jos 24, 62

15. Și au născut Agar lui Avram fecior, și au chemat Avram numele feciorului său, care i l-au născut Agar, Ismail.

16. Și Avram era de optzeci și șase de ani când au născut Agar lui Avram pre Ismail.

CAP 17

Să poftoresc lui Avram făgăduințele. Numele lui și al Sarei să mută. Tăierea împrejur să poruncește ca un semn al legăturii. Să făgăduiaște lui fiu din Sara. Avram plinește porunca tăierii împrejur.

1. ară când au fost Avram de noaozeci și noao de ani, S-au arătat Domnul lui Avram și i-au zis lui: „Eu sânt Dumnezeuul tău, fă ce easte plăcut înaintea Mea și fii fără de prihană.

2. Și voi pune legătura Mea întră Mine și întră Tine, și te voi înmulți foarte”.

3. Și au căzut Avram pre fața sa, și i-au grăit Dumnezeu lui, zicând:

4. „Iată, Eu și legătura Mea cu tine,* și vei fi tată a multe neamuri. *Sira. 44, 20

5. Și nu să va chema numele tău mai mult Avram, ci va fi numele tău Avraam, pentru că tată a multe neamuri te-am pus pre tine. Roma. 4, 17

6. Și te voi creaște foarte, foarte, și te voi pune întră neamuri, și împărați din tine vor ieși.

7. Și voi pune legătura Mea întră tine și întră sămânța ta după tine întră neamurile lor spre legătură veacinică, ca să fiu Dumnezeu ție și seminției tale după tine.

8. Și voi da ție și seminției tale după tine pământul în care lăcuiești, tot pământul lui Hanaan spre moștenire veacinică, și Eu voi fi lor Dumnezeu”.

9. Și au zis Dumnezeu cătră Avraam:* „Iară tu să păzești legătura Mea și sămânța ta după tine, întră neamurile lor. *Fapt. 7, 8

10. Și aceasta easte legătura carea să păzești întră Mine și întră voi, și întră sămânța ta după tine, întră neamurile lor, să va tăia voao împrejur toată partea bărbătească.

11. Și veți tăia împrejur marginea trupului vostru, și va fi* semn de legătură întră Mine și întră voi. * 2 Lege 12, 3

12. Și pruncul de opt zile să va tăia voao împrejur, toată partea bărbătească întră neamurile voastre, și cel născut în casa ta și cel cumpărat cu argint, și tot fiiul străin carele nu easte din sămânța ta. Luca 2, 21 Roma. 4, 11

14. (a) Aceasta easte.

13. Cu tăiere împrejur să va tăia împrejur cel născut al casii tale și cel cumpărat cu argint. Și va fi legătura Mea preste trupul vostru întru legătură veacinică.

14. Și partea bărbătească carea nu-și va tăia împrejur marginea trupului său în zioa a opta, pîiarde-să-va sufletul acela din neamul său, pentru că au stricat legătura Mea”.

15. Și au zis Dumnezeu lui Avraam: „Sara, muiarea ta, nu să va chema numele ei Sara, ci Sarra va fi numele ei.

16. Și o voiu binecuvânta pre dânsa și voiu da ție dintr-înșă fiiu și bine-l voiu cuvânta pre dânsul, și va fi spre neamuri, și împărați neamurilor dintr-înșul vor ieși”.

17. Și au căzut Avraam pre fața sa, și au răs, și au zis în cugetul său, grăind: „Au, doară, să va naște fiiul celui de o sută de ani? Și Sarra, de noaozeci de ani fiind, au, doară, va naște?”

18. Și au zis Avraam cătră Dumnezeu: „Ismail acesta să trăiască înaintea Ta”.

*Jos 18, 10 21, 2 19. Și au zis Dumnezeu lui Avraam așa:” „Iată, Sarra, muiarea ta, va naște ție fiiu, și vei chema numele lui Isaac, și voiu pune legătura Mea cu dânsul spre legătură veacinică, ca să fiu Dumnezeu lui, și seminției lui după dânsul.

20. Iară pentru Ismail, iată că te-am ascultat, și iată că l-am binecuvântat pre dânsul, și-l voiu creaste, și-l voiu înmulți pre dânsul foarte, doaosprăzeace neamuri va naște, și voiu face pre dânsul neam mare.

21. Iară legătura Mea o voiu pune cu Isaac, pre carele va naște ție Sarra într-această vreme, în celalalt an”.

22. Și au încetat Dumnezeu a grăi cătră dânsul, și s-au suit Dumnezeu de la Avraam.

23. Și au luat Avraam pre Ismail, fiiul său, și pre toți cei născuți în casa sa, și pre toți cei cumpărați cu argint, și pre tot bărbatul dintru oamenii cei din casa lui Avraam, și le-au tăiat împrejur marginea trupului în zioa aceea, după cum au grăit Dumnezeu lui.

24. Și Avraam era de noaozeci și noao de ani, când și-au tăiat împrejur marginea trupului său.

25. Iară Ismail, fiiul lui, era de treisprăzeace ani, când și-au tăiat împrejur marginea trupului său.

26. Și în zioa aceea, s-au tăiat împrejur Avraam și Ismail, fiiul lui, și toți bărbații căsii lui, și cei născuți în casă, și cei cumpărați cu argint dintr-alte neamuri.

CAP 18

Avraam priimește în sălaș pre trei îngeri, carii fâgăduiesc lui fiiu din Sarra; Sarra să înfruntă, căci au

răs pentru aceasta. Mai înainte să spune perirea sodomleanilor, pentru carii Avraam de multe ori s-au rugat.

1* i s-au arătat Dumnezeu lui Avraam la stejeariul Mamvri, când ședea el în ușa cortului său la amiazăzi. *Evrei 13, 2

2. Și rădicând ochii săi, au văzut și, iată, trei bărbați sta din sus de el, și, văzindu-i pre ei, au alergat de la ușa cortului său înaintea lor și s-au închinat la pământ.

3. Și au zis: „Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu trece pre robul Tău.

4. Să se aducă apă și să se speale picioarele voastre și vă odihniți supt copaciu.

5. Și voiu aduce pâine și veți mânca, și după aceea veți merge pre calea voastră, pentru aceea abateți-vă la sluga voastră”. Iară ei au zis: „Așa fă după cum ai zis”.

6. Și au alergat Avraam în cort la Sarra, și au zis ei: „Grăbește și frământă trei măsuri de făină curată și fă azime”.

7. Și Avraam au alergat la vaci, și au luat un vițal tânăr și bun și l-au dat slugii și au pripit să-l gătească.

8. Și au luat unt și lapte și vițelul care l-au gătit, și le-au pus înaintea lor, și ei au mâncat, iară el sta lângă ei supt copaciu.

9. Și ei au zis cătră dânsul: „Unde easte Sarra, muiarea ta”. Și răspunzând el, au zis: „Iată, easte în cort”.

10. Și au zis ei: „Iată, când mă voiu* întoarce, voi veni la tine în vremea aceasta în ceasuri, și va avea fecior Sarra, muiarea ta”. Și Sarra au auzit de la ușa cortului, fiind după dânsul (a). *Sus 17, 19 Jos 21, 1 Roma. 9, 9

11. Iară Avraam și Sarra era bătrâni, petrecuți în zile, și Sarrei încetasă a să face ceale muieresti.

12.* Și au răs întru sine Sarra, zicând: „Încă nu mi s-au făcut mie aceasta până acum, și domnul meu easte bătrân”. *1 Petr. 3, 6

13. Și au zis Domnul cătră Avraam: „Pentru ce au răs Sarra întru sine, zicând: «Au doară cu adevărat voiu naște, bătrână fiind?»

14. Au nu easte cu puțință la Dumnezeu tot cuvântul? În vremea aceasta mă voiu întoarce la tine în ceasuri, și va avea Sarra fecior”.

15. Și au tăgăduit Sarra, zicând: „Nu am răs”, pentru că s-au temut, și au zis cătră ea: „Ba, ci ai răs”.

16. Și, sculându-să de acolo bărbații, s-au uitat spre Sodoma și spre Gomora, și Avraam mergea împreună cu ei, petrecându-i.

17. Iară Domnul au zis: „Au ascunde-voiu eu de Avraam, sluga Mea, ceale ce Eu voiu face?”

18. Iară Avraam să va face neam mare,

10. (a) După ușe.

Sus și mult, și întru el să vor binecuvânta toate neamurile pământului.

Jos 19. Că știu că va învăța pre fiii săi și casa sa după sine, și vor păzi căile Domnului, ca să facă dreptate și judecată, ca să aducă Domnul preste Avraam toate câte au grăit cătră dânsul”.

20. Și au zis Domnul: „Strigarea Sodomei și a Gomorei s-au înmulțit la Mine, și păcatele lor sânt mari foarte.

21. Deci, pogorându-Mă, voi vedea de fac după strâgarea lor, carea vine la Mine, iară de nu, să știu”.

22. Și, întorcându-să de acolo bărbații, au venit în Sodoma, și Avraam era încă stând înaintea Domnului.

23. Și, apropiindu-să Avraam, au zis: „Să nu pierzi pre cel drept împreună cu cel necredincios, și va fi cel drept ca și cel necredincios.

24. De vor fi cincizeci de drepti în cetate, au piiiarde-vei pre ei? Au nu vei ierta tot locul pentru cincizeci de drepti, de vor fi într-însa?

25. Nicidecum să nu faci după cuvântul acesta, ca să ucizi pre cel drept împreună cu cei nedrepti, și să fie cel drept ca și cel nedrept, nicidecum. Cel ce judeci tot pământul; au nu vei face judecată?”

26. Și au zis Domnul: „De voi afla în Sodoma, în cetate, cincizeci de drepti, voi ierta toată cetatea și tot locul pentru dânsii”.

27. Și răspunzind Avraam, au zis: „Acum am început a grăi cătră Domnul meu, care sânt pământ și cenușe.

28. Dară, de vor fi mai puțini de cincizeci de drepti, să fie patruzeci și cinci, au piiiarde-vei pentru patruzeci și cinci toată cetatea?” Și au zis: „Nu o voi piiiarde, de voi afla acolo patruzeci și cinci”.

29. Și au adaos a grăi încă cătră Domnul, și au zis: „Dară de să vor afla acolo patruzeci?” Și au zis: „Nu o voi piiiarde pentru acei patruzeci”.

30. Și au zis: „Să nu fie ceva, Doamne, de voi mai grăi, dară de să vor afla acolo trei zeci?” Și au zis: „Nu o voi piiiarde, de voi afla acolo treizeci”.

31. Și au zis: „Pentru că pociu grăi cătră Domnul, dară de să vor afla acolo doaozeci?” Și au zis: „Nu o voi piiiarde de voi afla acolo doaozeci”.

32. Și au zis: „Să nu fie ceva, Doamne, de voi mai grăi încă o dată?” Dară de să vor afla acolo zece?” Și au zis: „Nu o voi piiiarde pentru acei zece”.

33. Și s-au dus Domnul după ce au încetat a grăi lui Avraam, și Avraam s-au întors la locul său.

CAP 19

Lot, priimind în sălaș pre îngeri, de la sodomleani

CAP 18 ȘI 19

să asuprește; ieșind Lot cu muiarea și cu doao feate ale sale, Sodoma piiiare de foc; muiarea să face stâlp de sare în cale, și, după aceea îmbrătându-să, neștiind, doarme cu amândoao featele sale, din care s-au născut moaviteanii și amoniteanii.

1.* i au venit doi îngeri la Sodoma seara, și Lot ședea la poarta Sodomei, și, văzându-i, Lot s-au sculat întru întimpinarea lor și s-au închinat cu fața la pământ, și au zis:

*Evrei. 13, 2

2. „Iată, domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre, și rămâneți și spălați picioarele voastre, și dimineață, sculându-vă, veți merge în calea voastră”. Iară ei au zis: „Ba, în uliță vom mânea”.

3. Și i-au silit pre ei, și s-au abătut la dânsul, și au intrat în casa lui, și au făcut lor de mâncare, și azime au copt lor, și au mâncat ei.

4. Iară mai înainte de ce s-au culcat ei, bărbații cetății, sodomiteanii, au încunjurat casa de la cel tinăr până la cel bătrân, tot norodul împreună.

5. Și au chemat afară pre Lot, și au zis cătră dânsul: „Unde sânt bărbații carii au intrat la tine noaptea? Scoate-i la noi, ca să ne împreună cu ei (a)”.

6. Și au ieșit Lot la ei înaintea ușii și au tras ușa după sine.

7. Și au zis cătră ei: „Nicidecum, fraților, nu faceți răutatea aceasta.

8. Ci am eu doao feate, care n-au cunoscut bărbat, pre acealea voi scoate la voi, și vă faceți treaba cu eale după cum va plăcea voao, numai asupra bărbaților acestora să nu faceți nedrept, pentru că au intrat supt acoperemântul casii mele (b)”.

9. Iară ei au zis lui: „Du-te încolo, ai venit să lăcuiești, și nu judecată să judeci? Acum, dară, te vom chinui mai rău pre tine decât pre ei*”.

*2 Pet. 2, 8

10. Iară bărbații (v), tinzind mâinile, au tras pre Lot la sine în casă și au închis ușa casii.

11. Iară pre bărbații carii era la ușa căsii* i-au pedepsit cu orbire, de la cel mic până la cel mare, și s-au ostenit căutând ușa.

*Întel. 19, 16

12. Și au zis cătră Lot bărbații: „Ai tu pre cineva aici? Gineri, au feciori, au feate? Sau altcineva de al tău? De easte în cetate, scoate-i din locul acesta.

13. Că vom să stricăm noi locul acesta, pentru că s-au înălțat strigarea lor

5. (a) Scoate-i la noi ca să ne împreună cu ei trupește, adecă, să curvim cu ei. Sodomeanii împotriva firii să amesteca bărbat cu bărbat, de acolo acest păcat să chiimă sodomia. **8. (b)** Grece.: supt acoperemântul grinzilor mele. **10. (v)** Carii sălășluisă în casa lui Lot.

înaintea Domnului, și ne-au trimis pre noi Domnul să-l stricăm pre dânsul”.

14. Și ieșind Lot, au grăit cătră ginerii săi, carii luasă pre featele lui, și le-au zis: „Sculați-vă și ieșiți din locul acesta, pentru că Domnul va să piază cetatea”.

15. Și să păru a vorbi glumă înaintea ginerilor săi. Iară deaca s-au făcut dimineață, grăbea îngerii pre Lot, zicând: „Scoală-te și ia muiarea ta, și ceale doao feate ale tale, care ai, și ieși, ca să nu pieri și tu împreună cu fărădelegile cetății”.

16. Și ei s-au turburat (g), iară îngerii au apucat de mână pre el și pre muiarea lui și pre ceale doao feate ale lui, pentru că nu

Întel. S-au îndurat Domnul de dânsul. Și
10, 6 scoțindu-i pre ei afară, au zis:

17. „Mântuind mântuiaște sufletul tău, să nu te uiți înapoi, nici să stai în vreun (d) loc de prinprejur, în munte te mântuiaște, ca să nu te prinzi împreună cu ei”.

18. Și au zis Lot cătră dânsii: „Rogu-mă, Doamne.

19. Fiindcă au aflat sluga Ta milă înaintea Ta și ai mărit dreptatea Ta, carea faci cu mine, ca să fie viu sufletul meu, eu nu voiu putea (e) să mă mântuiesc în munte, ca să nu mă prinză realele, și voiu muri.

20. Iată cetatea cea de aproape, ca să scap acolo, easte mică, și mă voiu mântui. Au nu easte mică? Și va fi viu sufletul meu pentru Tine”.

21. Și i-au zis lui: „Iată, M-am mirat de fața ta, și în cuvântul acesta, ca să nu stric cetatea, pentru carea ai grăit.

Întel. 22. Grăbeaște, dară, ca să te mântuiești
10, 6 acolo, că nu voiu putea face lucrul până vei merge tu acolo”. Pentru aceea, au chemat numele cetății aceia Sigor.

23. Soarele au răsărit pre pământ și Lot au intrat în Sigor.

2 Leage 24. Și Domnul au ploat preste Sodoma și
29, 23 preste Gomora piază pucioasă și foc de la
Isaia Domnul din ceriu.

13, 19 25. Și au surpat cetățile aceastea, și tot
Ieremie împrejurul, și pre toți câți lăcuia în cetăți, și
50, 40 toate câte răsar din pământ.

Iezechei 26. Și s-au uitat muiarea lui îndărăpt, și s-au
16, 49 făcut stâlp de sare.

Osie 27. Și au mânecat Avraam a doao zi la locul
11, 8 unde au stătut* înaintea Domnului.

Amos 28. Și au căutat spre Sodoma și spre Gomo-
4, 11 ra, și spre pământul de primprejurul locului,
*Luca și au văzut, și, iată, să suia pară de foc din
17, 28 pământ, ca o văpaie de cuptoriu.

32 29. Și au fost când au stricat Domnul
Iuda toate* cetățile de primprejur, Și-au adus
7 Dumnezeu aminte de Avraam și au scos

*Sus

18, 1 16. (g) S-au spăriiat. 17. (d) Grece.: în tot locul
de primprejur. 19. (e) Fugi.

pre Lot afară din mijlocul surpării, când au surpat Domnul cetățile, în care lăcuia Lot.

30. Și au ieșit Lot din Sigor, și ședeau în munte el și amândoao featele lui cu dânsul, că s-au temut a lăcui în Sigor, și au lăcuit în peșteră el și amândoao featele lui cu dânsul.

31. Și au zis cea mai bătrână cătră cea mai tânără: „Tatăl nostru easte bătrân, și nimene nu easte pre pământ carele să se împreune cu noi, după cum easte obiceiul a tot pământul.

32. Vino, dară, să adăpăm pre tatăl nostru cu vin, și să dormim cu dânsul, și să rădicăm din tatăl nostru sămânță”.

33. Și au adăpat pre tatăl său cu vin în noaptea aceea, și, întrând, cea mai bătrână au dormit cu tatăl său în noaptea aceea, și el nu au știut când au dormit ea și când s-au sculat.

34. Și au fost a doao zi, au zis cea mai bătrână cătră cea mai tinără: „Iată, am dormit ieri cu tatăl nostru, să-l adăpăm cu vin și într-această noapte, și, întrând, te culcă tu cu el, și să rădicăm din tatăl nostru sămânță”.

35. Și au adăpat și întru acea noapte pre tatăl său cu vin, și, întrând, cea mai tânără au dormit cu tatăl său, și el nu au știut când s-au culcat ea și când s-au sculat.

36. Și au luat în pânțele amândoao featele din tatăl lor.

37. Și au născut cea mai mare fecior, și au chemat numele lui Moav, zicând: „Din tatăl meu”. Acesta e tată moaviteanilor până în zioa de astăzi.

38. Și au născut și cea mai tânără fecior, și au chemat numele lui Aman, zicând: „Fiiul neamului meu”. Acesta easte tată amani-teanilor până în zioa de astăzi.

CAP 20

Avraam merge în Gherari, și acolo împăratul îi ia muiarea, apoi, din porunca Domnului neatinsă cu mari daruri, o au trimis îndărăpt la Avraam. Avraam să roagă și să însănătoșează casa împăratului.

1. i au purces de acolo Avraam spre pământul cel cătră amiază, și au lăcuit întră Cadis și întră Sur, și au nemernicit în Gherari.

2. Și au zis Avraam de Sarra, muiarea sa, că: „Soră easte mie”, că s-au temut să zică că: „Muiarea mea easte”, ca nu cumva să-l ucidă pre el oamenii cetății pentru ea, și au trimis Avimeleh, împăratul gherarilor, și au luat pre Sarra.

3. Și au intrat Dumnezeu la Avimeleh în somn noaptea, și au zis lui: „Iată, tu vei

să mori pentru muiarea carea o ai luat, că ea are bărbat”.

4. Și Avimeleh nu s-au atins de ea și au zis: „Doamne, au piii-vei neam drept, care nu știe?”

5. Au nu el au zis mie: «Soră mie easte?» Și ea mi-au zis: «Frate mie easte?» Cu inimă curată și cu mâni dreapte am făcut aceasta”.

6. Și i-au zis Dumnezeu în somn: „Și Eu am cunoscut că cu inimă curată ai făcut aceasta, și Eu nu M-am îndurat de tine, ca să nu păcătuiești tu împotriva Mea, și pentru aceea nu te-am lăsat să te atingi de dânsa.

7. Iară acum dă îndărăpt muiarea omului, că proroc easte, și să va ruga pentru tine și vei fi viu; iară de nu o vei da îndărăpt, să știi că vei muri tu și toate ale tale”.

8. Și de dimineață sculându-să Avimeleh, îndată au chemat pre toate slugile sale și au grăit toate cuvintele acestea în urechile lor, și s-au temut toți oamenii foarte.

9. Și au chemat Avimeleh pre Avraam, și au zis lui: „Căci ai făcut noao aceasta? Au, doară, am greșit ceva împotriva ta, de ai adus preste mine și preste împărăția mea păcat mare? Lucru care nimenea nu l-ar face ai făcut mie”.

10. Și au zis Avimeleh cătră Avraam: „Ce ai socotit de ai făcut aceasta?”

11. Și au zis Avraam: „Pentru că am gândit ca nu cumva să nu fie frica lui Dumnezeu în locul acesta, și pre mine mă vor omorî pentru muiarea mea.

Sus 12. Și cu adevărat soră easte mie de pre
12, 13 tată, iară nu de pre mumă, iară mi s-au făcut mie și muiare.

13. Și au fost când m-au scos Dumnezeu din casa tătâne-mieu, am zis ei: «Această dreptate să faci cu mine, în tot locul unde vom intra, zi că frate-mi easte”.

Jos 14. Și au luat Avimeleh o mie de didrahme
21, 23 și oi și viței și slugi și slujnice, și au dat lui Avraam, și i-au dat îndărăpt și pe Sarra, muiarea lui.

15. Și au zis Avimeleh cătră Avraam: „Iată pământul mieu înaintea ta, unde-ți va plăcea, lăcuiște”.

16. Iară cătră Sarra au zis: „Iată, am dat o mie de didrahme fratelui tău, acestea vor fi ție întru cinstea feații tale și a tuturor care sânt cu tine, și toate adevărat le spune”.

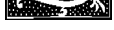
17. Și s-au rugat Avraam lui Dumnezeu, și au însănoșat Dumnezeu pre Avimeleh și pre muiarea lui și pre slujnicile lui, și au născut.

18. Pentru că, închizind, au fost închis Domnul din afară tot zgăul în casa lui Avimeleh, pentru Sarra, muiarea lui Avraam.

CAP 21

Isaac să naște și să înțarcă; iară Ismail cu mumă-sa să scoate din casă, ca să se hrănească în pustie. Avimeleh face cu Avraam legătură de pace prin jurământ.

1. i Domnul au cercetat pre Sara, după cum au zis,* și au făcut *Sus
Domnul Sarrii precum au grăit. 17, 19

2. Și luând în pânțece, Sarra* au
născut lui Avraam fiiu la bătrânețe, pre *Gala
vreamea după cum grăisă lui Domnul. 18, 10
4, 23

3. Și au chemat Avraam numele fiiului său
ce s-au născut lui, pre carele au născut lui Evrei
Sarra, Isaac. 11, 11

4. Și au tăiat împrejur Avraam pre Isaac,
în zioa a opta,* precum i-au fost poruncit *Sus
Dumnezeu lui. 17, 10 [12]

5. Și Avraam era de o sută de ani, când i
s-au născut* Isaac, fiiul său. *Mateiu

6. Și au zis Sarra: „Răs mi-au făcut Dom-
nul, pentru că cine va auzi să va bucura
împreună cu mine”. 1, 2

7. Și au zis: „Cine va spune lui Avraam că
Sarra apleacă prunc? Că am născut fiiu la
bătrânețele mele”.

8. Și au crescut pruncul și s-au înțercat, și
au făcut Avraam ospăț mare în zioa în carea
s-au înțercat fiiul său, Isaac.

9. Și văzind Sarra pre fiiul Agarei eghip-
teancii, carele să născusă lui Avraam, jucân-
du-să cu Isaac, fiiul său,

10.* Au zis lui Avraam: „Goneaște pre sluj-
nica aceasta și pre fiiul ei, că nu va moșteni *Gala.
fiiul slujnicii cu fiiul mieu, Isaac”. 4, 30

11. Și foarte greu s-au părut cuvântul acesta
înaintea lui Avraam, pentru fiiul său, Ismail.

12. Și au zis Dumnezeu lui Avraam: „Să nu
fie greu înaintea ta cuvântul cel pentru prunc,
și pentru slujnică; toate câte va zice ție Sarra
ascultă de cuvântul ei,* pentru că întru Isaac *Rom.
să va chema ție sământă. 9, 7

13. Iară și pre fiiul slujnicii aceștia neam
mare îl voi face, pentru că sământă ta
easte”. Evrei
11, 18

14. Și s-au sculat Avraam dimineață și au
luat pâini și un foale cu apă și au dat Agarei,
și au pus pre umărul ei și pruncul, și o au
slobozit pre dânsa, și, mergând, rătacea prin
pustie cătră Fântâna Jurământului.

15. Și s-au sfârșit apa din foale, și au lăpădat
pruncul supt un brad.

16. Și mergând, au șezut în preajma lui
departe, ca o aruncătură de arc, pentru că
au zis: „Nu voi vedea moartea pruncului
mieu”. Și au șezut înaintea lui, și strigând
pruncul, au plâns.

17. Și au auzit Dumnezeu glasul pruncului
din locul unde era, și au strigat îngerul lui
Dumnezeu pre Agar din ceriu, și au zis

ei: „Ce easte, Agar? Nu te teame, că au auzit Dumnezeu glasul pruncului tău din locul unde easte.

18. Scoală-te și ia pruncul și-l ține cu mâna ta pre el, că neam mare voiu face pre el”.

19. Și au deșchis Dumnezeu ochii ei, și au văzut fântână de apă vie (a), și au mers de au umplut foalele de apă și au adăpat pruncul.

20. Și era Dumnezeu cu pruncul, și au crescut și au lăcuit în pustie, și s-au făcut arcaș.

21. Și au lăcuit în pustie (b), și i-au luat lui mumă-sa muiare din Faranul Eghiptului (v).

22. Și au fost în vremea aceea, au grăit Avimeleh și Ohozat, carele luoașă pre noru-sa, și Fihol, voievodul puterii lui cătră Avraam, zicând: „Dumnezeu easte cu tine, întru toate câte faci.

23. Acum, dară, joară-mi mie pre Dumnezeu că nu-mi vei face strâmbătate, nici seminției mele, nici numelui meu, ci după dreptatea* carea am făcut cu tine vei face cu mine, și pământului întru care te-ai sălășluit”.

*Sus
20, 14

24. Și au zis Avraam: „Eu jor”.

25. Și au muștrat Avraam pre Avimeleh pentru fântânile apei, care le-au luat slugile lui Avimeleh.

26. Și Avimeleh au zis lui: „Nu am știut cine au făcut ție lucrul acesta (g), nici tu nu mi-ai spus, nici eu nu am auzit, fără numai astăzi”.

27. Și au luat Avraam oi și viței, și au dat lui Avimeleh, și au făcut amândoi legătură.

28. Și au pus Avraam șapte mielușite de oi singure.

29. Și au zis Avimeleh lui Avraam: „Ce sânt aceste șapte mielușite ale oilor acestora, care le-ai pus singure?”

30. Și au zis Avraam: „Pentru că aceste șapte mielușite vei lua de la mine, ca să-mi fie mărturie, cum că eu am săpat această fântână”.

31. Pentru aceea au chemat numele locului aceluia Fântâna Jurământului, că acolo au jurat amândoi.

32. Și au făcut amândoi legătură la Fântâna Jurământului, și s-au sculat Avimeleh și Ohozat, carele ținea pre noru-sa, și Fihol, maimarele puterii lui, și s-au întors în pământul Filistim.

33. Și au sădit Avraam țarină la Fântâna Jurământului, și au chemat acolo numele Domnului Dumnezeu veacinic.

19. (a) Apă vie să zice izvorul din care totdeauna curge apa părău. 21. (b) Bib. rom. veachie: în pustia Faranului. (v) Bib. rom. veachie: și au luat lui mumă-sa muiare din pământul Eghiptului.

34. Și au lăcuit Avraam în pământul Filistim zile multe.

CAP 22

Dumnezeu, pentru ca să adevereaze și să facă cunoscută credința și ascultarea lui Avraam, îi poruncește ca să jertvească pre fiiul său, Isaac. Iară când era să-l jertvească, l-au oprit îngerul, și pentru această ascultare să întăresc lui iarăși toate făgăduințele. Să numără fiii lui Nahor, fratele lui Avraam.

1* i au fost după cuvintele aceastea, Dumnezeu au ispitit pe Avraam, și i-au zis: „Avraame, Avraame”. Și au zis: „Iată, eu”.

*Iudit
8, 22 [23]
Evrei
11, 17

2. Și au zis: „Ia pre fiiul tău cel iubit, pre Isaac, pre carele ai iubit, și mergi în pământul cel înalt și-l ado pre el acolo jertvă întru unul din munții care-ți voiu zice ție”.

3. Și, sculându-să Avraam de dimineață, au pus șeaua pre asinul său, și au luat cu sine doao slugi, și pre Isaac, fiiul său, și tăind leamne pentru jertvă, sculându-să, au mers, și a treia zi au venit la locul care i-au zis lui Dumnezeu.

4. Și, căutând Avraam cu ochii săi, au văzut locul de departe.

5. Și au zis Avraam slugilor sale: „Ședeți aici cu asinul, iară eu și pruncul vom merge până colea și, închinându-ne, ne vom întoarce la voi”.

6. Și au luat Avraam leamnele ceale pentru jertvă și le-au pus pre Isaac fiiul, său, și au luat în mâini foc și cuțit, și s-au dus amândoi împreună.

7. Și au zis Isaac cătră Avraam, tatăl său: „Tată”. Iară el au zis: „Ce easte, fiule?” Și au zis: „Iată focul și leamnele, unde easte oaia pentru jertvă?”

8. Și au zis Avraam: „Dumnezeu Își va vedea Șie oaie de jertvă, fiiul meu”.

9. Și, mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-au zis Dumnezeu lui, și au zidit acolo Avraam jertvenic, și au pus leamnele deasupra, și, legând pre fiiul său, Isaac, l-au pus pre jertvenic deasupra leamnelor.

10.* Și au tins Avraam mâna sa să ia cuțitul să junghie pre fiiul său.

*Iaco.
2, 21

11. Și l-au strigat îngerul Domnului din ceriu, și au zis: „Avraame, Avraame”. Iară el au zis: „Iată, eu”.

12. Și au zis: „Să nu pui mâna ta pre prunc, nici să faci lui nimica, că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu, și nu ți s-au făcut milă de fiiul tău cel iubit, pentru Mine”.

13. Și, căutând Avraam cu ochii săi, au

26. (g) Grece.: cuvântul acesta, iară jidovește: lucrul acesta, și românește încă vine mai bine lucrul decât cuvântul.

văzut, și, iată, un berbeace era încurcat cu coarnele într-un ram de tufă savec, și s-au dus Avraam și au luat berbeacele și l-au adus jertvă în locul lui Isaac, fiului său.

14. Și au chemat Avraam numele locului aceluia: „Domnul au văzut”, ca să zică astăzi: „În muntele, Domnul s-au arătat”.

15. Și au strigat îngerul Domnului pre Avraam a doao oară din ceriu, zicând:

- *Psalm 16.* „Asupra Mea Însumi M-am jurat, zice
104, 9 Domnul, pentru că ai făcut cuvântul acesta
Sirah și nu ți s-au făcut milă de fiul tău cel iubit,
44, 21 pentru Mine.
- 1 Maca. 17. Cu adevărat binecuvântând te voiu bine-
2, 52 cuvânta, și înmulțind voiu înmulți sămânța
Luca ta ca stealele ceriului și ca năsipul cel de pre
1, 73 țărurile mării, și va moșteni sămânța ta
Evrei cetățile nepriiatinilor.
6, 13 18. Și să vor* binecuvânta întru sămânța ta
17 toate neamurile pământului, pentru că ai
*Sus ascultat cuvântul Mieu”.
12, 3 19. Și s-au întors Avraam la slugile sale și,
18, 18 sculându-să, s-au dus la Fântâna Jurământu-
Jos lui, și au lăcuit Avraam la Fântâna Jurămân-
26, 4 tului.
- Sirah 20. Și au fost după aceastea, s-au poruncit
44, 25 [23] lui Avraam, zicând: „Iată, au născut Melha și
Fapte ea fiu lui Nahor, fratelui tău.
3, 15 [25] 21. Pre Uz, cel întâiu născut, și pre Vaix,
fratele lui, și pre Camuil, tatăl sirilor.
22. Și pre Hazad și pre Azav și pre Faldes și
pre Ieldaf și pre Vatuil.
23. Iară Vatuil au născut pre Reveca, sânt
opt feciori aceștia, pre carii i-au născut Melha
lui Nahor, fratelui lui Avraam.
24. Iară țiitoarea lui, anume Reima, au născut
și ea pre Tavec, Taam și pre Tohos și pre
Moha”.

CAP 23

Sarra moare și o plânge Avraam și o îngroapă în peștera cea îndoită, carea o au cumpărat Avraam de la Efron.

1. i au fost viața Sarrei ani o sută și doaozeci și șapte.
2. Și au murit Sarra în cetatea Arvoc, carea easte în vale, aceasta easte Hevron, în pământul Hanaan, și au venit Avraam să plângă pre Sarra și să o jălească.
3. Și s-au sculat Avraam de la mortul său, și au grăit Avraam fiilor lui Het, zicând:
4. „Străin și nemearnic sânt eu la voi, dați-mi mie, dară, moșie de mormânt la voi, și voiu îngropa mortul meu de la mine”.
5. Și au răspuns fiii lui Het cătră Avraam, zicând:
6. „Nu, doamne, ci ne ascultă pre noi: împărat de la Dumnezeu ești tu întru noi, în mormântu-

rile noastre ceale alese îngroapă-ți mortul tău, că nici unul dintră noi nu va opri mormântul său de cătră tine, ca să nu-ți îngropi mortul tău acolo”.

7. Și, sculându-să Avraam, s-au închinat norodului pământului, fiilor lui Het.

8. Și au grăit cătră dânșii Avraam, zicând: „De voiți cu sufletul vostru ca să îngrop mortul meu de la fața mea, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron a lui Saar.

9. Și să-mi dea mie peștera cea îndoită, carea o are el, ceaea ce easte în partea țarinei lui, pre argint ce va fi vreadnică, să-mi dea mie aceasta întră voi moșie de mormânt”.

10. Și Efron ședea în mijlocul fiilor lui Het, și răspunzind Efron Heteul cătră Avraam, au zis la auzul fiilor lui Het și a tuturor celor ce intra în cetate, zicând:

11. „Lângă mine fii, doamne, și mă ascultă: țarina și peștera carea easte într-însa ție o dau înaintea tuturor cetățeanilor miei, datu-o-am ție, îngroapă mortul tău”.

12. Și s-au închinat Avraam înaintea norodului pământului (a).

13. Și au zis lui Efron la auz înaintea norodului pământului: „De vreame ce ești lângă mine, ascultă-mă. Argintul țarinei ia-l de la mine, și voiu îngropa mortul meu acolo”.

14. Și au răspuns Efron lui Avraam, zicând:

15. „Nu, doamne, am auzit, pământul easte de patru sute de didrahme de argint, ce e aceasta întră mine și întră tine? Ce (b)? Iară tu mortul ți-l îngroapă”.

16. Și au ascultat Avraam de Efron, și au plătit Avraam lui Efron argintul, care au grăit la auzul fiilor lui Het, patru sute de didrahme de argint ales la negoțitori.

17. Și țarina lui Efron, în carea era peștera cea îndoită, carea easte cătră fața Mamvrei, țarina și peștera, carea era întru ea, și tot arborile care era în țarină, și tot ce easte în hotarale ei împrejur,

18. S-au dat lui Avraam moșie înaintea fiilor lui Het, și înaintea tuturor celor ce intra în cetate.

19. După aceastea, au îngropat Avraam pre Sarra, muiarea sa, în peștera țarinei cea îndoită, carea easte în preajma Mamvrei,* aceasta easte Hevron, în pământul lui Hanaan.

*Jos
35, 27

20. Și s-au întărit țarina și peștera, carea era într-însa, a lui Avraam spre moșie de mormânt de la fiii lui Het.

12. (a) Bibl. cea veachie are: înaintea norodului pământului și înaintea fiilor lui Het. 15. (b) În jidovie easte: „Doamne al meu, ascultă-mă pre mine, pământ de patru sute de sicli de arginți, întră mine și întră tine ce easte”.

CAP 24

Avraam, jurându-și sluga sa și în Mesopotamiia trimițându-l să cearce muiare lui Isaac, acesta luând sămn de la Dumnezeu află pre Reveca, și cu voia părinților și a fraților și cu a ei o aduce la Isaac; pre carea el o ia muiare, și așa să mângăie după moartea mâne-sa.

1. **S**i Avraam era bătrân petrecut în zile, și Domnul bine au cuvântat pre Avraam întru toate.

2. **Și** au zis Avraam slugii sale ceii mai bătrâne a casii sale, carele era mai mare preste toate ale sale: * „Pune mâna ta supt armul meu.

*Jos
46 [47], 29

3. **Și** te voiu jura, pre Domnul Dumnezeul ceriului și pre Dumnezeul pământului, ca feciorului meu, Isaac, să nu iai muiare din featele hananeilor, întră carii lăcuiesc eu.

4. **Ci** în pământul meu, unde m-am născut eu, vei merge, și în neamul meu, și vei lua muiare fiiului meu, Isaac, de acolo”.

5. **Și** au zis cătră dânsul sluga: „Dar de nu va vrea muiarea să vie cu mine în pământul acesta, întoarce-voiu pre fiiul tău acolo, în pământul de unde ai ieșit”.

6. **Iară** Avraam au zis cătră dânsul: „Ia aminte să nu întorci pre fiiul meu acolo.

7. **Domnul** Dumnezeul ceriului și Dumnezeul pământului, Cel ce m-au luat din casa tătâne-mieu și din pământul în care m-am născut, Cel ce mi-au grăit și S-au jurat mie, zicând: * «Ție voiu da pământul acesta, și seminției tale». Acesta va trimite pre îngerul Său înaintea ta, și vei lua muiare feciorului meu de acolo.

*Sus
12, 7
13, 16
15, 18

8. **Iară** de nu va vrea muiarea să vie cu tine în pământul acesta, curat vei fi tu de jurământul meu, numai pre feciorul meu să nu-l întorci acolo”.

Jos
26, 4

9. **Și** au pus sluga mâna sa supt armul lui Avraam, stăpânului său, și au jurat pre cuvântul acesta.

10. **Și** au luat sluga zece cămile din cămilele stăpânului său și din toate bunătățile stăpânului său, cu sine, și sculându-să s-au dus în Mesopotamiia, în cetatea lui Nahor.

11. **Și** au așezat cămilele să odihnească afară de cetate lângă fântâna apei de seara, unde ies după apă.

12. **Și** au zis: „Doamne, Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, fă cale bună înaintea mea astăzi și fă milă cu stăpânul meu, Avraam.

13. **Iată**, eu stau la fântâna apei, și featele celor ce lăcuiesc în cetate ies ca să scoață apă.

14. **Și** va fi fecioara căriia eu voi zice: «Pleacă vadra ta să beau», și ea va zice mie: «Bea tu și cămilele tale le voiu adăpa, pân-

nă ce vor înceta toate a bea», pre aceasta o ai gătit lui Isaac, slugii Tale, și întru aceasta voiu cunoaște că ai făcut milă cu stăpânul meu, Avraam”.

15. **Și** au fost mai înainte de a săvârși el grăind întru cugetul său, iată, au ieșit afară Reveca, fata lui Vatuil, feciorului Melhei, muierei lui Nahor, fratelui lui Avraam, având vadra pre umărul său.

16. **Și** fecioara era frumoasă la față foarte, fecioară era, bărbat nu o au cunoscut pre ea, și, pogorându-să la fântână, au umplut vadra și s-au suit.

17. **Și** au alergat sluga înaintea ei, și au zis: „Dă-mi să beau puțină apă din vadra ta”.

18. **Iară** ea au zis: „Bea, doamne”. **Și** grăbind, au slobozit vadra pre brațul său și l-au adăpat până au încetat a bea.

19. **Și** au zis: „Și cămilelor tale voiu scoate apă până ce vor bea toate”.

20. **Și** au grăbit și au deșertat vadra în adăpătoare, și iarăși au alergat la fântână să scoață apă, și au adăpat toate cămilele.

21. **Iară** omul o socotea pre ea și tăcea, ca să cunoască, îndreptat-au Dumnezeu calea lui, au ba?

22. **Și** au fost după ce au încetat toate cămilele a bea, au luat omul cercei de aur, care trăgea câte o drahmă, și doao brățări pre mâinile ei, care trăgea zece măsuri de aur.

23. **Și** o au întrebat pre dânsa și au zis: „A cui fată ești? Spune-mi de easte la tatăl tău loc să sălășluim noi”.

24. **Iară** ea au zis lui: „Fată sânt a lui Vatuil, fiiul Melhei, pre carele l-au născut ea lui Nahor”.

25. **Și** i-au zis lui: „Și paie și fân mult easte la noi, și loc de sălășluit”.

26. **Și** bine părând omului, s-au închinat Domnului și au zis:

27. „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, Cel ce nu au luat dreptatea Sa și adevărul de la stăpânul meu, și pre mine m-au îndreptat la casa fratelui stăpânului meu”.

28. **Și**, alergând prunca, au spus în casa mumei sale, după cuvintele aceastea.

29. **Iară** Reveca avea frate, anume Lavan, și au alergat Lavan la om afară, la fântână.

30. **Și** au fost deaca au văzut cerceii și brățările în mâinile soru-sa, și auzind cuvintele Revechei, surorii sale, carea zicea: „Așa mi-au grăit omul”, și au venit la om unde sta el cu cămilele la fântână.

31. **Și** au zis lui: „Vino, întră înlăuntru, binecuvântate al Domnului, pentru ce stai afară? Eu am gătit casă și loc cămilelor”.

32. **Și** au intrat omul în casă și au descărcat cămilele, și au dat paie și fân

cămilelor și apă de spălat picioarelor lui și picioarelor oamenilor celor ce era cu el.

33. Și le-au pus lor pâine să mănânce, iară el au zis: „Nu voiu mânca pâine ce nu voiu grăi cuvintele mele”. Și ei au zis: „Grăiaște!”

34. Și el au zis: „Sluga lui Avraam sânt eu,

35. Și Domnul bine au cuvântat pre stăpânul meu foarte, și s-au mărit, și i-au dat lui oi și viței și argint și aur, slugi și slujnice, cămile, și asini.

36. Și Sarra, muiarea stăpânului meu, au născut un fecior stăpânului meu după ce au îmbătrânit el, și i-au dat lui toate câte au avut.

37. Și m-au jurat stăpânul meu, zicând: «Să nu iai muiare fiiului meu din featele hananeilor, întră carii lăcuiesc eu în pământul lor.

38. Ci numai la casa tătâne-mieu să mergi și la neamul meu, și vei lua muiare feciorului meu de acolo».

39. Iară eu am zis stăpânului meu: «Dară de nu va vrea să vie cu mine?»

40. Și mi-au zis: «Domnul Dumnezeu, înaintea Cui bine am plăcut, Acela va trimite pre îngerul Său cu tine și va îndrepta calea ta, și vei lua muiare fiiului meu din neamul meu și din casa tătâne-mieu.

41. Atunci curat vei fi de blăstămum meu, deaca vei veni la neamul meu și nu vor da ție, și tu vei fi curat de jurământul meu».

42. Și venind eu astăzi la fântână am zis: «Doamne Dumnezeu stăpânului meu, Avraam, de vei îndrepta Tu calea mea pre carea acum merg.

43. Iată, stau la fântâna apei, și featele oamenilor cetății vor ieși ca să ia apă, și va fi fecioara căriia eu voiu zice: ‘Dă-mi să beau puțină apă din vadra ta’.

44. Și ea-mi va zice: ‘Și tu bea, și cămilelor tale voiu scoate apă’, aceasta easte muiarea carea o au gătit Domnul lui Isaac, slujii Sale, și întru aceasta voiu cunoaște că ai făcut milă cu stăpânul meu, Avraam».

45. Și au fost mai înainte de a sfârși eu grăind în cugetul meu, îndată au ieșit Reveca cu vadra pre umăr și s-au pogorât la fântână și au scos apă, și am zis ei: «Dă-mi să beau».

46. Și ea, grăbind, au slobozit vadra pre brațul său de pre dânsa, și au zis: «Bea tu, și cămilele tale le voiu adăpa». Și am beut, și cămilele le-au adăpat.

47. Și o am întrebat pre ea, și am zis: «A cui fată ești tu? Spune mie». Și ea au zis: «Fată sânt eu a lui Vatuil, feciorului lui Nahor, pre carele au născut lui Melha». Și am pus cerceii pre brațul ei, și brățerile pre mâinile ei.

48. Și, părându-mi bine, m-am închinat Domnului și bine am cuvântat pre Domnul Dumnezeu stăpânului meu, Avraam, Cel ce m-au îndreptat în calea adevărului, ca să iau pre fata fratelui stăpânului meu, fiiului său.

49. Deci, de veți face voi milă și dreptate cu stăpânul meu, spuneți-mi, ca să mă întorc spre dreapta sau spre stânga”.

50. Și, răspunzind Lavan și Vatuil, au zis: „De la Domnul au ieșit lucrul acesta, nu vom putea grăi ție împotrivă, nici rău, nici bine.

51. Iată, Reveca înaintea ta easte, ia-o și te du și să fie muiare feciorului stăpânului tău, după cum au grăit Domnul”.

52. Și au fost după ce au auzit sluga lui Avraam cuvintele lor, s-au închinat pre pământ lui Dumnezeu.

53. Și, scoțind sluga vase de argint și de aur, și îmbrăcăminte, au dat Revechei, și daruri au dat fratelui ei și mumei ei.

54. Și au mâncat și au beut el și oamenii cei ce era cu el, și au dormit, și, sculându-să dimineață, au zis: „Sloboziți-mă, să mă duc la stăpânul meu”.

55. Și au zis frații și mumă-sa: „Să rămîie fata cu noi ca vro zece zile, și după aceea să va duce”.

56. Iară el au zis cătră ei: „Nu mă opriți, că Domnul au îndreptat calea mea întru mine, sloboziți-mă, ca se merg la stăpânul meu”.

57. Iară ei au zis: „Să chemăm prunca și să întrebăm gura ei”. Și au chemat pre Reveca și i-au zis ei: „Mearge-vei cu omul acesta?”

58. Iară ea au zis: „Mearge-voiu”.

59. Și au slobozit pre Reveca, sora sa, și averile ei, și pre sluga lui Avraam și pre cei ce era cu dânsul.

60. Și bine au cuvântat pre Reveca, și i-au zis ei: „Sora noastră ești, fă-te întru mii de zeci de mii, și să moștenească sămânța ta cetățile nepriiatinilor”.

61. Și sculându-să Reveca și slujnicile ei, s-au suit pre cămile și s-au dus cu omul; și luând sluga pre Reveca, s-au dus.

62. Iară Isaac mergea prin pustie de cătră Fântâna* Vedeniei, și el lăcuia în pământul cel de cătră amiazăzi.

63. Și au ieșit Isaac ca să se preumble la câmp de cătră seară, și, căutând cu ochii, au văzut cămilele venind.

64. Și, căutând Reveca cu ochii, au văzut pre Isaac și au sărit de pre cămilă.

65. Și au zis cătră slugă: „Cine easte omul acela carele mearge pre câmp înaintea noastră?” Și au zis sluga: „Acesta easte stăpânul meu”. Iară ea, luându-și veșmântul, s-au îmbrăcat”.

66. Și au spus sluga lui Isaac toate cuvintele câte au făcut.

67. Și au intrat Isaac în casa mumei sale și au luat pre Reveca, și s-au făcut lui muiare, și o au iubit pre dânsa, și s-au mângâiat Isaac pentru Sarra, mumă-sa.

CAP 25

Aвраам își ia muiare și naște dintr-înșă prunci, cărora le dă daruri, iară lui Isaac îi lasă moștenirea; moare Авраам. Și Ismail, după ce naște doisprăzece boiari, moare. Isaac să roagă pentru muiarea sa, că era stearpă, și au născut doi prunci geameni, pre Isav și pre Iacov, și cel mai mare și-au vândut celui mai mic nașterea cea dintâiu.

*1 Para.
1, 31

1* i, adăogând Avraam, și-au luat muiare, a căriia numele era Hetura.

2. Și ea au născut lui pre Zomvran și pre lezan și pre Madal și pre Madiam și pre lezvoc și pre Soie.

3. Și lezan au născut pre Sava și pre Dedan, și fiii lui Dedan au fost (a): Asuriim și Latusiim și Laomim.

4. Și fiii lui Madiam: Ghefar și Afir și Enoh și Avida și Eldaga, toți aceștia era feciorii Heturei.

5. Și au dat Avraam toate averile sale lui Isaac, feciorului său.

6. Și feciorilor țititoarelor sale au dat Avraam daruri, și încă fiind el viu, i-au scos pre ei în laturi de la Isaac, fiul său, cătră răsărit, la pământul răsăriturilor.

7. Și aceștia sânt anii zilelor vieții lui Avraam, câți au trăit, o sută șeptezeci și cinci de ani.

8. Și, slăbind Avraam, au murit întru bătrânețe bune, bătrân și plin de zile, și s-au pus lângă norodul său.

9. Și l-au îngropat pre dânsul Isaac și Ismail, amândoi feciorii lui, în peștera cea îndoită, în țarina lui Efron, feciorului lui Saar Heteului, carea easte în preajma Mamvrei.

10. Țarina și peștera, carea au cumpărat Avraam de la fiii lui Het, acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra, muiarea lui.

11. Și au fost, după ce au murit Avraam, bine au cuvântat Dumnezeu pre Isaac, fiul lui, și au lăcuit Isaac lângă Fântâna Vederii.

12. Și aceastea sânt nașterile lui Ismail, feciorului lui Avraam, pre carele l-au născut Agar Eghipteanca, slujnica Sarrei, lui Avraam.

13. Și aceastea sânt numele fiilor lui Ismail, după numele neamurilor lui:* cel

*1 Para.
1, 29

3. (a) Alex.; Bibl. româ. are: Au fost Raguil și Nandeil [Navdeil] și Asuriim.

dintâiu născut, Ismail și Naveot și Chidar și Navdeil și Masam.

14. Și Masma și Duma și Masi.

15. Și Hodan și Teman și Ietur și Nafes și Chedma.

16. Aceștia sânt fiii lui Ismail, și aceastea sânt numele lor, în corturile lor și întru sălaşurile lor, doisprăzece boiari după neamul lor.

17. Și aceștia sânt anii vieții lui Ismail, o sută treizeci și șapte de ani, și slăbind, au murit și s-au pus lângă neamul său.

18. Și au lăcuit de la Evilat până la Sur, carea easte înaintea feții Eghiptului, până au venit la asiriani, înaintea tuturor fraților lui au lăcuit.

19. Și aceastea sânt nașterile lui Isaac, fiul lui Avraam: Avraam au născut pre Isaac.

20. Iară Isaac era de patruzăci de ani când au luat pre Reveca, fata lui Vatuil Sirului, din (b) Mesopotamiia Siriei, sora lui Lavan, șie muiare.

21. Și s-au rugat Isaac Domnului pentru Reveca, muiarea sa, că era stearpă, și l-au ascultat pre el Dumnezeu, și au luat în pântece Reveca, muiarea lui.

22. Și sălta pruncii întru dânsa, și au zis ea: „De era să fie așa, ce au fost de lipsă a lua în pântece?” Și s-au dus să întreabe pre Domnul.

23.* Și au zis ei Domnul: „Doao neamuri în pântecele tău sânt, și doao noroadе din pântecele tău să vor împărți, și norod pre norod va întreace, și cel mai mare va sluji celui mai mic”.

*Rom.
9, 10

24. Și s-au umplut zilele ca să nască ea, și era geameni în pântecele ei.

25.* Și au ieșit fiul cel întâiu născut roșu tot, cu o piiale părăoasă, și au chemat numele lui Isav.

*Osie.
12, 3

26.* Și după acesta, au ieșit fratele lui, și mâna lui ținea de călcâiu pre Isav, și au chemat numele lui Iacov. Iară Isaac era de șasezeci de ani când au născut Reveca pre aceștia.

*Mate.
1, 2

27. Și au crescut juni, și au fost Isav om carele știe vâna și lucrătoriu de pământ, iară Iacov au fost om nedepins, lăcuind acasă.

28. Și iubea Isaac pre Isav, pentru că mânca din vânatul lui, iară Reveca iubea pre Iacov.

29. Și au fiert Iacov fiertură, și au venit Isav de la câmp ostenit.

30. Și au zis Isav lui Iacov: „Dă-mi să mănânc dintr-această bucată roșiiatică, că slăbesc eu”. Pentru aceaea s-au chemat numele lui Edom.*

*Avdi.
1, 1

20. (b) În cea veachie lipsește: din Mezopotamiia Siriii, sora lui Lavan.

Evrei
12, 16

31. Și au zis Iacov lui Isav: „Vinde-mi astăzi nașterea ta cea dintâi”.

32. Și au zis Isav: „Iată, eu mă duc să moriu, și ce-mi easte mie bună nașterea cea dintâiu?”

33. Și au zis Iacov lui: „Joară mie astăzi”. Și i-au jurat lui, și au vândut Isav nașterea cea dintâiu lui Iacov.

34. Și Iacov au dat lui Isav pâne și fiertură de linte, și au mâncat și au beut, și, sculându-să, s-au dus, și nu au băgat samă Isav de nașterea cea dintâiu.

CAP 26

Isaac pentru foametea nemerniceaște în Gherari. După ce ia făgăduința pământului și binecuvântarea seminții de la Dumnezeu, Avimeleh îl muștră pentru ce au zis că Reveca îi easte soră; și păstorii lor sfădindu-să pentru puțuri, Avimeleh cu Isaac face legătură; Isav să însoară.

1. i au fost foamete pre pământ, afară de foametea cea mai dinainte, carea au fost în zilele lui Avraam, și au mers Isaac la

Avimeleh, împăratul Filistiim în Gherara.

2. Și S-au arătat Dumnezeu lui și i-au zis: „Nu te pogorî în Eghipt, ci lăcuiaște în pământul care voiu spune Eu ție.

3. Și lăcuiaște în pământul acesta și Eu voiu fi cu tine și te voiu blagoslovi, că ție și
*Sus 12, 7 și voiu întări jurământul Meu, care am ju-
15, 18 rat lui Avraam, tatălui tău.

4. Și voiu înmulți sămânța ta ca stealele ceriului, și voiu da seminției tale tot pământul acesta, și întru sămânța ta* să vor blagos-
*Sus 12, 3 lovi toate neamurile pământului.

5. Pentru că au ascultat Avraam, tatăl tău, 18, 18
22, 17 cuvântul Meu și au păzit poruncile Meale și învățăturile Meale și îndreptările Meale și legile Meale”.

6. Și au lăcuit Isaac în Gherari.

7. Și au întrebat oamenii locului despre Reveca, muiarea lui, și au zis: „Soră mie easte”, că s-au temut a zice: „Muiare-mi easte”, ca nu doară să-l ucidă oamenii locului pentru Reveca, că era frumoasă la față.

8. Și au fost acolo în multă vreme, și, uitându-să Avimeleh, împăratul Gherarilor, pre fereastră, au văzut pre Isaac jucându-să cu Reveca, muiarea sa.

9. Și au chemat Avimeleh pre Isaac și i-au zis lui: „Cu adevărat muiare-ți easte? Pentru ce, dară, ai zis: «Soră-mi easte?»” Și au zis Isaac: „Pentru ca nu cumva să moriu pentru dânsa”.

10. Și i-au zis Avimeleh lui: „Căci ai fă-

10. (a) Jid.: păcat foarte mare, care din neștiință

cut aceasta noao? Puțin au fost că nu au dormit cineva din neamul meu cu muiarea ta și ai fi adus preste noi neștiință (a)”.

11. Și au poruncit Avimeleh la tot norodul său, zicând: „Tot cel ce să va atinge de omul acesta și de muiarea lui vinovat va fi morții”.

12. Și au sămănat Isaac în pământul acela, și au aflat în anul acela orzul dând însutit, și l-au blagoslovit pre el Domnul.

13. Și s-au înălțat (b) omul și, mergând înainte, mai mare să făcea, până ce s-au făcut mare foarte.

14. Și s-au făcut lui dobitoace de oi și dobitoace de boi și arături multe, și i-au pismuit lui filistiimii.

15. Și toate fântânile câte au săpat slugile tătâne-său pre vremea tătâne-său le-au astupat filistiimii și le-au umplut cu pământ.

16. Și au zis Avimeleh cătră Isaac: „Du-te de la noi, că te-ai făcut mai tare decât noi foarte”.

17. Și s-au dus de acolo Isaac, și au descălecat în Valea Gherarilor, și au lăcuit acolo.

18. Și Isaac iarăși au săpat fântânile apii, care le-au fost săpat slugile lui Avraam, tatălui său, și le-au astupat filistiimii după ce au murit Avraam, tatăl său, și le-au chemat cu numele cu care le-au fost chemat tatăl său.

19. Și au săpat slugile lui Isaac în Valea Gherarilor, și au aflat acolo izvor de apă vie.

20. Și s-au sfădit păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac, zicând că a lor easte apa, și au numit numele fântânei Strâmbătate, pentru că strâmbătate i-au făcut lui.

21. Și, ducându-să de acolo, au săpat altă fântână, și să pricea și pentru aceea, și au numit numele ei Vrajbă.

22. Și, ducându-să de acolo, au săpat altă fântână, și nu s-au sfădit pentru aceea, și au numit numele ei Lățime, zicând că: „Acum ne-au lățit pre noi Domnul și ne-au crescut pre pământ”.

23. Și s-au suit de acolo la Fântâna Jurământului.

24. Și S-au arătat lui Domnul în noaptea aceea și au zis: „Eu sânt Dumnezeul lui Avraam, tatălui tău, nu te teame, că cu tine sânt și te voiu binecuvânta și voiu înmulți sămânța ta pentru Avraam, tatăl tău”.

25. Și au zidit acolo oltariu, și au chemat numele Domnului, și au pus acolo cortul său, și au săpat acolo slugile lui Isaac fântână în Valea Gherarilor.

26. Și Avimeleh s-au dus la dânsul de la Gherari și Ohozat, carele ținea pre noru-sa,

l-am fi făcut. 13. (b) Și s-au înălțat, adecă, s-au îmbogățit, s-au făcut vestit.

și Fihon, mai-marele oastei puterii lui.

27. Și au zis cătră ei Isaac: „Pentru ce ați venit la mine? Și voi m-ați urât și m-ați scos de la voi”.

28. Iară ei au zis: „Văzind am văzut că Domnul easte cu tine, și am zis să fie jurământ întră noi și întră tine și să punem legătură cu tine.

29. Ca să nu faci cu noi rău, precum noi nu ne-am scârbit de tine, și precum noi bine am folosit ție și te-am scos cu pace, și tu acum ești binecuvântat de la Domnul”.

30. Și au făcut lor ospăț, și au mâncat și au beut.

31. Și, sculându-să dimineață, au jurat fiește-carele deaproapelui său, și i-au slobozit pre dânșii Isaac, și s-au dus de la el cu mântuire (v).

32. Iară au fost întru aceeași zi, venind slugile lui Isaac, i-au spus pentru fântâna ce au săpat și au zis: „Nu am aflat apă (g)”.

33. Și o au numit jurământ, și, pentru aceea, au chemat numele cetății aceea, Fântâna Jurământului, până în zioa de astăzi.

34. Iară Isav era de patruzeci de ani, și au luat muiare pre Iudit, fata lui Veoh Heteului, și pre Vasimat, fata lui Elon Heteului.

Jos 27, 46 35. Și năcăjiia eale pre Isaac și pre Reveca.

CAP 27

Iacov, din sfatul mumă-sa, ia binecuvântarea în locul lui Isav, pentru a căruia pizmă, îndemnându-să de mumă-sa, fuge în Haran, la Lavan.

1. i au fost după ce au îmbătrânit Isaac și au slăbit ochii lui a vedea, au chemat pre Isav, fiul său cel mai mare, și i-au zis lui: „Fiul meu”. Și el au răspuns: „Iată, eu”.

2. Și au zis lui: „Iată, am îmbătrânit și nu știu zioa sfârșitului meu.

3. Acum, dară, ia-ți unealta ta, tulba și arcul, și ieși la câmp.

4. Și să-mi vânezi mie vânat și să-mi faci mâncare, precum iubesc eu, și să-mi aduci să mănânc, ca să te binecuvinteze sufletul meu mai înainte de ce voi muri”.

5. Iară Reveca au auzit pre Isaac grăind cu Isav, fiul său, și s-au dus Isav la câmp să vâneze vânat tătâne-său.

6. Și au zis Reveca cătră Iacov, fiul său cel mai tinăr: „Să știi că am auzit pre Isaac, tatăl tău, grăind cu Isav, fratele tău, și zicându-i:

7. «Adă-mi vânat și-mi fă de mâncare, ca mâncând să te binecuvintez înaintea

Domnului mai înainte de ce moriu eu».

8. Deci, acum, fiul meu, ascultă-mă pre mine, precum poruncesc eu ție.

9. Și, mergând la oi, adă-mi de acolo doi iezi tineri și buni, și voi face pre ei mâncare tătâne-tău, precum iubeaște.

10. Și-i vei duce înlăuntru la tatăl tău și va mânca, ca să te binecuvinteze tatăl tău mai înainte de ce va muri”.

11. Iară Iacov au zis cătră Reveca, mumă-sa: „Fratele meu, Isav, easte om păros, iară eu sânt om neated.

12. Ca nu cumva să mă pipăie tatăl meu, și voi fi înaintea lui ca un înșelătoriu, și voi aduce asupra mea blăstăm, iară nu binecuvântarea”.

13. Și i-au zis lui mumă-sa: „Asupra mea să fie blăstămul tău, fiule, numai ascultă cuvântul meu și, mergând, adă-mi”.

14. Și, mergând, au luat și au adus la mumă-sa, și au făcut mumă-sa bucate, precum iubea tatăl lui.

15. Și, luând Reveca haina cea mai bună a lui Isav, feciorului său celui mai mare, carea era la dânsa în casă, au îmbrăcat pre Iacov, fiul său cel mai tânăr.

16. Și cu pielcelușele iezilor au înfășurat brațele lui și goliciunea grumazului lui.

17. Și au dat bucatele și pâinea care făcusă în mâinile lui Iacov, fiului său, și le-au dus la tatăl său.

18. Și au zis: „Tată”. Iară el au zis: „Iată, eu, cine ești tu, fiule?”

19. Și au zis Iacov tătâne-său: „Eu sânt Isav, cel întâiu născut al tău, făcut-am precum mi-ai grăit mie. Scoală-te și șezi și mănâncă din vânatul meu, ca să mă binecuvinteze sufletul tău”.

20. Și au zis Isaac fiului său: „Ce easte aceasta, ce ai aflat așa curând, o, fiule?” Iară el au zis: „Ce au dat-a Domnul Dumnezeuul tău înaintea mea”.

21. Și au zis Isaac lui Iacov: „Apropie-te la mine și te voi pipăi, fiule, oare tu ești fiul meu, Isav, au nu?”

22. Și s-au apropiat Iacov la Isaac, tatăl său, și l-au pipăit pre el și au zis: „Glasul cu adevărat easte glasul lui Iacov, iară mâinile sânt mâinile lui Isav”.

23. Și nu l-au cunoscut pre el, pentru că mâinile lui era păroase ca mâinile lui Isav fratelui său, și l-au binecuvântat pre el și au zis:

24. „Tu ești fiul meu, Isav”. Iară el au zis: „Eu”. Și au zis:

25. „Adu-mi, și voi mânca din vânatul tău, fiule, ca să te binecuvinteze sufletul meu”. Și i-au adus lui și au mâncat, și i-au adus și vin, și au beut.

26. Și i-au zis Isaac, tatăl său, lui: „A-

31. (v) Jido.: Cu pace, sănătoși. 32. (g) Jido.

și latin.: și au zis: „Am aflat apă”.

propie-te de mine și mă sărută, fiiule”.

27. Și, apropiindu-să, l-au sărutat, și îndată, cât au mirosit mirosul hainelor lui, l-au binecuvântat pre dânsul și au zis: „Iată mirosul fiiului meu, ca mirosul unei țarine pline, carea o au binecuvântat Domnul.

28. Și să-ți dea ție Dumnezeu din roao ceriului și din grăsimea pământului și mulțime de grâu și de vin.

29. Și să slujească ție neamuri și să se închine ție domni și să fii domn fratelui tău, și să vor închina ție feciorii tătâne-tău. Cel ce te va blăstăma blăstămat să fie, cel ce te va binecuvânta binecuvântat să fie”.

30. Și au fost după ce au încetat Isaac a binecuvânta pre Iacov, fiiul său, și au fost după ce au ieșit Iacov de la fața lui Isaac, tătâne-său, venit-au și Isav, fratele lui, de la vânat.

31. Și au făcut și el bucate, și au adus tătâne-său și au zis: „Să se scoale tatăl meu și să mănânce din vânatul fiiului său, ca să mă binecuvinteaze sufletul tău”.

32. Și au zis Isaac, tatăl său: „Cine ești tu?” Iară el au zis: „Eu sânt Isav, fiiul tău cel întâiu născut”.

33. Și s-au spăimântat Isaac cu spaimă mare foarte și au zis: „Dară cine easte cel ce mi-au vânat mie vânat, și mi-au adus și am mâncat din toate, mai înainte de ce ai venit tu? Și l-am binecuvintat și va fi binecuvintat”.

34. Și au fost după ce au auzit Isav cuvintele lui Isaac, tătâne-său, au strigat cu glas mare și amar foarte și au zis: „Binecuvintează-mă și pre mine, tată”.

35. Iară el au zis: „Venit-au fratele tău cu înșelăciune și au luat binecuvântarea ta”.

36. Și au zis Isav: „Drept s-au chemat numele lui Iacov, că acum a doao oară m-au înșelat,* și nașterea mea cea dintâiu o au luat și binecuvântarea mea”. Și au zis Isav: „Dară nu mi-ai lăsat și mie binecuvântare, tată?”

37. Și, răspunzind Isaac, au zis cătră Isav: „Încă și domn l-am făcut pre el ție, și pre toți frații lui i-am făcut lui slugi, și cu grâu și cu vin l-am întărit pre el, dară ție ce voi face, fiiule?”

38. Și au zis Isav cătră tatăl său: „Au, doară, numai o binecuvântare easte la tine, tată? Binecuvintează-mă și pre mine, tată”.

39. Și umilindu-să Isaac, au strigat cu glas mare Isav și au plâns, și răspunzind Isaac tatăl lui, i-au zis:* „Iată, din grăsimea pământului va fi hrana ta și din roao ceriului de sus.

40. Și cu sabiia ta vei trăi, și fratelui tău vei sluji, și va fi când vei lăpăda

*Sus
25, 34

*Evrei
11, 20

și vei dezlega jugul lui de pre grumazul tău”.

41. Și purta pizmă Isav asupra lui Iacov, pentru binecuvântarea* cu carea l-au binecuvântat pre el tatăl său, și au zis Isav întru cugetul său: „Să se apropie zilele jealei tatălui meu, ca să ucid pre Iacov, fratele meu”.

*Avdiu
20 [10]

42. Și s-au spus Revecăi cuvintele lui Isav, feciorului său cel mai bătrân, și, trimițind, au chemat pre Iacov, feciorul său cel mai tânăr, și i-au zis lui: „Iată, Isav, fratele tău, să laudă asupra ta că te va omorî.

43. Acum, dară, fiiul meu, ascultă cuvântul meu și, sculându-te, fugi în Mesopotamiia, la Lavan, fratele meu, în Haran.

44. Și lăcuiaste cu el câteva zile, până ce să va întoarce mâniia și iuțimea fratelui tău de la tine.

45. Și va uita ce ai făcut lui, și voi trimiti de te voi chema de acolo, ca nu cumva într-o zi să mă lipsesc de voi, de amândoi feciorii”.

46.* Și au zis Reveca cătră Isaac: „Mi-am urât viața pentru featele feciorilor lui Het, de va lua Iacov muiare din featele pământului acestuia, de ce-mi easte mie viața?”

*Sus
26, 35

CAP 28

Iacov, luând blagoslovenie de la tatăl său și ducându-să în Mesopotamiia, veade în vis scară, pre carea era întărit Domnul, și, după ce au luat făgăduință despre pământ și despre înmulțirea sămânții, deșteptându-să, să roagă și să făgăduiasse lui Dumnezeu.

1. i, chemând Isaac pre Iacov, l-au blagoslovit pre el și i-au poruncit lui, zicând: „Să nu iai muiare din featele hananeilor.

2. Ci te scoală și te du în Mesopotamiia, la casa lui Vatuil, tatăl mumei tale, și să iai ție de acolo muiare din featele lui Lavan, fratele mumei tale.

3. Și Dumnezeu meu să te blagoslovească pre tine, și să te crească și să te înmulțască, și să fii întru adunări de neamuri.

4. Și să dea ție binecuvântarea lui Avraam, tatălui meu, ție și seminției tale după tine, ca să moștenești pământul în care lăcuiști tu acum, care l-au dat Dumnezeu lui Avraam”.

5.* Și au trimis Isaac pre Iacov, și s-au dus în Mesopotamiia la Lavan, feciorul lui Vatuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov și a lui Isav.

*Sus
12, 12

6. Și au văzut Isav că bine au cuvântat Isaac pre Iacov și l-au trimis în Mesopotamiia Siriei, să-și ia șie muiare de acolo, când bine-l cuvânta pre el, și i-au poruncit lui, zicând: „Să nu iai muiare din featele lui Hanaan”.

7. Și au ascultat Iacov pre tatăl său și pre mumă-sa, și s-au dus în Mesopotamiia Siriei.

8. Și văzind și Isav că sânt reale featele lui Hanaan, înaintea lui Isaac, tatălui său,

9. S-au dus Isav la Ismail și au luat pre Maelgt, fata lui Ismail, feciorului lui Avraam, sora lui Naveot, lângă muierile sale, muiare.

10. Și au ieșit Iacov de la Fântâna Jurământului și au mers în Haran.

11. Și au aflat un loc și au dormit acolo, că apusease soarele, și au luat din pietrile locului aceluia și și-au pus șie căpătâiu, și au adormit în locul acela, și au văzut vis.

12. Și, iată, o scară era întărită pre pământ, a cării capul ajungea în ceriu, și îngerii lui Dumnezeu să suia și să pogorea pre dânsa.

13. Și Domnul era întărit într-însa, și au zis: * „Eu sânt Dumnezeul lui Avraam, tatălui tău, și Dumnezeul lui Isaac, nu te teame, pământul în care tu dormi pre dânsul ție-l voiu da și săminției tale.

14. Și va fi sămânța ta ca năsipul pământului,* și să va lăți spre mare și spre miiazăzi și spre miiazănoapte și spre răsărit,* și bine să vor cuvânta întru tine toate neamurile pământului, și întru sămânța ta.

15. Și, iată, Eu cu tine sânt, păzindu-te în toată calea oriîncătro vei merge, și te voiu întoarce la pământul acesta, că nu te voiu lăsa, până ce voiu face toate câte am grăit ție”.

16. Și s-au deșteptat Iacov din somnul său, și au zis că: „Easte Domnul în locul acesta, și eu n-am știut”.

17. Și s-au temut și au zis: „Cât de înfri-coșeat easte locul acesta, nu easte aceasta altă, fără numai casa lui Dumnezeu, și aceasta easte poarta ceriului”.

18. Și s-au sculat Iacov dimineată, și au luat pîiatra, carea o au fost pus la căpătâiul său, și o au pus stâlp,* și au turnat unt-de-lemn pre vârful ei.

19. Și au chemat numele locului aceluia Casa lui Dumnezeu, iară mai înainte să chema Cetatea Ulamluz.

20. Și s-au făgăduit Iacov făgăduință cu rugăciune, zicând: „De va fi Domnul Dumnezeu cu mine și mă va păzi în calea aceasta, pre carea eu umblu, și de-mi va da pâne să mănânc și haine să mă îmbrac,

21. Și de mă va întoarce sănătos în casa tătâne-mieu, și va fi mie Domnul Dumnezeu,

22. Și pîiatra aceasta, carea o am pus stâlp, va fi mie Casă a lui Dumnezeu, și, din toate câte vei da mie, a zecea voiu aduce Ție”.

CAP 29

Pre Iacov îl priimește Lavan și să tocmește Iacov cu Lavan să-i slujească în șapte ani pentru Rahil, și, după ce să plinesc acei șapte ani, Lavan, în locul Rahilei, dă lui Iacov pre Liia. După aceea, alți șapte ani slujește pentru Rahil. Rahil era stearpă, iară Liia patru prunci au născut.

1. i, rădicându-și Iacov picioarele, s-au dus în pământul răsăritului la Lavan, feciorul lui Vatuil Siriului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov și a lui Isav.

2. Și, privind, au văzut o fântână în câmp, și era acolo trei turme de oi odihnindu-să la ea, că din fântâna aceea să adăpa turmele, și era pîiatră mare pre gura fântânei.

3. Și să aduna acolo toate turmele, și prăvălea pîiatra de pre gura fântânei, și adăpa oile, și iarăși pune pîiatra pre gura fântânei în locul ei.

4. Și au zis Iacov cătră dânsii: „Fraților, de unde sântei voi?” Iară ei au zis: „Din Haran sântem noi”.

5. Și le-au zis lor: „Știți pre Lavan, feciorul lui Nahor?” Iară ei au zis: „Știm”.

6. Și au zis lor: „Sănătos easte?” Iară ei au zis: „Sănătos”. Și, iată, Rahil, fata lui, vinea cu oile.

7. Și le-au zis lor Iacov: „Încă easte zio multă, și încă nu easte vreamă a să aduna toate turmele, adăpați oile și vă duceți de le pașteți”.

8. Iară ei au zis: „Nu vom putea până ce să vor aduna toți păstorii și vor răsturna pîiatra de pre gura fântânei și să adăpăm oile”.

9. Încă grăind el cu ei, iată, Rahil, fata lui Lavan, vinea cu oile tătâne-său, că ea păștea oile tătâne-său.

10. Și au fost deaca au văzut Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui mumei sale, și oile lui Lavan, fratelui mumei sale, apropiindu-să, Iacov au răsturnat pîiatra de pre gura fântânei și au adăpat oile lui Lavan, fratelui mumei sale.

11. Și au sărutat Iacov pre Rahil și, strigând, cu glasul său, au plâns.

12. Și au spus Rahilei că easte frate tătâne-său, și cum că easte fecior Revecăi; iară ea, alergând, au spus tatălui său după cuvintele aceastea.

13. Și au fost după ce au auzit Lavan numele lui Iacov, feciorului sororei sale, au alergat întru întimpinarea lui, și, îmbrățișindu-l, l-au sărutat și l-au adus în casa sa, și au spus lui Lavan toate cuvintele aceastea.

14. Și au zis Lavan lui: „Din oasele mele și din trupul mieu ești tu”. Și au fost cu el o lună de zile.

15. Și au zis Lavan cătră Iacov: „Pentru că frate-mi ești, nu vei sluji mie în dar! Spune-mi, ce să fie simbria ta?”

16. Iară Lavan avea doao feate, numele ceii mai mare, Liia, și numele ceii mai tinere, Rahil.

17. Și ochii Liei era bolnavi, iară Rahil era frumoasă la chip și mândră la față foarte.

18. Și au iubit Iacov pre Rahil și au zis: „Voiu sluji ție șapte ani pentru Rahil, fata ta cea mai tinăra”.

19. Și au zis Lavan lui: „Mai bine să o dau ție decât să o dau altui bărbat. Lăcuiăște cu mine”.

20. Și au slujit Iacov pentru Rahil șapte ani, și era înaintea lui ca niște zile puține, pentru că o iubea pre dânsa.

21. Și au zis Iacov cătră Lavan: „Dă-mi muiarea mea, că s-au umplut zilele să întru la dânsa”.

22. Și au strâns Lavan pre toți oamenii locului și au făcut nuntă.

23. Și, deaca s-au făcut seară, luând Lavan pre Liia, fata sa, o au băgat înlăuntru la Iacov, și au intrat la ea Iacov.

24. Și au dat Lavan fiei sale, Liei, pre Zelfan, slujnica.

25. Și, după ce s-au făcut dimineață, și, iată, era Liia. Și au zis Iacov cătră Lavan: „Ce ai făcut aceasta mie? Au nu pentru Rahil ți-am slujit ție? Și pentru ce m-ai înșelat?”

26. Și au răspuns Lavan: „Nu easte așa obiceiul în locul nostru a da pre cea mai tânără mai înainte decât pre cea mai bătrână.

27. Plineăște, dară, șapte ani ai aceștiia, și-ți voi da și pre aceasta pentru slujba ce vei sluji mie încă alți șapte ani”.

28. Și au făcut Iacov așa, și au plinit și acei șapte ani, și i-au dat Lavan pre Rahil, fata sa, muiare lui.

29. Și au dat Lavan featei sale pre Vala, slujnica.

30. Și au intrat la Rahil și au iubit mai mult pre Rahil decât pre Liia, și i-au slujit lui încă alți șapte ani.

31. Și, văzind Domnul Dumnezeu că să ureăște Liia, au deșchis zgăul ei, iară Rahil era stearpă.

32. Și au luat în pântece Liia, și au născut fecior lui Iacov, și au chemat numele lui Ruvîn, zicând că: „Au văzut Domnul smereniia mea și mi-au dat mie fecior; acum, dară, mă va iubi bărbatul meu”.

33. Și iarăși au luat Liia în pântece, și au născut al doilea fiu lui Iacov, și au zis că: „Au auzit Domnul cum că mă urăsc și mi-au adaos și pre acesta”. Și au chemat numele lui Simeon.

34. Și iarăși au luat în pântece, și au născut fecior, și au zis: „Întru această vreme acum la mine va fi bărbatul meu, că

am născut lui trei feciori”. Pentru aceea, au chemat numele lui Levi.

35. Și, luând încă în pântece, iară au născut fecior, și au zis: „Acum încă aceasta mă voiu mărturisi Domnului”*. Pentru aceea, au chemat numele lui Iuda, și au încetat a naște. 1, 2

CAP 30

Rahil fiind stearpă, Liia înceată a naște. Amândoao dau pre slujnicile sale bărbatului său, dintru amândoao să nasc câte doi prunci. Liia mai naște încă doi fii și o fată. Rahil naște pre Iosif. Iacov cu Lavan să tocmeăște despre plată. Iacov întru acest chip foarte s-au îmbogățit.

1. ară văzind Rahil că ea nu au născut lui Iacov, au pizmuit asupra Liei, surorii sale, și au zis lui Iacov: „Dă-mi feciori, iară de nu, voiu muri eu”.

2. Și, mâniindu-să Iacov pre Rahil, i-au zis ei: „Au, doară, (a) Dumnezeu sânt eu, Cel ce te-au stârpit de rodul pântecelui tău?”

3. Și au zis Rahil lui Iacov: „Iată, slujnica mea, Vala, întră la ea, și va naște pre genunchii miei, și voiu face și eu feciori dintr-însa”.

4. Și i-au dat lui pre Vala, slujnica sa, muiare lui, și au intrat la dânsa Iacov.

5. Și au luat în pântece Vala, slujnica Rahilei, și au născut lui Iacov fecior.

6. Și au zis Rahil: „Judecat-au mie Dumnezeu și au ascultat glasul meu și mi-au dat mie fiu”. Pentru aceea, au chemat numele lui Dan.

7. Și au mai luat încă în pântece Vala, slujnica Rahilei, și au născut al doilea fecior lui Iacov.

8. Și au zis Rahil: „Ajutatu-m-au Dumnezeu, și mi-am întors sororii mele, și m-am întărit”. Și au chemat numele lui Neftalim.

9. Iară văzind Liia că au încetat a mai naște, au luat pre Zelfan, slujnica sa, și o au dat pre ea lui Iacov muiare.

10. Și au luat în pântece Zelfan, slujnica Liei, și au născut lui Iacov fecior.

11. Și au zis Liia: „Întru noroc!” Și au chemat numele lui Gad.

12. Și au luat încă în pântece Zelfan, slujnica Liei, și au născut lui Iacov al doilea fecior.

13. Și au zis Liia: „Fericită sânt eu că mă fericesc muierele”. Și au chemat numele lui Asir.

14. Și s-au dus Ruvîn în zilele seacerii de grâu, și au aflat meare de mandragoră în țarină, și le-au adus la Liia, mumă-sa, și au

2. (a) Grece.: în locul lui Dumnezeu sânt eu.

zis Rahil cătră soru-sa, Liia: „Dă-mi din mandragorile feciorului tău”.

15. Și au zis Liia: „Nu easte destul ție că ai luat pre bărbatul meu? Au, doară, și mandragorile feciorului meu vei să le iai?” Iară Rahil au zis: „Nu așa, doarmă cu tine în noaptea aceasta pentru mandragorile feciorului tău”.

16. Și venind Iacov de la câmp seara, au ieșit Liia înaintea lui și au zis: „La mine să întri astăzi, că te-am tocmit cu plată pentru mandragorile feciorului meu”. Și au dormit cu ea în noaptea aceea.

17. Și au auzit Dumnezeu pre Liia, și, luând în pânțece, au născut lui Iacov a cincilea fecior.

18. Și au zis Liia: „Dat-au Dumnezeu plata mea, pentru că am dat pre slujnica mea bărbatului meu”. Și au chemat numele lui Isahar, adecă, Plată.

19. Și au luat încă în pânțece Liia, și au născut lui Iacov al șeselea fiu.

20. Și au zis Liia: „Dăruitu-mi-au mie Dumnezeu dar bun, întru această vreme, de acum mă va aleage bărbatu-meu, pentru că am născut lui șese feciori”. Și au chemat numele lui Zavulon.

21. După aceasta, au născut fată, și au chemat numele ei Dina.

22. Și s-au adus aminte Dumnezeu de Rahil și o au ascultat și au deschis zgăul ei.

23. Și, luând în pânțece, au născut lui Iacov fecior, și au zis Rahil: „Luoat-au Dumnezeu de la mine ocară mea”.

24. Și au chemat numele lui Iosif, zicând: „Adaogă Dumnezeu și alt fecior”.

25. Și au fost după ce au născut Rahil pre Iosif, au zis Iacov lui Lavan: „Slobozește-mă, ca să mă duc în locul meu și în pământul meu.

26. Dă-mi muierile mele și pruncii miei, pentru care am slujit ție, ca să mă duc, că tu știi slujba mea carea am slujit ție”.

27. Și au zis Lavan lui: „De am aflat har înaintea ta, că cu adevărat pociu zice că Dumnezeu m-au binecuvântat cu intrarea ta.

28. Spune simbria ta mie, și ți-o voi da”.

29. Și au zis Iacov: „Tu știi cum Ț-am slujit ție, și câte au fost dobitoacele când am venit eu la tine.

30. Că puține era câte aveai tu, înainte de ce am venit eu la tine, și au crescut întru mulțime mare, și te-au blagoslovit Dumnezeu cu intrarea mea. Acum, dară, când voi face și eu mie casă?”

31. Și au zis Lavan lui: „Ce voi da ție?” Și au zis Iacov lui: „Nu-mi vei da nimica, iară de vei face mie cuvântul acesta, iarăși voi paște oile tale și le voi păzi.

32. (b) Jidov.: Când voi trece eu astăzi prin toată turma ta, despărtește de acolo toată oița murgă și

32. Treacă toate oile tale astăzi, și despărți de acolo toată oaia săină întră miei, și toată cea albă și pestriță întră capre: va fi mie simbria (b).

33. Și mă va asculta pre mine dreptatea mea în zioa de mâine, că easte simbria mea înaintea ta: tot ce nu va fi bălțat și alb în capre și săin în miei va fi cum că l-am furat eu”.

34. Și au zis Lavan lui: „Fie după cuvântul tău”.

35. Și au despărțit în zioa aceea Țapii cei bălțați și cei albi, și toate caprele ceale bălțate și albe, și tot ce era alb întru eale, și tot ce era săin în miei, și le-au dat în mâinile fiilor săi.

36. Și le-au despărțit, cale de trei zile departe, întră eale și întră Iacov, iară Iacov păștea oile lui Lavan, care rămăsease.

37. Și s-au luat Iacov nuia de plop vearde și de nuc și de paltin, și le-au belit de coaje Iacov belituri albe, și, înfășurând împrejur verdeața, să vedea pre nuiale albeața carea o curățise de coajă împes-trită.

38. Și au pus nuialele care le-au curățit de coaje în albiile apei, ca când vor veni oile să bea, înaintea nuialelor venind eale să bea, să zămislească oile cum era nuialele.

39. Și zămislea oile cum era nuialele, și au născut oile albe și pestrițe, și în fața cenușii pătate.

40. Și miei i-au despărțit Iacov, și au pus înaintea oilor berbeace alb și toți miei cei pestriți, și și-au despărțit șie turme osibite, și nu le-au amestecat cu oile lui Lavan.

41. Și au fost în vremea în carea zămislea oile luând în pânțece, au pus Iacov nuialele înaintea ochilor în albi, ca să zămislească eale cum era nuialele.

42. Iară când năștea oile, nu le puneă, și au fost ceale neînsemnate ale lui Lavan și ceale însemnate ale lui Iacov.

43. Și s-au îmbogățit omul foarte, foarte, și au avut dobitoace multe, și boi și slugi și slujnice, cămile și asini.

CAP 31

Iacov, din porunca lui Dumnezeu, să întoarce la tatăl său, cu toate ale sale. Lavan aleargă după el. Iară Rahil, furând idoli tătâne-său, și căutându-i Lavan, ea l-au înșelat. Mai pre urmă, după multă price, amândoi să împacă și fac legătură, și fieștecă să duce la casa sa.

pestriță, și toată oița cea săină întră oi, și cea pestriță și boboșe întră capre, și va fi simbria mea.

1. i au auzit Iacov cuvintele feciorilor lui Lavan, carii zicea: „Luat-au Iacov toate câte au avut tatăl nostru, și dintru ale tatălui nostru au făcut toată mărirea aceasta”.

2. Și au văzut Iacov fața lui Lavan, și, iată, nu era cătră dânsul ca ieri și ca alaltaieri.

3. Și au zis Domnul cătră Iacov: „Întoarce-te în pământul tătâne-tău și la rudeniia ta, și Eu voiu fi cu tine”.

4. Și, trimițind Iacov, au chemat pre Liia și pre Rahil în câmp, unde era turmele.

5. Și au zis lor: „Văz eu fața tătâne-vostru, că nu easte spre mine ca ieri și ca alaltaieri, iară Dumnezeuul tatălui meu au fost cu mine.

6. Și voi însăvă știți că cu toată vârtutea mea am slujit tatălui vostru.

7. Iară tatăl vostru mi-au făcut strâmbătate, și au schimbat simbria mea de zece ori (a), și nu l-au lăsat pre el Dumnezeuul tătâne-mieu să-mi facă mie rău.

8. Și când au zis: «Ceale pestriță va fi simbria ta», toate oile miei pestriți au născut, iară când au zis: «Ceale albe va fi simbria ta», au născut toate oile miei albi.

9. Și au luat Dumnezeu toate dobitoacele tatălui vostru și le-au dat mie.

10. Și au fost când lua oile în pânțece, văzut-am cu ochii miei prin vis, și, iată, țapii și berbecii să suia pre oi și pre capre albi și pestriți, și în fața cenușii pățați.

11. Și mi-au zis îngerul Domnului în vis: «Iacove!» Iară eu am zis: «Ce easte?»

12. Și au zis: «Caută cu ochii tăi și vezi țapii și berbecii suindu-să pre oi și pre capre albi și pestriți, și în fața cenușii pățați, că am văzut câte ț-au făcut ție Lavan.

13. Eu sânt Dumnezeuul tău, Cel ce M-am arătat ție la Locul lui Dumnezeu,* unde mi-ai uns mie stâlpul și ai făgăduit Mie făgăduință cu rugăciune, acum, dară, scoală-te și ieși din pământul acesta, și mergi în pământul nașterii tale, și Eu voiu fi cu tine”.

*Sus
28, 18

14. Și răspunzind Rahil și Liia, au zis lui: „Au, doară, avem noi încă parte sau moștenire în casa tatălui nostru?

15. Au nu ca niște străine ne-am socotit înaintea lui? Că ne-au vândut pre noi și cu mâncare au mâncat argintul nostru (b).

16. Toată avuția și mărirea, carea o au luat Dumnezeu de la tatăl nostru, a noastră va fi și a feciorilor noștri, acum, dară, fă câte au zis ție Dumnezeu”.

7. (a) Grecea.: de zece miei; jidov.: de zece oi.

17. Și, sculându-să Iacov, au luat muierile sale și fiii săi pre cămile.

18. Și au luat toate averile sale și toată agonisala carea au făcut în Mesopotamiia, și toate ale sale, ca să meargă la Isaac, tatăl său, în pământul hananeilor.

19. Iară Lavan s-au fost dus să-și tunză oile sale, și Rahil au furat idolii tătâne-său.

20. Și au ascuns Iacov de Lavan Sirul, ca să nu spuie lui că fuge.

21. Și au fugit el și toate ale lui, și au trecut râul și au grăbit spre muntele Galaad.

22. Și a treia zi, s-au spus lui Lavan Sirului cum că au fugit Iacov.

23. Și, luând pre toți frații săi cu sine, au alergat după el cale de șapte zile și l-au ajuns în muntele Galaad.

24. Și au venit Dumnezeu în somn noaptea la Lavan Sirul, și i-au zis lui: „Păzește-te, ca nu cumva să grăiești cătră Iacov reale”. Și au ajuns Lavan pre Iacov.

25. Și Iacov au întins cortul său în munte, iară Lavan au pus pre frații săi în muntele Galaad.

26. Și au zis Lavan lui Iacov: „Căci ai făcut aceasta? Pentru ce pre ascuns ai fugit? Și m-ai jefuit și ai luat featele mele ca pre niște roabe cu sabiia?

27. Că, de mi-ai fi spus, te-aș fi slobozit cu mare cinste și cu bucurie și cu cântăreți și cu timpine și cu alăute.

28. Și nu m-ai învrednicit a săruta pre feciorii și pre featele mele, și acum nebuneaste ai făcut.

29. Și acum poate mâna mea a-ți face rău, ci Dumnezeuul tătâne-tău ieri au grăit cătră mine, zicând:* «Păzește, ca să nu vorbești cu Iacov reale».

*Jos
48, 16

30. Acum, dară, deaca mergi, pentru că cu mare dor ai dorit ca să te duci la casa tătâne-tău, pentru ce ai furat dumnezeii miei?”

31. Și, răspunzind Iacov, au zis cătră Lavan: „Pentru că m-am temut, că am zis ca nu cumva să-ți iai featele tale de la mine și toate ale mele”.

32. Și au zis Iacov: „La cine vei afla dumnezeii tăi nu va trăi înaintea fraților noștri, caută ce easte la mine de ale tale, și ia”. Și nu au aflat la el nemica, și nu știa Iacov cum că Rahil, muiarea lui, i-au furat pre ei.

33. Și, întrând Lavan, au căutat casa Liei și nu i-au aflat, și au ieșit din casa Liei, și au căutat casa lui Iacov și casa celor doao slujnice, și nu i-au aflat.

34. Și au intrat în casa Rahilei, iară Rahil au luat idolii și i-au pus supt

15. (b) Jidov.: și au mâncat prețul nostru.

șeaoa cămilei, și au șezut deasupra lor, și au zis tătâne-său:

35. „Nu-ți pară cu greu, doamne, nu pociu să mă scol înaintea ta, că după obiceiul muierilor s-au întâmplat mie acum”. Iară Lavan au scurmat în toată casa și nu au aflat idolii.

36. Și s-au mâniat Iacov și s-au sfădit cu Lavan, și, răspunzind Iacov, au zis cătră Lavan: „Carea easte nedreptatea mea? Și care easte păcatul meu? Pentru ce ai alergat după mine și pentru ce ai căutat toate vasele casii mele?”

37. Ce ai găsit din toate vasele casii tale? Pune aici, înaintea fraților tăi și înaintea fraților miei, și să judece întră noi amândoi.

38. Aceștia sânt doaozeci de ani în care am fost cu tine? Oile tale și caprele tale nu s-au sterpit, berbecii oilor tale nu am mâncat, mâncat de fiiară ție nu țin-am adus.

39. Eu am plătit de la mine furțișagurile zilei și furțișagurile nopții.

40. Zioa mă usturam de căldură, și noaptea de ger, și să depărta somnul de la ochii miei.

41. Aceștia sânt mie doaozeci de ani, în care eu am fost în casa ta, am slujit ție patrușprezece ani pentru doao feate ale tale, și șease ani pentru oile tale, și mi-ai schimbat simbria de zece ori (v).

42. De nu mi-ar fi fost mie ajutoriu Dumnezeu părintelui meu, Avraam, și frica lui Isaac, acum, doară, deșert m-ai slobozi. Smereniia mea și osteneala mâinilor mele au văzut Dumnezeu, și te-au muștrat ieri”.

43. Și, răspunzind Lavan, au zis lui Iacov: „Fiicele tale fiicele mele sânt, și fiii tăi fiii miei sânt, și dobitoacele tale dobitoacele mele, și toate câte le vezi tu ale mele sânt și ale featelor mele. Ce voiu face lor astăzi au fiilor lor pre carii i-au născut?”

44. Acum, dară, vino să punem legătură eu și tu, și va fi mărturie întră mine și întră tine”. Și i-au zis lui: „Iată, nimenea nu easte cu noi, vezi, Dumnezeu easte martor întră mine și întră tine”.

45. Și, luând Iacov o piatră, o au pus stâlp.

46. Și au zis Iacov fraților săi: „Adunați pietri!” Și au adunat pietri și au făcut moghilă, și au mâncat acolo pre moghilă.

47. Și au zis Lavan lui: „Moghila aceasta va fi mărturie întră mine și întră tine astăzi”. Și o au numit pre ea Lavan Moghila Mărturiei. Iară Iacov o au numit Moghilă Mărturie.

41. (v) Grece.: și mi-ai schimbat simbria cu zece miei. 21. (g) Jidov.: Că eu nu voiu trece moghila

48. Și au zis Lavan: „Iată, această moghilă și stâlpul care l-am pus întră mine și întră tine, mărturiseaște moghila aceasta, și mărturiseaște stâlpul acesta. Pentru aceea s-au numit numele Moghila Mărturiseaște.

49. Și Vedeniia, carea au spus: „Vază Dumnezeu întră mine și întră tine că ne vom despărți unul de altul.

50. De vei smeri featele mele, și de vei lua muiare preste featele mele, vezi, nimene cu noi nu easte carele să vază, Dumnezeu easte mărturie întră mine și întră tine”.

51. Și au zis Lavan lui Iacov: „Iată, moghila aceasta și stâlpul acesta mărturie easte.

52. Că de nu voiu trece eu la tine, nici tu nu vei trece la mine moghila aceasta și stâlpul acesta, spre răutate (g).

53. Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Nahor să judece întră noi”. Și au jurat Iacov pre frica tatălui său, Isaac.

54. Și au junghiiat jertvă în munte, și au chemat pre frații săi, și au mâncat și au beut și au dormit în munte.

55. Și, sculându-să Lavan dimineață, au sărutat feciorii săi și featele sale, și i-au binecuvântat pre ei, și, întorcându-să Lavan, s-au dus la locul său.

CAP 32

Iacov, după ce veade îngerii lui Dumnezeu, daruri și soli, temându-să, trimite la fratele său, Isav. Să luptă cu îngerul și ia de la el binecuvântare și schimbare numelui. Îngerul atinge coapsa lui Iacov.

1. i Iacov* s-au dus în calea sa și, căutând, au văzut tabăra lui Dumnezeu tăbărâtă, și l-au întâmpinat pre el îngerii lui

*Jos 48, 16

Dumnezeu.

2. Și au zis Iacov, când i-au văzut pre ei: „Tabăra lui Dumnezeu easte aceasta”. Și ai chemat numele locului aceluia Tabără.

3. Și au trimis Iacov soli înaintea sa la fratele său, Isav, în pământul Sir, în ținutul Edomului.

4. Și le-au poruncit lor, zicând: „Așea veți grăi domnului meu, Isav: «Așea zice sluga ta, Iacov: ‘Cu Lavan am lăcuit și până acum m-am zăbovit’.

5. Și am agonisit boi și asini și oi și slugi și slujnice, și am trimis să spui domnului meu, Isav, ca să afle sluga ta har înaintea ta»”.

6. Și s-au întors solii la Iacov, zicând: „Mers-am la fratele tău, Isav, și, iată, el vine întru întimpinarea ta, și patru sute de bărbați era cu el”.

7. Și s-au înfricoșat Iacov foarte, și

aceasta la tine, nici tu nu vei trece moghila aceasta și stâlpul acesta la mine spre râu.

nu știa ce să facă, și au împărțit norodul ce era cu sine, și boii și oile, în doao tabere.

8. Și au zis Iacov: „De va veni Isav asupra unei tabere și o va tăia, ceaalaltă tabără să va mântui”.

9. Și au zis Iacov: „Dumnezeul tătâne-mieu, Avraam, și Dumnezeul tătâne-mieu, Isaac, Doamne, Tu, Cel ce mi-ai zis mie: «Întoarce-te în pământul nașterii tale, și-ți voi face ție bine»».

10. Destul easte mie toată dreptatea Ta și tot adevărul care ai făcut robului Tău, că numai cu acest toiag al mieu am trecut Iordanul acesta, iară acum m-ai făcut cu doao tabere.

11. Scoate-mă din mâna fratelui mieu, din mâna lui Isav, că mă tem eu de dânsul, ca nu cumva, venind, să mă uciză pre mine și pre mumă cu fii.

12. Că Tu ai zis: «Bine voi face ție, și voi pune sămânța ta ca năsipul mării, care nu să poate număra de mulțime»”.

13. Și au dormit acolo în noaptea aceea, și au luat din darurile care le aducea și le-au trimis lui Isav, fratelui său.

14. Capre doao sute, țapi doaozeci, oi doao sute, berbeci doaozeci.

15. Cămile cu lapte și mânzii lor treizeci, boi patruzeci, tauri zece, asini doaozeci, și mânzi zece.

16. Și le-au dat slugilor sale turmă deosebi, și au zis slugilor sale: „Meargeți înaintea mea și despărțiți turmă de turmă”.

17. Și au poruncit celui dintâiu, zicând: „De te va întâlni Isav, fratele mieu, și te va întreba zicând: «A cui ești? Și unde mergi, și ale cui sânt aceastea care merg înaintea ta?»»

18. Vei zice: «Ale slugii tale, Iacov, daruri au trimis domnului mieu, Isav, și, iată, el după noi»”.

19. Și au poruncit celui dintâiu și celui de al doilea și celui de al treilea, și tuturor celor ce mergea după turmele aceastea, zicând: „După cuvântul acesta graiți lui Isav, când îl veți afla pre el.

20. Și ziceți: «Iată, sluga ta, Iacov, vine după noi, că au zis: ‘Voiu îmblânzi fața lui cu darurile ce merg înaintea lui, și după aceasta voi vedea fața lui, că doară va priimi fața mea’»”.

21. Și au mers darurile înaintea feții lui, iară el au dormit în noaptea aceea în tabără.

22. Și, sculându-să în noaptea aceea, au luat pre amândoao muierile și pre amândoao slujnicile și pre cei unsprăzece prunci ai săi, și au trecut vadul lui Iavoh.

23. Și i-au luat pre ei, și i-au trecut râul, și au trecut toate ale sale.

24. Și au rămas Iacov singur și

29. (a) Bibliia cea veachie rumâ. are: pentru ce întrebi tu

s-au luptat un om cu el până dimineața.

25. Și au văzut că nu-l poate birui, și s-au atins de lățimea coapsei lui, și au amorțit lățimea coapsei lui Iacov, luptându-să el cu dânsul.

26. Și au zis lui: „Lasă-Mă, că s-au suit zorile”. Iară el au zis: „Nu te voi lăsa, de nu mă vei binecuvânta”.

27. Și au zis lui: „Care easte numele tău?” Iară el au zis: „Iacov”.

28. Și au zis lui: „Nu să va mai chema numele tău Iacov, ci Israil va fi numele tău, pentru că ai biruit cu Dumnezeu, și cu oamenii putear-nic vei fi”.

29. Și au întrebat Iacov și au zis: „Spune-mi numele Tău” Iară el au zis: „Pentru ce întrebi tu numele Mieu (a)?” Și l-au binecuvântat pre dânsul acolo.

30. Și au chemat Iacov numele locului ace-luia Vedeara lui Dumnezeu, că: „Am văzut pre Dumnezeu față la față, și s-au mântuit sufletul mieu”.

31. Și i-au răsărit lui soarele când au trecut Vedeara lui Dumnezeu, iară el șchiopa cu piciorul său.

32. Pentru aceea, nu mănca fiii lui Israil vâna amorțită carea easte pre lățimea coapsei până în zioa de astăzi, că au atins vâna de pre lățimea coapsei lui Iacov și au amorțit.

CAP 33

Isav cu buneațe priimeaște pre Iacov și cu nevoie plecându-să a lua daruri de la Iacov, apoi s-au întors acasă, și Iacov s-au dus întâiu la corturi, după aceea în Salim, și au cumpărat o parte din țarină, și ș-au întins cortul, și au făcut acolo jărtvenic.

1. i căutând Iacov cu ochii săi, au văzut pre Isav, fratele său, venind, și patru sute de bărbați cu dânsul, și au împărțit Iacov pruncii la Liia și la Rahil și la ceale doao slujnice.

2. Și au pus pre ceale doao slujnice și pre feciorii lor înainte, și pre Liia și pre pruncii ei dinapoia lor, și pre Rahil și pre Iosiv mai pre urmă.

3. Iară el au ieșit înaintea lor și s-au închinat la pământ de șapte ori până s-au apropiat de fratele său.

4. Și au alergat Isav întru întimpinarea lui, și, îmbrățișându-l pre el, au căzut pre grumazul lui și l-au sărutat foarte, și au plâns amândoi.

5. Și căutând Isav, au văzut muierile și pruncii, și au zis: „Ce sânt aceastea?” Iară el au zis: „Pruncii cu carii au miluit Dumnezeu pre sluga ta”.

6. Și s-au apropiat slujnicile și fiii lor, și s-au închinat.

numele Mieu, care easte minunat.

7. Și s-au apropiat Liia și fiii ei, și s-au închinat, și, după aceea, s-au apropiat Rahil și Iosif, și s-au închinat.

8. Și au zis: „Ce sânt toate taberile acestea, care am tâlnit?” Iară el au zis: „Ca să afle sluga ta har înaintea ta, doamne”.

9. Iară Isav au zis: „Am eu multe, frate, ține-ți tu ție ale tale”.

10. Și au zis Iacov: „De am aflat har înaintea ta, priimește darurile din mâinile meale, că pentru aceasta am văzut fața ta, ca cum ar vedea neștine fața lui Dumnezeu, și-mi fii mie milostiv.

11. Priimește binecuvântările meale, care am adus ție, că m-au miluit Dumnezeu, și am de toate”. Și l-au silit pre el și au luat.

12. Și au zis: „Sculându-ne, să mergem împreună”.

13. Iară Iacov au zis lui: „Domnul meu știe că pruncii miei sânt mai tineri, și oi și vaci cu viței sânt la mine, deci de le voi sili să mergă, într-o zi vor muri toate dobitoacele.

14. Mergă domnul meu înaintea slugii sale, și eu voiu veni încet pre urmă, după cum voiu vedea că pot pruncii miei, până voiu veni eu la domnul meu în Siir”.

15. Și au zis Isav: „Voiu lăsa cu tine din norodul ce easte cu mine”. Iară el au zis: „Pentru ce aceasta? Destul easte că am aflat har înaintea ta, doamne”.

16. Și s-au întors Isav în zioa aceea pre calea sa la Siir.

17. Și Iacov s-au dus la corturi și și-au făcut șie acolo căsi, și dobitoacelor sale corturi, pentru aceea au chemat numele locului aceluia Corturi.

18. Și au venit Iacov în Salim, cetatea sichi-meanilor, carea easte în pământul lui Hanaan, când s-au întors din Mesopotamiia Asiriei și au tăbărât în fața cetății.

19. Și au cumpărat o parte din țarină, unde și-au întins cortul său, de la Emor, tatăl lui Sihem, cu o sută de miei.

20. Și au făcut acolo jertvenic și au chemat pre Dumnezeul lui Israil.

CAP 34

Pentru răpirea și pângăirea Dinei de Sihem, feciorul căpeteniei sihemeanilor, sihemeanii, tăindu-să împrejur, de Simeon și de Levi, frații Dinei, să omoară, și de ceialalți feciori a lui Iacov cetatea lor să pustiaște; pentru aceea, Simeon și Levi să ceartă de la tatăl său.

1. i au ieșit Dina, fata Liei, carea o au născut lui Iacov, ca să cunoască featele lăcuitarilor.

2. Și o au văzut pre ea Sihem, feciorul lui Emor Eveul, domnul pământului,

și, luându-o pre ea, au dormit cu ea și o au smerit pre ea.

3. Și s-au lipit de sufletul Dinei, featei lui Iacov, și au iubit pre fecioară, și au vorbit ei după cugetul fecioarei.

4. Grăit-au Sihem cătră Emor, tatăl său, zicând: „Ia mie pre fata aceasta muiare”.

5. Și au auzit Iacov cum au pângărit feciorul lui Emor pre Dina, fata sa, și feciorii lui era cu dobitoacele în câmp, și au tăcut Iacov până au venit ei.

6. Și au ieșit Emor, tatăl lui Sihem, la Iacov să grăiască lui.

7. Iară feciorii lui Iacov au venit de la câmp și, deacă au auzit, s-au umilit și s-au întristat foarte, căci necuviință au făcut întru Israil, dormind cu fata lui Iacov, și nu va fi așa.

8. Și au grăit lor Emor, zicând: „Sihem, feciorul meu, au ales cu sufletul pre fata voastră, dați-o pre ea lui muiare.

9. Și vă încuscriți cu noi, featele voastre dați-le noao, și featele noastre luați-le feciorilor voștri.

10. Și întru noi lăcuiți, și pământul, iată, lat easte înaintea voastră, lăcuiți și vă hrăniți, și agonisiți întru el”.

11. Și au zis Sihem cătră tatăl ei și cătră frații ei: „Să aflu har înaintea voastră, și ce veți zice vom da.

12. Înmulțiți zeastrea foarte, și voiu da după cât veți zice mie, și veți da mie prunca aceasta muiare”.

13. Și au răspuns feciorii lui Iacov lui Sihem, și lui Emor, tatălui lui, cu înșelăciune, și au zis lor, căci au pângărit pre Dina, sora lor.

14. Și au zis lor Simeon și Levi, frații Dinei: „Nu vom putea să facem cuvântul acesta, să dăm pre sora noastră la om netăiat împrejur, că easte ocară noao.

15. Numai întru aceasta ne vom asemăna voao și vom lăcui întru voi, de veți face ca noi și voi, ca să se taie voao împrejur toată partea bărbătească.

16. Și vom da featele noastre voao, și din featele voastre vom lua noao muieri, și vom lăcui la voi, și vom fi ca un neam.

17. Iară de nu ne veți asculta ca să vă tăiați împrejur, vom lua featele noastre și ne vom duce”.

18. Și au plăcut cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem, feciorul lui Emor.

19. Și n-au zăbovit tinărul a face cuvântul acesta, pentru că perea după fata lui Iacov, și el era mai mărit decât toți câți era în casa tătâne-său.

20. Și au venit Emor și Sihem, feciorul lui, la poarta cetății lor, și au grăit cătră bărbații cetății lor, zicând:

21. „Oamenii aceștia în pace sânt cu noi,

să lăcuască pre pământ și să-l agonisească, și pământul, iată, larg easte înaintea lor, featele lor să le luoăm noao muieri, și featele noastre să le dăm lor.

22. Întru aceasta numai să vor asemăna noao oamenii ca să lăcuască cu noi, să fim un norod, de să va tăia împrejur la noi toată partea bărbătească, precum și ei sânt tăiați împrejur.

23. Și dobitoacele lor și ceale cu patru picioare și averile lor au nu vor fi ale noastre? Numai întru aceasta să ne asemănăm lor, și ei vor lăcui cu noi”.

24. Și au ascultat pre Emor și pre Sihem, feciorul lui, toți carii întra pre poarta cetății lor, și tot bărbatul și-au tăiat împrejur trupul său.

25. Și au fost în zioa a treia, când era în dureare, au luat cei doi feciori a lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fiștecarele sabiia

Jos 39 [49], 6 sa, și au intrat în cetate fără de teamere și au omorât toată partea bărbătească.

26. Și pre Emor și pre Sihem, feciorul lui, l-au omorât cu ascuțitul sabiei; și au luat pre Dina din casa lui Sihem și au ieșit.

27. Și fiii lui Iacov au intrat preste cei răniți, și au prădat cetatea în carea au pângărit pre Dina, sora lor.

28. Și oile lor și boii lor și asinii lor, și câte era în cetate și câte era în câmp le-au luat.

29. Și toate trupurile lor și toată agoniseala lor și muierile lor le-au robot, și au jefuit câte era în cetate și câte era în căsi.

30. Și au zis Iacov cătră Simeon și cătră Levi: „Urât m-ați făcut, ca să fiu rău tuturor celor ce lăcuiesc pământul, și în hananei și întru ferezei, și eu puțin sânt cu numărul și, de să vor aduna asupra mea, mă vor tăia și voi peri eu și casa mea”.

31. Iară ei au zis: „Au, doară, ca cu o curvă vor trăi cu sora noastră?”

CAP 35

Iacov îngroapă idolii oamenilor săi, și din porunca Domnului să suie în Vetil, unde au zidit jertvenic și au jertvit lui Dumnezeu, și iarăși i S-au arătat Dumnezeu și l-au întărit. Veniamin să naște cu moartea Rahilei, mumei sale; Ruvin cu Vala, țitioarea tătâne-său, doarme. Să numără feciorii lui Iacov. Isaac moare.

*Sus 28, 13

1. i* au zis Dumnezeu cătră Iacov: „Scoală-te și te suie în locul Vetil, și lăcuiaște acolo, și fă acolo jertvenic lui Dumnezeu, Celui ce S-au arătat ție, când fugeai de la fața lui Isav, fratelui tău”.

CAP 34 ȘI 35

2. Și au zis Iacov casii sale și tuturor celor ce era cu sine: „Luați pre dumnezeii cei străini carii sânt cu voi, din mijlocul vostru, și vă curățiți și vă schimbați hainele voastre.

3. Și, sculându-ne, să ne suim în Vetil și să facem acolo jertvenic lui Dumnezeu, Celui ce m-au auzit în zioa năcazului, Cel ce au fost cu mine și m-au mântuit în calea pre carea mergeam”.

4. Și au dat lui Iacov pre dumnezeii cei străini, carii era în mânilor lor, și cerceii carii era în urechile lor, și i-au ascuns Iacov supt terevintul din Sichim, și i-au pierdut până în zioa de astăzi.

5. Și s-au rădicat Israil din Sichim, și au fost frica lui Dumnezeu preste cetățile ceale de primprejurul lor, și nu au alergat pre urma fiilor lui Israil.

6. Și au venit Iacov în Luza, carea easte în pământul lui Hanaan, carea easte Vetil, el și tot norodul carele era cu el.

7. Și au zidit acolo jertvenic, și au numit numele locului Vetil, pentru că acolo* S-au arătat Dumnezeu lui, când fugea el de la fața lui Isav, fratelui său. *Sus 28, 13

8. Și au murit Devora, doica Revecăi, și s-au îngropat mai jos de Vetil, supt stejariu, și au numit Iacov numele Stejariul Jealei.

9. Și s-au arătat Dumnezeu lui Iacov încă în Luza, când au venit acolo din Mesopotamiia Siriei, și l-au binecuvântat pre el Dumnezeu.

10. Și i-au zis Dumnezeu lui:* „Numele tău nu să va mai chema Iacov, ci Israil va fi numele tău”. Și a numit numele lui Israil. *Sus 32, 28

11. Și au zis Dumnezeu lui: „Eu, Dumnezeuul tău! Creaște și te înmulțește, neamuri și adunări de neamuri vor fi dintru tine, și împărați din coapsa ta vor ieși.

12. Și pământul, care l-am dat lui Avraam, și lui Isaac, ție l-am dat pre el, al tău va fi, și seminției tale după tine voi da pământul acesta”.

13. Și s-au suit Dumnezeu de la dânsul, din locul în care au grăit cu dânsul.

14. Și au pus Iacov stâlp în locul în care au grăit cu el Dumnezeu, stâlp de piatră, și au vărsat preste el turnare, și au turnat preste el untdelemn.

15. Și au chemat Iacov numele locului în care au grăit cu dânsul Dumnezeu: Vetil.

16. Și, sculându-să Iacov din Vetil, au întins cortul său dincolo de turnul Gader, și au fost când s-au apropiat de Havrata, ca să vie la Efrata, au născut Rahil, și greutate au avut în naștere.

17. Și au fost când au născut ea cu greu, au zis ei moașa: „Cutează, că și acesta easte fecior”.

18. Și au fost cându-i ieșea ei sufletul (că murea), au chemat numele lui Fiiul durerii meale, iară tatăl său au chemat numele lui Veniamin.

19. Și au murit Rahil, și s-au îngropat în calea Efratului, acesta easte Vitleimul.

20. Și au pus Iacov stâlp pre mormântul ei,* acesta easte stâlpul mormântului Rahilei până în zioa de astăzi (a).

21.* Și au fost când au lăcuit Israil în pământul acela, mers-au Ruvin și au dormit cu Vala, țiitoarea tătâne-său, Iacov, și au auzit Israil, și rău s-au arătat înaintea lui.

22. Și era fiii lui Iacov doisprăzeace.

23. Feciorii Liei: cel dintâiu născut a lui Iacov, Ruvin, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon.

24. Și feciorii Rahilei: Iosif și Veniamin.

25. Și feciorii Valei, slujnicei Rahilei: Dan și Neftalim.

26. Și feciorii Zelfei, slujnicii Liei: Gad și Asir. Aceștia sânt feciorii lui Iacov, carii s-au născut în Mesopotamiia Siriei.

27. Și au venit Iacov la Isaac, tatăl său, la Mamvri, în Cetatea Câmpului,* aceasta easte Hevron, în pământul lui Hanaan, unde au lăcuit Avraam și Isaac.

28. Și au fost zilele lui Isaac, care au trăit ani o sută și optzeci.

29. Și slăbind au murit, și s-au pus lângă neamul său bătrân și plin de zile, și l-au îngropat pre el Isav și Iacov, feciorii lui.

CAP 36

Isav, cu muierile și cu fiii săi, pentru multele averi să despărțește de frate-său, Iacov; să numără nașterile fiilor lui Isav.

1. i aceastea sânt nașterile lui Isav, acesta easte Edom.

2. Și Isav și-au luat șie muieri din featele hananeilor, pre Ada, fata lui Elom Heteului, și pre Olivema, fata lui Ana, feciorului lui Sevegon Eveului.

3. Și pre Vasemata, fata lui Ismail, sora lui Naveot.*

4. Și i-au născut lui Ada pre Elifas, și Vasemata au născut pre Raguil.

5. Și Olivema au născut pre Ieus și pre Ieglom și pre Core. Aceștia sânt feciorii lui Isav, carii s-au născut lui în pământul lui Hanaan.

20. (a) Bibl. cea veachie și cea latin. are: până în zioa de astăzi. Și s-au rădicat Israil, și au întins cortul său dincolo de turnul Gader.

6. (a) Jid.: și pre featele sale, și tot sufle-

6. Și au luat Isav pre muierile sale și pre feciorii săi și pre featele sale și toate trupurile (a) casii sale și toate averile sale, și toate dobitoacele și toate câte au avut și toate câte au agonisit în pământul lui Hanaan, și s-au dus din pământul lui Hanaan, de la fața lui Iacov, fratelui său.

7.* Pentru că era averile lor mai multe decât să poată lăcui într-un loc, și pământul în care lăcua nu-i putea cuprinde pre ei de mulțimea averilor lor.

8.* Și au lăcuit Isav în muntele Siir. Isav acesta easte Edom.

9. Aceastea sânt nașterile lui Isav, tatălui lui Edom, în muntele Siir.

10. Și aceastea sânt numele fiilor lui Isav:* Elifas, fiul Adei, muierii lui Isav, și Raguil, fiul Vasematei, muierii lui Isav.

11. Și s-au născut lui Elifas feciori: Teman, Omar, Sofar, Gotom și Chenez.

12. Și Tamna era țiitoare a lui Elifas, fiul lui Isav, și au născut lui Elifas pre Amalic, aceștia sânt feciorii Adei, muierii lui Isav.

13. Și aceștia sânt feciorii lui Raguil: Nahot, Zare, Some și Moze. Aceștia era feciorii Vasematei, muierii lui Isav.

14. Și aceștia sânt feciorii Olivemii, muierii lui Isav, carea au fost fată lui Ana, feciorului lui Sevegon, și au născut lui Isav pre Ieus, și pre Ieglom, și pre Core.

15. Aceștia sânt domnii (b) fiiului lui Isav, fiii lui Elifas, celui întâiu născut a lui Isav, domnul Teman, domnul Omar, domnul Sofar, domnul Chenez.

16. Domnul Core, domnul Gotom, domnul Amalic, aceștia sânt domnii lui Elifas în pământul Idumeii, aceștia sânt fiii Adei.

17. Și aceștia sânt fiii lui Raguil, fiiului lui Isav: domnul Nahot, domnul Zare, domnul Some, domnul Moze, aceștia sânt domnii lui Raguil, în pământul Edomului, aceștia sânt feciorii Vasematei, muierii lui Isav.

18. Și aceștia sânt feciorii Olivemii, muierii lui Isav: domnul Ieus, domnul Ieglom, domnul Core, aceștia sânt feciorii Olivemii, featei lui Ana, muierii lui Isav.

19. Aceștia sânt feciorii lui Isav, aceștia sânt domnii lor, aceștia sânt feciorii lui Edom.

20.* Și aceștia sânt feciorii lui Siir Horeului, celui ce lăcuiște pământul, Loton, Soval, Sevegon, Ana.

21. Și Dison și Asar și Rison aceștia sânt domnii Horeului, feciorului lui

tul casii sale.

15. (b) Grece.: Aceștia sânt ighemonii, care cuvânt rumânește-l putem zice povățuitori, voivozi, domni, așa și mai jos.

*Sus 13, 6

*Isus 24, 4

*1 Para. 1, 35

*1 Para. 1, 38

Siir, în pământul lui Edom.

22. Și au fost feciorii lui Lotan: Hori și Eman, și sora lui Lotan, Tamna.

23. Și aceștia sânt feciorii lui Soval: Golam, și Manahat și Ghevil și Sofar și Semor.

24. Și aceștia sânt feciorii lui Sevegon, Aie și Ana, acesta easte Ana, carele au aflat pre lamin (v) în pustie, când păștea asinii lui Sevegon, tatălui său.

25. Și aceștia sânt feciorii lui Ana: Dison și Olivema, fata lui Ana.

26. Și aceștia sânt feciorii lui Dison: Amada, și Asvan și Itran și Haran.

27. Și aceștia sânt feciorii lui Asar, Valam, și Zucam și Iocam.

28. Și aceștia sânt feciorii lui Rison: Os și Aran.

29. Și aceștia sânt domnii lui Hori: domnul Lotan, domnul Soval, domnul Sevegon, domnul Ana.

30. Domnul Dison, domnul Asar, domnul Rison, aceștia sânt domnii lui Hori întru domnii lor, în pământul Edomului.

31. Și aceștia sânt împărații carii au împărățit în Edom mai înainte de a împărăți împărat în Israil.

32. Și au împărățit în Edom Valac, feciorul lui Veor, și numele cetății lui, Dinava.

33. Și au murit Valac, și în locul lui au împărățit Iovav, feciorul lui Zara din Vosora.

34. Și au murit Iovav, și în locul lui au împărățit Asom, din pământul temaneanilor.

35. Și au murit Asom, și în locul lui au împărățit Adad, feciorul lui Varad, cel ce au tăiat pre Madiiam în câmpul lui Moav, și numele cetății lui, Ghetem.

36. Și au murit Adad, și în locul lui au împărățit Samada, din Maseca.

37. Și au murit Samada, și au împărățit după el Saul, din Roovot, de lângă râu.

38. Și au murit Saul, și au împărățit după el Valenon, feciorul lui Ahovor.

39. Și au murit Valenon, feciorul lui Ahovor, și au împărățit după dânsul Arad, feciorul lui Varad, și numele cetății lui: Fogor, și numele muierii lui: Meteveil, fata lui Matrait, feciorului lui Mezoov.

40. Acestea sânt numele domnilor lui Isav întru semințiile lor, după locurile lor, întru țările lor și întru neamurile lor: domnul Tamna, domnul Gola, domnul Ieter.

41. Domnul Olivemas, domnul Ilas, domnul Finon.

24. (v) Latin.: în loc de lamin easte ape calde. 43. (g) Bibl. latin. are: în pământul împărăției sale. 2. (a) Latinea.: și au pârât Iosif pre frații săi la tatăl său pentru faptă foarte rea. Jido.: și au

42. Domnul Chenez, domnul Teman, domnul Mazar.

43. Domnul Maghediil, domnul Zafoin. Aceștia sânt domnii Edomului, întru ceale zidite în pământul agonisealei lor (g). Acesta easte Isav, tatăl lui Edom.

CAP 37

Iosif, pârând pre frații săi la tatăl său și spuindu-și visurile sale, îi pismuiesc frații. Iacov trimite pre Iosif să vază de frați, ei îl prind și vreau să-l omoară, iară din sfatul lui Iuda îl bagă într-o groapă, apoi îl vând ismailteanilor făr' de știrea lui Ruvin; tatăl său îl plânge, ca cum fiara l-ar fi mâncat. Iosif să vinde în Eghipt lui Pentefres.

1. ară Iacov lăcuia în pământul unde au fost sălășluit Isaac, tatăl său, în pământul lui Hanaan.

2. Și aceastea sânt nașterile lui Iacov, și când era Iosif de șeptesprăzece ani și păștea oile tătâne-său cu frații săi, fiind tânăr, cu feciorii Valasii și cu feciorii Zelfiei, muierilor tătâne-său, și ei au pârât pre Iosif cu faptă rea cătră Israil, tatăl lor (a).

3. Iară Iacov iubea pre Iosif mai mult decât pre toți fiii săi, pentru că fiu de bătrânețe era lui și i-au făcut lui haină pestriță.

4. Și, văzând frații lui că pre el iubește tatăl lor mai mult decât pre toți fiii săi, l-au urât pre el, și nu putea grăi lui nimica de pace.

5. Și, visind Iosif vis, l-au spus fraților săi.

6. Și au zis lor: „Ascultați visul care l-am visat:

7. Mi să părea că voi (b) legați snopi în mijlocul câmpului, și s-au sculat snopul meu, și au stătut drept, și, încungiurându-l, snopii voștri s-au închinat snopului meu”.

8. Iară frații lui au zis: „Au, doară, împărățind vei împărăți preste noi, sau domnind vei domni preste noi?” Și au adaos mai mare ură asupra lui pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9. Și au văzut alt vis, și l-au spus tătâne-său și fraților săi, și au zis: „Iată, am visat alt vis, cum că soarele și luna și unsprăzece steale să închina mie”.

10. Și l-au certat tatăl său, și i-au zis lui: „Ce easte visul acesta care l-ai visat? Poate, doară, că, venind, vom veni, eu, și

spus Iosif fapta lor cea rea tătâne-său. Așea are sirie., arab., hald., samarit. 7. (b) Jido., sir., arab., lat., hald., samar. are: că noi legam snopi în țarină.

mumă-ta și frații tăi, să ne închinăm ție pre pământ?”

11. Și i-au pismuit lui frații lui, iară tatăl său au păzit cuvântul.

12. Și s-au dus frații lui să pască oile tătâne-său în Sihem.

13. Și au zis Israil cătră Iosif: „Iată, frații tăi pasc oile în Sihem, vino să te trimit la dâșii”. Și el i-au zis lui: „Iată, eu”.

14. Și i-au zis Israil lui: „Mergi și vezi de sânt sănătoși frații tăi și oile, și-mi spune”. Și l-au trimis pre el din valea lui Hebron, și au venit în Sihem.

15. Și l-au aflat pre el un om, rătăcind pre câmp, și l-au întrebat omul, zicând: „Ce cauți?”

16. Iară el au zis: „Pe frații miei caut, spune-mi, unde pasc oile?”

17. Și i-au zis lui omul: „S-au dus de aici, că i-am auzit pre ei zicând: «Să meargem în Dotaim»”. Și s-au dus Iosif după frații săi și i-au aflat pre ei în Dotaim.

18. Iară ei, văzându-l pre el departe, până a nu să apropiia el la dâșii, gândea rău ca să-l omoară pre el.

19. Și au zis fieștecarele cătră fratele său: „Iată, visătoriul acela vine.

20. Acum, dară, să-l omorâm pre el și să-l aruncăm într-o groapă, și vom zice: «Fiiara rea l-au mâncat pre el», și vom vedea ce vor fi visurile lui”.

Jos 21. Și auzind Ruvin, l-au scos pre el din mâinile lor și au zis: „Să nu-i luăm viața”.

22. Și au zis lor Ruvin: „Să nu vărsați sânge, aruncați-l pre el în groapa aceasta, carea easte în pustie, iară mâna să nu vă puneți pre el”, că cerca în ce chip îl va scoate pre el din mâinile lor și să-l dea tătâne-său.

23. Deci, au fost când au venit Iosif la frații săi, ei l-au dezbrăcat de haina cea pestriță cu carea era îmbrăcat.

24. Și luându-l pre el, l-au aruncat în groapă, iară groapa era deșeartă și nu avea apă.

25. Apoi, ei au șezut să mânânce pâne și, căutând cu ochii, au văzut și, iată, călători ismailteani vinea din Galaad, și cămilele lor încărcate de tămâie și de rășină și de stacti, și mergea să se pogoară la Eghipt.

26. Și au zis Iuda cătră frații săi: „Ce folos de vom ucide pre fratele nostru și vom ascunde sângele lui?”

27. Veniți să-l vindem pre el ismailteanilor acestora, iară mâinile noastre să nu fie pre dânsul, că fratele nostru și trupul nostru easte”. Și au ascultat frații lui.

Întel. 28. Și când au trecut pre acolo oa-

10, 13

menii, madianii neguțătorii, atunci au tras și au scos pre Iosif din groapă și l-au vândut ismailteanilor cu doazeci de auri, și aceia au dus pre Iosif în Eghipt.

29. Și s-au întors Ruvin la groapă și nu au văzut pre Iosif în groapă și și-au rupt hainele sale.

30. Și s-au întors la frații săi și au zis: „Pruncul nu easte, dar eu unde mă voi mai duce?”

31. Și luând ei haina lui Iosif, au junghiat un ied de capră și au uns haina lui cu sângele lui.

32. Și au trimis haina cea pestriță, și o adusără tătâne-său, și ziseră: „Aceasta o am aflat, cunoaște de easte haina fiului tău, au ba?”

33. Și o au cunoscut pre ea și au zis: „Haina fiului meu easte, fiiara cea rea l-au mâncat pre el, fiiara au apucat pre Iosif”.

34. Și și-au rupt Iacov hainele sale, și s-au îmbrăcat cu sac, și au plâns pre fiul său zile multe.

35. Și s-au adunat toți feciorii lui și featele lui, și au venit să mângăie pre el, și nu vrea să se mângăie, zicând: „Mă voi pogorî în iad (v) la fiul meu, plângând”. Și l-au plâns pre el tatăl său.

36. Iară madianii au vândut pre Iosif în Eghipt lui Pentefri, famenul lui Faraon, carele era mai mare preste bucătari.

CAP 38

Iuda din muiare hananiiancă au avut trei feciori, pre cel dintâi și pre cel de al doilea l-au căsătorit cu Tamar, și aceștia murind, Iuda neștiind au intrat la Tamar, și o au cunoscut pre ea, socotind că easte curvă, din care împreunare au născut pre Fares și pre Zara.

1. i au fost în vremea aceea, s-au pogorât Iuda de la frații săi, și au venit până la un om odolamitean, anume Iras.

2.* Și au văzut acolo Iuda o fată a unuia om hananeu, anume Sava, și o au luat pre ea muiare și s-au culcat cu ea. *1 Para. 2, 3

3. Și, luând ea în pânțece, au născut fecior, și au chemat numele lui Ir.

4.* Și, iară luând în pânțece, au născut fecior, și au chemat numele lui Avnan. *Num. 26, 19

5. Și, adăogând, au născut încă al treilea fecior, și au chemat numele lui Silom, și ea era în Hasvi când i-au născut pre ei.

6. Și au luat Iuda muiare lui Ir, celui întâiu născut, și numele muierii era Tamar.

35. (v) În iad, după cum easte în jidovie, să înțeleage în mormânt, în groapă.

Num. 7. Și au fost Ir, cel întâiu născut a lui Iuda, 26, 19 rău înaintea Domnului, și l-au ucis pre el Dumnezeu.

8. Și au zis Iuda lui Avnan: „Întră la muiarea fratelui tău și o ia pre ea muiare și rădică sămânța fratelui tău”.

9. Și, cunoscând Avnan că nu va fi sămânța a lui, au fost, când mergea la muiarea fratelui său, vărsa pre pământ, ca să nu dea sămânță fratelui său.

10. Și rău s-au arătat înaintea lui Dumnezeu, pentru că au făcut aceasta, și l-au omorât și pre acesta.

11. Și au zis Iuda cătră Tamar, noru-sa: (a) „Șezi văduvă în casa tătâne-tău până ce va crește mare Silom, feciorul meu; că să temea ca nu cumva să moară și acesta ca și frații lui. Și, mergând Tamar, au șezut în casa tătâne-său.

12. Și au trecut zile multe, și au murit Sava, muiarea lui Iuda, și, mângăindu-să Iuda, s-au suit la cei ce tundea oile lui, el și Iras păstoriul lui, odolomiteanul, în Tamna.

13. Și s-au spus Tamarei, noru-sa, zicându-să: „Iată, socrul tău să suie în Tamna să tunză oile sale”.

14. Și ea, dezbrăcând de pre sine hainele ceale de văduvie, s-au învălit cu brobodealnicul și s-au înfrumsățat și au șezut la porțile Enanului, care easte în calea Tamnei, că au văzut cum că Silom au crescut mare, și el nu o au dat pre ea lui muiare.

15. Și văzindu-o pre ea Iuda, au socotit că easte o curvă, că ea și-au acoperit fața sa și nu o au cunoscut.

16. Și s-au abătut la dânsa din cale și i-au zis ei: „Lasă-mă să întru la tine”, că nu o au cunoscut cum că easte noru-sa, iară ea au zis: „Ce-mi vei da de vei întra la mine?”

17. Iară el au zis: „Eu îți voiu trimite un ied de capre din oile meale”. Iară ea au zis: „De-mi vei da arvună până vei trimite tu”.

18. Iară el au zis: „Ce arvună-ți voiu da?” Iară ea au zis: „Inelul tău și zgarda și toiagul care-ți easte în mână”. Și i-au dat ei, și au întrat la dânsa, și ea au luat în pânțece de la el.

19. Și, sculându-să ea, s-au dus și s-au dezvălit de brobodealnic și s-au îmbrăcat cu hainele ceale de văduvie.

20. Și au trimis Iuda iedul de capre prin mâna păstoriului său, odolomiteanului, ca să ia de la muiare arvuna, și nu o au aflat pre ea.

21. Și au întrebat pre bărbații din locul acela: „Unde easte curva carea au fost în Enan, lângă cale?”. Iară ei au zis: „Nu au fost aci curvă”.

11. (a) După ce au murit amândoi feciorii lui, să află în Bibl. cea veachie.

22. Și s-au înturnat la Iuda și au zis: „N-am aflat, și oamenii locului zic că nu easte acolo curvă”.

23. Și au zis Iuda: „Ție-le pre eale, ci, ca nu cumva să fim de batjocură, eu am trimis iedul acesta și tu nu o ai aflat”.

24. Și au fost după a treia lună, s-au spus lui Iuda, zicând: „Au curvit Tamar, noru-ta, și, iată, are în pânțece din curvie”. Și au zis Iuda: „Scoateți-o pre ea și să se arză”.

25. Și, după ce s-au adus ea, au trimis la socrul său, zicând: „Din omul a cui sânt aceastea am eu în pânțece”. Și au zis: „Cunoaște a cui easte inelul acesta și zgarda și toiagul acesta”.

26. Și au cunoscut Iuda și au zis: „S-au îndreptat Tamar mai mult decât mine, pentru că nu o am dat pre ea lui Silom, feciorului meu”. Și nu au mai adaos a o cunoaște pre dânsa.

27.* Și au fost când era să nască, era gea- *Mate. 1, 3

meni în pânțecele ei. 28. Și au fost când naștea ea, unul au scos înainte mâna sa, și, luând moașea, roșiu au legat la mâna lui, zicând: „Acesta va ieși mai înainte”.

29. Apoi au tras îndărăpt mâna, și îndată au ieșit fratele lui, iară ea au zis: „Pentru ce s-au rupt pentru tine gard?” Și au chemat numele lui Fares.

30.* Și după acesta, au ieșit fratele lui, la a *1 Para. 2, 3 [4] căruia mână era roșiul, și au chemat numele lui Zara.

CAP 39

Iosif, pentru bună purtarea sa, place lui Pentefri. Pentefri toate ale sale le dă pre mâna lui Iosif, care nebăgând în seamă de multe ori voința doamnă-sa despre împreunare, ea îl pârește la Pentefri și-l bagă în temniță, unde, aflând har la temniceariu, i să încredințează toți legații.

1. i Iosif s-au adus în Egipt și l-au cumpărat pre el Pentefri, famenul lui Faraon, cel mai mare preste bucătari, bărbat eghiptean, din mâinile ismailteanilor, carii l-au adus pre el acolo.

2. Și era Domnul cu Iosif, și era el bărbat gâcitoriu, și au fost în casă la domnul său, eghipteanul.

3. Și știa domnul lui că Domnul era cu dânsul, și, oricâte face el, le îndreptează Domnul în mâinile lui (a).

4. Și au aflat Iosif har înaintea domnului său, și i-au plăcut lui și l-au pus pre el preste casa sa, și toate câte avea el le-au dat pre mâna lui Iosif.

3. (a) Adecă, Domnul le sporește, le norocește în mâinile lui.

5. Și au fost după ce l-au pus pre el preste casa sa și preste toate câte avea el, au blagoslovit Domnul casa egipteanului pentru Iosif, și au fost blagoslovenia Domnului întru toată avuția lui în casa și în țarina lui.

6. Și toate câte avea el le-au dat în mâinile lui Iosif, și nu știa de ale sale nimica, afară din pâinea ce o mânca el, și era Iosif mândru la chip și frumos la față foarte.

7. Și au fost după acestea, muiarea domnului său au pus ochii săi pre Iosif și au zis lui: „Culcă-te cu mine”.

8. Iară el nu au vrut, și au zis muierei domnului său: „Deaca domnul meu pentru mine nu cunoaște nimica din câte sânt în casa lui, ci toate câte are el le-au dat în mâinile mele,

9. Și nu easte în casa aceasta nimica carea să nu fie supt mine, nici s-au luat de la mine nimica, afară de tine, pentru că tu ești muiarea lui, și cum voiu face acest cuvânt rău (b) și să păcătuiesc înaintea lui Dumnezeu?”

10. Și grăind ea lui Iosif în toate zilele, el nu asculta de ea ca să se culce și să se împreune cu ea.

11. Iară au fost într-o zi, au intrat Iosif în casă ca să-și facă lucrurile sale, și nimenea nu era înlăuntru din cei de casă.

12. Și ea l-au prins de haine, zicând: „Dormi cu mine”. Iară el, lăsându-și hainele sale în mâinile ei, au fugit și au ieșit afară.

13. Și au fost deaca au văzut ea că și-au lăsat hainele sale în mâinile ei și au fugit și au ieșit afară,

14. Au chemat pre cei de casă și le-au zis așa, zicând: „Vedeți că au băgat la noi slugă de jidov, să-și bată joc de noi, carele au intrat la mine, zicând: «Dormi cu mine», și eu am strigat cu glas mare.

15. Și auzind el că am înălțat glasul meu și am strigat, lăsându-și hainele sale la mine, au fugit și au ieșit afară”.

16. Și ea au ținut hainele la sine până ce au venit domnul acasă.

17. Și au grăit lui după cuvintele acestea, zicând: „Au intrat la mine sluga cea de jidov, pe carele l-ai băgat la noi, să mă batjoco-rească, și au zis mie: «Dormi-voiu cu tine!».

18. Și deaca au auzit că am înălțat glasul meu și am strigat, lăsând hainele sale la mine, au fugit și au ieșit afară”.

19. Și au fost cât au auzit domnul cuvintele muierei sale, care le-au grăit că-

9. (b) Jidov.: Acest lucru rău.

tră dânsul, zicând: „Așa mi-au făcut mie sluga ta”, s-au aprins de mânie.

20.* Și luând domnul pre Iosif, l-au băgat în temniță în locul în care să ținea legații împăratului închiși în temniță. *Psalm 104, 18

21. Și au fost Domnul cu Iosif, și au vărsat preste el milă, și i-au dat lui har înaintea celui mai mare preste temniță.

22. Și cel mai mare preste temniță au dat temnița pre mâna lui Iosif, și pre toți cei prinși carii era în temniță și toate câte să făcea acolo el le făcea.

23. Nu știa cel mai mare preste temniță nimica de temniță pentru el, că toate era pre mâna lui Iosif, și Domnul era cu dânsul, și câte făcea el Domnul le îndrepta în mâinile lui.

CAP 40

Iosif tâlcuiaște visurile famenilor lui Faraon în temniță. Unuia zice că-ș va dobândi boieria, altuia că să va spânzura, care toate s-au plinit în zioa nașterii lui Faraon.

1. i au fost după acestea, cel mai mare preste păharnicii împăratului Egiptului și cel mai mare preste făcătorii de pâine au greșit domnului lor, împăratului Egiptului.

2. Și s-au mâniat Faraon pre amândoi famenii săi, pre cel mai mare preste păharnici și pre cel mai mare preste făcătorii de pâine.

3. Și i-au pus pre ei în temniță la robie, în locul unde era Iosif.

4. Și mai-marele temniții i-au dat pre ei lui Iosif, și le-au slujit lor, și au fost ei vro câteva zile în temniță.

5. Și au văzut amândoi vis într-o noapte, și vederea visului celui mai mare preste păharnici și a celui mai mare preste făcătorii de pâine a împăratului Egiptului, carii era în temniță, era aceasta.

6. Intrat-au la ei Iosif dimineață, și i-au văzut pre ei, și era triști.

7. Și au întrebat pre famenii lui Faraon, carii era cu el în temniță la domnul lui, zicând: „Pentru ce fețele voastre sânt astăzi triste?”

8. Iară ei au zis lui: „Vis am văzut, și nu easte cine să-l tâlcuiască”. Și au zis lor Iosif: „Au nu easte prin Dumnezeu arătarea lor? Spuneți-mi, dară, mie”.

9. Și cel mai mare preste păharnici au spus visul său lui Iosif și au zis: „În somnul meu era vie înaintea mea.

10. Și în vie era trei vițe și, odrăslind, scotea vlăstări, și boambele strugurilor era coapte.

11. Și păharul lui Faraon era în mâna mea, și am luat strugurul și l-am

stors în paharul lui Faraon și am dat paharul în mâna lui Faraon”.

12. Și Iosif i-au zis lui: „Aceasta easte tâlcuirea lui: ceale trei vițe trei zile sânt.

13. Încă trei zile, și-și va aduce aminte Faraon de boieria ta, și iarăși te va pune întru mărirea păhărniceii tale, și vei da paharul lui Faraon în mâna lui, după boieria ta cea mai dinainte, precum erai turnând.

14. Ci-ți ado aminte de mine pentru tine, când va fi bine ție, și să faci cu mine milă, și să aduci aminte lui Faraon, și să mă scoți dintru această închisoare.

15. Pentru că cu furat sânt furat din pământul evreilor, și aici n-am făcut nimica, ci m-au aruncat în groapa aceasta”.

16. Și au văzut cel mai mare preste făcătorii de pâine că drept au tâlcuit, și au zis lui Iosif: „Și eu am văzut vis: și mi s-a părea că trei coșuri de pâine rădicam pre capul meu.

17. Și în coșul cel mai deasupra era din toate fealiurile de care împăratul Faraon mânca, lucru făcut de pâine, și pasările ceriului mânca ceale ce era în coșul cel deasupra capului meu”.

18. Și răspunzind Iosif, au zis lui: „Acesta easte tâlcul: ceale trei coșuri trei zile sânt.

19. Încă trei zile, și va lua Faraon capul tău de la tine, și te va spânzura pre lemn, și vor mânca paserile ceriului cărnurile tale de la tine”.

20. Și au fost în zioa a treia, era zioa nașterii lui Faraon, și au făcut ospăț tuturor slugilor sale, și și-au adus aminte de boieria păhărniceii și de boieria făcătorului de pâine, în mijlocul slugilor sale.

21. Și pre cel mai mare preste păhărnici l-au așezat în boieria lui, și au dat paharul în mâna lui Faraon.

22. Iară pre cel mai mare preste făcătorii de pâine l-au spânzurat, după cum le-au tâlcuit lor Iosif.

23. Și nu și-au adus aminte cel mai mare preste păhărnici de Iosif, ci l-au uitat pre el.

CAP 41

Visele lui Faraon despre ceale șapte vaci și șapte spice, neputându-le altul tâlcui, fără singur Iosif, să face domn preste tot Eghiptul. Și din Asineta, muiarea sa, pre carea i-o au dat Faraon, au avut doi feciori, înainte de foamete.

1. i au fost după doi ani de zile, Faraon au văzut vis: s-a părea lui că stă lângă râu.

2. Și, iată, ca cum din râu s-a suia șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și păștea pre țărături.

CAP 40 ȘI 41

3. Ci și alte șapte vaci s-a suia după aceastea din râu, urâte la chip și suptiri la trupuri, și păștea lângă vacile ceale de pre marginea râului.

4. Și vacile ceale șapte urâte și suptiri la trupuri au mâncat de tot pre ceale șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și s-au deșteptat Faraon.

5. Și au visat a doao oară: „Și, iată, s-a suia dintr-o rădăcină șapte spice alese și bune.

6. Și alte șapte spice suptiri și stricate de vânt răsărea după dânsule.

7. Și spicele ceale șapte suptiri au înghițit pre ceale șapte spice alese și pline. Și s-au deșteptat Faraon și era vis.

8. Și s-au făcut dimineață, și s-au turburat sufletul lui, și, trimițind, au chemat pre toți gâcitorii Eghiptului și pre toți înțelepții lui, și le-au spus lor Faraon visul său, și nu era cine să-l tâlcuiască lui Faraon.

9. Și au grăit cel mai mare preste păhărnici cătră Faraon, zicând: „De păcatul meu îmi aduc aminte astăzi.

10. Faraon s-au mâniat pre slugile sale și ne-au pus pre noi în temniță în casa celui mai mare preste bucătari, și pre mine și pre cel mai mare preste pâine.

11. Și am văzut amândoi vis într-o noapte, eu și el, fieștecarele după visul său am văzut.

12. Și era acolo un prunc tinăr evreu a celui mai mare preste bucătari, și i-am spus lui, și el ni le-au tâlcuit noao.

13. Și au fost precum ne-au tâlcuit noao, așa s-au și întâmplat: eu s-a mă așez în boieria mea, iară acela s-a se spânzura.

14. Și, trimițind Faraon, au chemat pre Iosif, și-l scoasă pre dânsul din temniță și-l rasără și schimbară îmbrăcăminte sa, și au venit la Faraon.

15. Și au zis Faraon cătră Iosif: „Vis am văzut și nu easte cine să-l tâlcuiască, iară eu am auzit de tine zicând că tu, deaca auzi visurile, le tâlcuiești”.

16. Și, răspunzind Iosif lui Faraon, au zis: „Fără de Dumnezeu nu s-a va răspunde mântuirea lui Faraon”.

17. Și au grăit Faraon lui Iosif, zicând: „În somnul meu mi s-a părea că stau pre țărături râului.

18. Și ca cum din râu s-a suia șapte vaci frumoase la chip și alese la trupuri, și păștea pre țărături.

19. Și, iată, și alte șapte vaci s-a suia după eale din râu, reale și urâte la chip și suptiri la trupuri, decât care nu am văzut mai urâte în tot pământul Eghiptului.

20. Și vacile ceale șapte urâte și suptiri au mâncat de tot pre ceale șapte vaci dintâu bune și alese.

21. Și au intrat în pântecele lor și nu s-au văzut că au intrat în pântecele lor, și chipurile lor (a) urâte, ca și mai înainte, și deșteptându-mă, iară am adormit.

22. Și am văzut iarăși în somnul meu și, iată: ca cum șapte spice pline și bune să suia dintr-o rădăcină.

23. Iară alte șapte spice suptiri și stricate de vânt creștea fiindu-să de dânsele.

24. Și au înghițit ceale șapte spice stricate de vânt și suptiri pre ceale șapte spice bune și pline. Deci, am spus tâlcuitorilor, și nu au fost cine să-mi tâlcuiască”.

25. Și au zis Iosif lui Faraon: „Visul lui Faraon unul easte: Dumnezeu au arătat lui Faraon ceale ce va face.

26. Ceale șapte vaci bune șapte ani sânt, și ceale șapte spice bune șapte ani sânt, visul lui Faraon unul easte.

27. Și ceale șapte vaci suptiri, care să suia după eale, șapte ani sânt, și ceale șapte spice suptiri și stricate de vânt șapte ani sânt, și vor fi șapte ani de foamete.

28. Iară cuvântul care am zis lui Faraon: că Dumnezeu au arătat lui Faraon ceale ce va face,

29. Iată, în șapte ani va fi îndestulare (b) multă în tot pământul Eghiptului.

30. Și după aceasta vor veni șapte ani de foamete, și vor uita de îndestularea ce au fost în tot Eghiptul, și va topi foametea pământul.

31. Și nu să va cunoaște îndestularea pre pământ de foametea ce va fi după aceasta, că va fi tare foarte.

32. Iară pentru aceea au îndoit visul lui Faraon de doao ori, pentru că adevărat easte cuvântul cel de la Dumnezeu, și va grăbi Dumnezeu a-l face pre el.

33. Acum, dară, caută omul înțelept și priceput, și-l pune pre el mai mare preste pământul Eghiptului.

34. Și să facă Faraon și să rânduiască mai mari preste pământ, și să strângă toate rodurile pământului Eghiptului acelor șapte ani a îndestulării.

35. Și să adune toate bucatele acestor șapte ani buni ce vin, și să adune grâul supt mâna lui Faraon, și să se păzască bucatele în cetăți.

36. Și vor fi bucatele ceale păzite pre pământ în cei șapte ani a foametei, carea va fi în pământul Eghiptului, și nu să va strica pământul de foamete”.

37. Și au plăcut cuvântul înaintea lui Faraon, și înaintea tuturor slugilor lui.

38. Și au zis Faraon tuturor slugi-

lor sale: „Au, doară, vom afla om ca acesta, carele să aibă duhul lui Dumnezeu întru sine?”

39. Și au zis Faraon lui Iosif: „De vreame ce Dumnezeu au arătat ție toate aceastea, nu easte om mai înțelept și mai priceput decât tine.

40.* Tu vei fi mai mare preste casa mea, și de ruga ta va asculta tot norodul meu, numai scaunul voi avea eu mai presus decât tine”. *Psalm 104, 20

41. Și au zis Faraon lui Iosif: „Iată, te puiu 1 Maca. 2, 53

pre tine astăzi preste tot pământul Eghiptului!” Fapte 7, 10

42. Și, luând Faraon inelul din mâna sa, l-au

pus în mâna lui Iosif și l-au îmbrăcat pre el cu vison și au pus lanț de aur împrejurul grumazului lui.

43. Și l-au suit pre dânsul în carul cel al doilea dintru ale sale și au strigat înaintea lui vestitoriul și l-au pus pre dânsul preste tot pământul Eghiptului.

44. Și au zis Faraon lui Iosif: „Eu, Faraon, afară de tine nimenea nu va rădica mâna sa preste tot pământul Eghiptului!”

45. Și au numit Faraon numele lui Iosif: Psontom Fanih, și i-au dat lui pre Asineta, fata lui Pentefri, preotul Iliupoliei, să-i fie muiare.

46. Și Iosif era de treizeci de ani când au stătut înaintea lui Faraon, împăratul Eghiptului, și au ieșit Iosif de la fața lui Faraon și au umblat tot pământul Eghiptului.

47. Și au făcut pământul întru acei șapte ani a îndestulării bucate.

48. Și au adunat toate bucatele celor șapte ani, întru care era îndestulare în pământul Eghiptului, și au pus bucatele în cetăți, bucatele câmpurilor celor dimprejurul cetății le-au pus într-însa.

49. Și au adunat Iosif grâul, ca năsipul mării mult foarte, cât nu putea să-l numere, că nu era număr.

50.* Și mai înainte de ce au venit acei șapte ani de foamete au avut Iosif doi feciori, pre carii i-au născut lui Asineta, fata lui Pentefri, preotului Iliupoliei. *Jos 46, 20 48, 20

51. Și au chemat Iosif numele celui întâiu născut Manasi, zicând că: „M-au făcut a uita toate durerile mele și toate ale tatălui meu”.

52. Și numele celui de al doilea l-au chemat Efraim, zicând că: „M-au înălțat Dumnezeu în pământul smereniei mele”.

53. Și au trecut cei șapte ani a îndestulării carea au fost în pământul Eghiptului.

54. Și au început cei șapte ani a foametei a veni după cum au zis Iosif. Și s-au făcut foamete în tot pământul, și în tot pământul Eghiptului nu era pâne.

55. Și au flămânzit tot pământul Eghiptului și au strigat norodul cătră

21. (a) Au rămas. 29. (b) Îndestulare, prisosință, ieftinătate, bucate destule.

Faraon pentru pâine și au zis Faraon tuturor egipteanilor: „Meargeți la Iosif și ce va zice voao faceți!”

56. Și foametea era preste fața tot pământului, și au deschis Iosif toate jitițiile și vindea tuturor egipteanilor.

57. Și toate țările au venit în Egipt să cumpere de la Iosif, pentru că să întărisă foametea preste tot pământul.

CAP 42

Frații lui Iosif, siliți de foame, vin în Egipt să cumpere bucate. Iosif îi cunoaște și aspru grăiaște cu ei și-i bagă în temniță; mai pre urmă, rămâne Simeon în prinsoare, și ceialalți să întorc acasă, și fieștecine argintul său fără de știrea lor îl aduc în sacii săi acasă.

1. i, auzind Iacov că să vinde grâu în Egipt, au zis feciorilor săi: „Pentru ce vă leneviți?”
2. Iată, am auzit că easte grâu în Egipt. Pogorâți acolo și ne cumpărați puțințele bucate, ca să trăim și să nu murim!”
3. Și s-au pogorât cei zece frați a lui Iosif să cumpere grâu din Egipt.
4. Iară pre Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-au trimis cu frații săi, că au zis: „Ca nu cumva să slăbească pre cale”.
5. Și au venit feciorii lui Israil să cumpere cu cei ce vinea, pentru că era foamete în pământul lui Hanaan.
6. Iară Iosif era mai-marele pământului, el vindea la tot norodul pământului. Și, venind frații lui Iosif, s-au închinat lui cu fața la pământ.
7. Și, văzind Iosif pre frații săi, i-au cunoscut și s-au făcut strein de cătră ei și le-au grăit lor aspru și le-au zis lor: „De unde ați venit?” Iară ei au zis: „Din pământul Hanaan, să cumpărăm bucate”.
8. Și au cunoscut Iosif pre frații săi, iară ei nu l-au cunoscut pre el.
9. Și și-au adus aminte Iosif de visurile sale care le-au văzut și au zis lor: „Iscoade sânteți, să cercați căile țării ați venit?”
10. Iară ei au zis: „Nu, doamne, slugile tale am venit să cumpărăm bucate.
11. Toți sântem fii a unui om, de pace sântem, noi, slugile tale, nu sântem iscoade”.
12. Și au zis Iosif lor: „Ba, ci ați venit să vedeți cărările pământului”.
13. Iară ei au zis: „Doisprăzece frați sântem, slugile tale, în pământul Hanaan, și cel mai tinăr cu tatăl nostru easte astăzi, iară unul nu trăiaște”.
14. Și au zis lor Iosif: „Aceasta easte

CAP 41 ȘI 42

ce am grăit voao, zicând că iscoade sânteți.

15. Întru aceasta vă veți arăta, pre sănătatea lui Faraon, nu veți ieși de aici până când fratele vostru cel tinăr nu va veni aici.

16. Trimiteti pre unul dintră voi și aduceți pre fratele vostru, iară voi veți fi în prinsoare până ce să vor arăta cuvintele voastre de grăiți adevărat, au ba, iară de nu, pre sănătatea lui Faraon, iscoade sânteți”.

17. Și i-au pus pre ei în temniță trei zile.

18. Și le-au zis lor în a treia zi: „Faceți aceasta și veți fi vii, că eu mă tem de Dumnezeu.

19. De sânteți de pace, un frate al vostru să se oprească în temniță, iară voi meargeți și duceți grâul vostru, care l-ați cumpărat.

20.* Și pre fratele vostru cel mai tinăr să-l aduceți la mine. Și să vor creade cuvintele voastre, iară de nu, veți muri”. Și ei au făcut așa.

*Jos
43, 5

21. Și au zis fieștecarele cătră fratele său: „Așa easte, că în păcat sântem noi pentru fratele nostru, că nu ne-au fost milă de necazul sufletului lui, când să ruga de noi, și noi nu l-am ascultat pre dânsul, și pentru aceasta au venit preste noi nevoia aceasta”.

22. Și, răspunzind Ruvim, au zis lor: „Au nu v-am grăit voao, zicând:” «Nu faceți nedreptate pruncului», și nu m-ați ascultat? Și, iată, sângele lui să cearcă”.

*Sus
37, 21

23. Și ei nu știa cum că Iosif îi înțeleage, pentru că cu talmaciu grăia cu ei.

24. Și, întorcându-să de la ei Iosif, au plâns, și iarăși venind la ei le-au grăit lor, și au luat pre Simeon dintră ei și l-au legat pre el înaintea lor.

25. Și au poruncit Iosif să le umplă sacii lor de grâu, și argintul fieștecăruia să-l puie în sacul său și să le dea lor de ajuns mâncare pre cale. Și s-au făcut lor așa.

26. Și ei, puind grâul pre asinii săi, s-au dus de acolo.

27. Și, dezlegând unul sacul să dea mâncare asinilor săi, unde au odihnit, au văzut legătura argintului său, și era deasupra gurii sacului.

28. Și au zis fraților săi: „Mi s-au înturnat argintul și iată-l în sacul meu”. Și s-au spăimântat inima lor și s-au turburat, unul cătră altul zicând: „Ce au făcut aceasta Dumnezeu noao?”

29. Și au venit la Iacov, tatăl lor, în pământul lui Hanaan, și au spus lui toate câte s-au întâmplat lor, zicând:

30. „Grăit-au omul, domnul pământului, cătră noi aspru, și ne-au pus pre noi în pază, ca cum am fi mers să iscodim pământul.

31. Și noi am zis lui: «De pace sântem, nu sântem iscoade.

32. Doisprăzece frați sântem fii tatălui nostru, unul au murit. Iară cel mai mic cu tatăl nostru easte astăzi în pământul Hanaan».

33. Și au zis noao omul, domnul pământului: «Întru aceasta voiu cunoaște că sânteți de pace, pre un frate al vostru lăsați aici cu mine, iară grâul care l-ați cumpărat pentru casa voastră luați-l și vă duceți.

34. Și aduceți pre fratele vostru cel mai tinăr, și voiu cunoaște cum că nu sânteți iscoade, ci sânteți de pace, și pre fratele vostru voiu da voao, și voiu slobozi să vă cumpărați ce vreați din pământul acesta».

35. Și au fost când au deșertat ei sacii săi, argintul fieștecăruia era în sacul său, și au văzut argintul său ei și tatăl lor și s-au spăimântat.

36. Și le-au zis lor Iacov, tatăl lor: „Pre mine m-ați făcut făr' de fii: Iosif nu easte, Simeon nu easte, și pre Veniamin să-l luați? Asupra mea au fost toate aceastea”.

37. Și au grăit Ruvim tatălui său, zicând: „Pre amândoi feciorii miei să-i omori, de nu-l voiu aduce pre el la tine, dă-l pre el în mâna mea, și eu voiu aduce pre el la tine”.

38. Iară el au zis: „Nu să va pogorî fiiul meu cu voi, pentru că fratele lui au murit, și el singur au rămas, și, de să va întâmpla lui să slăbească în calea pre carea veți merge, îmi veți duce bătrânețele cu întristăciune în iad”.

CAP 43

Iacov anevoie lasă pre Veniamin să se ducă cu frații în Eghipt. Mai pre urmă, dând daruri și argintul îndoit, dă pre Veniamin să-l ducă cu ei. În Eghipt, după ce au scos pre Simeon din temniță, Iosif pre toți frații oaspătă.

1. i s-au întărit foamea pre pământ.

2. Și au fost după ce au sfârșit de mâncat grâul, care l-au adus din Eghipt, le-au zis lor tatăl lor: „Duceți-vă iarăși și ne cumpărați puțințele bucate”.

3. Iară Iuda au zis lui, zicând: „Cu mărturisire s-au mărturisit noao omul, domnul pământului, zicând: «Nu veți vedea fața mea, de nu va veni cu voi fratele vostru cel mai tinăr».

4. Deci, de vei trimite pre fratele nostru cu noi, ne vom duce și-ți vom cumpăra bucate.

5. Iară de nu vei trimite pre fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că o-

mul au grăit noao zicând:* «Nu veți vedea fața mea, de nu va fi fratele vostru cel mai tinăr cu voi»”.

6. Și au zis Israil: „O, ce rău mi-ați făcut spuid omului că aveți voi frate!”

7. Iară ei au zis: „Întrebând, au întrebat de noi omul și de neamul nostru, zicând: «De trăiaște încă tatăl vostru? Și de aveți voi frate?» Și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am noi că va zice noao: «Aduceți pre fratele vostru?»”

8. Și au zis Iuda cătră Israil, tatăl lor: „Trimite pruncul cu mine și să ne sculăm să mergem, ca să trăim și să nu murim, și noi și tu și pruncii noștri.

9.* Eu îl voiu lua pre dânsul, din mâna mea ceare-l pre dânsul de nu-l voiu aduce la tine, și de nu-l voiu pune înaintea ta, greșit să fiu înaintea ta în toate zilele.

10. Că de nu am fi zăbovit, ne-am fi întors până acum de doao ori.

11. Și au zis lor Israil, tatăl lor: „De easte așa, aceasta faceți: luați din roadele pământului în vasele voastre și duceți omului daruri, de rășină și de miiare și tămâie și stacti și terevint și nuci.

12. Și argintul îndoit luați în mâinile voastre, și argintul ce vi s-au întors în sacii voștri întoarceți cu voi, ca nu cumva să fie greșeală.

13. Și pre fratele vostru luați-l și, sculându-vă, mergeți la acel om.

14. Și Dumnezeu meu să dea voao har înaintea omului, ca să sloboază pre fratele vostru celalalt, și pre Veniamin, că eu, precum am rămas făr' de fii, făr' de fii am rămas”.

15. Și, luând bărbații darurile aceastea, și argintul îndoit au luat în mâinile sale și pre Veniamin, și, sculându-să, s-au pogorât în Eghipt și au stătut înaintea lui Iosif.

16. Și i-au văzut Iosif pre ei și pre Veniamin, fratele său cel de o mumă, și au zis celui mai mare preste casa sa: „Bagă pre oamenii aceștia în casă și giunghie giunghieri și găteaste, că cu mine vor mânca oamenii aceștia la amiază”.

17. Și au făcut omul după cum i-au zis Iosif, și au băgat pre oameni în casa lui Iosif.

18. Și, văzind bărbații că-i bagă în casa lui Iosif, au zis: „Pentru argintul care s-au întors în sacii noștri dintâiu pre noi ne bagă înlăuntru, ca să ne năpăstuiască și să se apuce de noi, să ne ia pre noi slugi și asinii noștri”.

19. Și, mergând ei la omul cel mai mare preste casa lui Iosif, au grăit lui în ușa casii, zicând:

20. „Rugămu-ne, Doamne,* pogorātu-ne-am întâiu să cumpărăm bucate.

*Sus 42, 20

*Jos 44, 32

*Sus 42, 3

21. Și au fost când am venit să poposim, am deschis sacii noștri, atunci argintul fieștecăruia în sacul lui, argintul nostru drept măsurat l-am adus înapoi în mâinile noastre.

22. Și alt argint am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, că nu știm cine au pus noao argintul în sacii noștri”.

23. Și le-au zis lor: „Milă voao, nu vă teameți, Dumnezeul vostru și Dumnezeul părinților voștri au dat voao comoară în sacii voștri, și argintul vostru bine ispitit îl am”. Și au scos pre Simeon la ei.

24. Și au adus apă să se speale picioarele lor și au dat de mâncare asinilor lor.

25. Iară ei au gătit darurile până a veni Iosif la amiază, și au auzit că acolo va să prânzască.

26. Și au intrat Iosif în casă și au adus lui în casă darurile ce le avea în mâinile lor și s-au închinat lui cu fața la pământ.

27. Și i-au întrebat pre ei: „Cum trăiți?”, și le-au zis lor: „Sănătos easte tatăl vostru, bătrânul de carele ați zis că încă trăiaște?”

28. Iară ei au zis: „Sănătos easte sluga ta, tatăl nostru, încă trăiaște”. Și au zis el: „Bindecuvântat easte omul acela lui Dumnezeu”. Iară ei, plecându-să, s-au închinat lui.

29. Și, căutând Iosif cu ochii săi, au văzut pre Veniamin, fratele său cel de o mumă, și au zis: „Acesta easte fratele vostru cel mai tinăr, pre carele ați zis că-l veți aduce la mine?” Și ei au zis lui: „Acesta easte adevărat”. Iară au zis lui: „Dumnezeu să te miluiască, fiule”.

30. Și s-au turburat Iosif, și să rumpea inima lui pentru fratele său și căuta să plângă și, intrând în cămară, au plâns acolo.

31. Și, spălându-și fața sa, au încetat și au zis: „Puneți pâini”.

32. Și au pus lui singur, și lor deosebi, și eghipteanilor celor ce împreună cu el mânca, deosebi, pentru că nu putea eghipteanii mânca pâine cu evreii, că scârbă easte eghipteanilor de tot păstoriul de oi.

33. Și au șezut înaintea lui cel întâiu născut după bătrânețele lui, și cel mai tinăr după tinerețele lui, și să mira oamenii fieștecarele cătră fratele său.

34. Și au luat părți de la dânsul la sine, iară partea lui Veniamin de cinci ori au fost mai mare decât a celorlalți, și au beut și s-au ospătat cu dânsul.

CAP 44

Poruncind Iosif să ascunză păharul său în sacul lui Veniamin, trimite după frați și, după ce găsește păharul, aduce îndărăpt pre frați și-i muștră ca pre niște furi. Iuda să dă pre sine rob pentru Veniamin.

CAP 43 ȘI 44

1. i au poruncit Iosif celui mai mare preste casa sa, zicând: „Umpleți sacii oamenilor de bucate, câte vor putea rădica, și puneți argintul fieștecăruia în gura sacului.

2. Și păharul meu cel de argint puneți-l în sacul celui mai tinăr, și prețul grâului lui”. Și au făcut după cuvântul lui Iosif, precum au zis el.

3. Și, după ce s-au făcut ziua, au slobozit oamenii și pre asinii lor.

4. Și, ieșind ei din cetate, nu s-au dus departe, și Iosif au zis celui mai mare preste casa sa: „Scoală-te și aleargă după oameni, și să-i înfrunți pre ei și să le zici: «Pentru ce mi-ați răsplătit reale pentru bune?»

5. Căci ați furat păharul cel de argint din care bea domnul meu și gâcind gâceaște din el? Reale ați săvârșit ceale ce ați făcut (a)»”.

6. Și, aflându-i pre ei, le-au zis lor după cuvintele aceastea.

7. Iară ei au zis lui: „Căci grăiaște domnul cuvintele aceastea? Să nu să afle la slugile tale să fie făcut după cuvântul acesta!”

8. De vreme ce argintul care l-am aflat în sacii noștri l-am adus îndărăpt la tine din pământul Hanaan, cum am fi furat din casa domnului tău argint sau aur?

9. La carele din slugile tale vei afla păharul, acela să moară, și noi vom fi robi domnului nostru”.

10. Iară el au zis: „Precum ziceți, așa să fie, la carele să va afla păharul, acela să fie rob, iară voi curați veți fi”.

11. Și au grăbit și au descărcat fieștecarele sacul său pre pământ, și fieștecarele au deschis sacul său.

12. Și au căutat de la cel mai bătrân începând, până au venit la cel mai tinăr, și, sfârșind, au aflat păharul în sacul lui Veniamin.

13. Iară ei și-au rupt hainele sale și au pus fieștecarele sacul său pre asinul său, și s-au întors în cetate.

14. Și au intrat Iuda și frații lui la Iosif încă fiind el acolo, și au căzut înaintea lui pre pământ.

15. Și le-au zis lor Iosif: „Căci ați făcut acest lucru? Au, nu ați știut că cu gâcitură gâceaște omul cel ce easte precum sânt eu?”

16. Și au zis Iuda: „Ce vom răspunde domnului? Sau ce vom zice? Sau cum ne vom îndrepta? Că Dumnezeu au aflat nedreptatea slugilor tale, iată, sântem robi domnului nostru noi și acela la carele s-au aflat păharul”.

17. Și au zis Iosif: „Nu voiu face eu cuvântul acesta, ci omul la carele s-au aflat păharul, acela-mi va fi rob, iară

5. (a) Jido.: Rău ați făcut ce ați lucrat.

voi vă suiți cu mântuire la tatăl vostru”.

18. Iară Iuda, apropiindu-să de Iosif, au zis: „Rogu-te, doamne, să grăiască sluga ta înaintea ta și să nu te mânii pre sluga ta, că tu ești după Faraon.

Sus 42, 13 [7] 19. Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale, zicând: «De aveți tată, au frate?»

20. Și noi am zis domnului cum că: «Avem tată bătrân, și are el prunc de bătrânețe mai tinăr, și fratele lui au murit, și el singur au rămas de la mumă-sa, și tatăl nostru pre dânsul foarte-l iubeaște».

21. Și ai zis slugilor tale: «Aduceți pre dânsul la mine să-l văz».

22. Și am zis domnului: «Nu va putea pruncul să lasă pre tatăl său, că, de va lăsa pre tatăl, va muri».

Sus 43, 3 7 23. Și tu ai zis slujilor tale: «De nu să va pogorî cu voi fratele vostru cel mai tinăr, să nu mai adoageți a vedea fața mea».

24. Și au fost când ne-am suit la sluga ta, tatăl nostru, am spus lui cuvintele domnului nostru.

25. Și ne-au zis noao tatăl nostru: «Duceți-vă iarăși de cumpărați puțințele bucate».

26. Iară noi am zis: «Nu vom putea să ne ducem, ci, de să va duce cu noi fratele nostru cel mai tinăr, ne vom duce, pentru că nu vom putea vedea fața omului, de nu va fi cu noi fratele nostru cel mai tinăr».

Sus 37, 20 33 27. Și au zis tatăl nostru, sluga ta, cătră noi: «Voi știți că doi mi-au născut mie muiarea.

28. Și au ieșit unul de la mine și mi-ați zis că l-au mâncat fierile, și nu l-am mai văzut până acum.

29. Deci, de veți lua și pre acesta de la fața mea și să va întâmpla lui slăbiciune pre cale, îmi veți pogorî bătrânețele mele cu întristăciune în iad».

30. Acum, dară, de voiu merge la sluga ta, tatăl nostru, și pruncul nu va fi cu noi (că sufletul lui să ține acățat de sufletul acestuia),

31. Și va fi după ce va vedea el că nu easte pruncul cu noi, va muri, și vor duce slugile tale bătrânețele slugii tale, tatălui nostru, cu întristăciune în iad.

Sus 43, 9 32. Că eu, sluga ta, de la tatăl nostru, am luat pre prunc, zicând: «De nu-l voiu aduce la tine și de nu-l voiu pune pre dânsul înaintea ta, vinovat să fiu înaintea tatălui meu în toate zilele».

33. Acum, dară, voiu rămânea eu la tine slugă pentru prunc rob domnului, iară pruncul să se suie cu frații săi.

34. Că, cum mă voiu sui la tatăl meu, nefiind pruncul cu noi? Ca să nu văz realele care vor afla pre tatăl meu”.

CAP 45

Iosif să face cunoscut fraților săi și aceia, înfricoșați fiind, Iosif cu sărutare îi îmbrățișează, iară Faraon, cu toată casa sa bucurându-să, au poruncit lui Iosif să chiiame pre tatăl său cu toată casa sa în Eghipt. Iosif aceasta lasă fraților să spuie tătâne-său, și pre ei cu multe daruri dăruieți îi trimite la tatăl său.

1. i nu putea Iosif mai mult să se oprească înaintea tuturor celor ce sta înaintea lui, ci au zis: „Scoateți pre toți de la mine”.

Și nici unul nu au stătut înaintea lui Iosif, când s-au cunoscut cu frații săi.

2. Și au slobozit glas cu plângere, și au auzit toți eghipteanii, și s-au auzit în casa lui Faraon.

3. Și au zis Iosif cătră frații săi: „Eu sânt Iosif, trăiaște încă tatăl meu?” Și nu putea frații săi să-i răspunză, că să înfricoșeasă.

4. Și au zis Iosif cătră frații săi: „Apropiiați-vă cătră mine!” Și s-au apropiat și au zis:* „Eu sânt Iosif, fratele vostru, pre carele ați vândut în Eghipt.

*Fapt. 7, 13

5. Deci, acum nu vă întristați, nici să vă pară cu greu căci m-ați vândut,* că spre viață m-au trimis Dumnezeu înaintea voastră.

*Jos 50, 20

6. Că acesta easte al doilea an de foamete pre pământ, și încă cinci ani întru care nu va fi arătură, nici seceriș.

7. Că m-au trimis Dumnezeu înaintea voastră ca să rămâie voao rămășiță pre pământ și să hrănesc voao rămășiță mare.

8. Deci, acum nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu, și m-au făcut ca un tată lui Faraon și domn a toată casa lui și stăpân preste tot pământul Eghiptului.

9. Grăbiți, dară, de vă suiți la tatăl meu și ziceți lui: «Aceasta zice fiiul tău, Iosif: ‘Făcutu-m-au Dumnezeu domn a tot pământul Eghiptului, pogoară-te, dară, la mine și nu zăbovi.

10. Și vei lăcui în pământul Ghesem al Aравiei, și vei fi aproape de mine tu și feciorii tăi și feciorii feciorilor tăi, oile tale și boii tăi și toate câte sânt ale tale.

11. Și te voiu hrăni acolo, că încă în cinci ani va fi foamete pre pământ, ca să nu pieri tu și feciorii tăi și toate câte sânt ale tale’».

12. Iată, ochii voștri văd, și ochii lui Veniamin, fratelui meu, că gura mea grăiaște cătră voi.

13. Spuneți, dară, tătâne-mieu toată mărirea mea cea din Eghipt și câte ați văzut

și, grăbind, să aduceți pre tatăl meu aici”.

14. Și, căzind pre grumazii lui Veniamin, fratelui său, au plâns preste dânsul, și Veniamin au plâns pre grumazii lui.

15. Și, sărutând pre toți frații săi, au plâns preste dâșii și, după aceastea, au grăit frații lui cătră dânsul.

16. Și au mers veastea în casa lui Faraon, zicând: „Venit-au frații lui Iosif”. Și s-au bucurat Faraon și toată curtea lui.

17. Și au zis Faraon cătră Iosif: „Zi fraților tăi: «Aceasta faceți: umpleți sacii voștri și mergeți în pământul Hanaan».

18. Și, luând pre tatăl vostru și averile voastre, veniți la mine și voiu da voao toate bunătățile Eghiptului, și veți mânca măduha pământului».

19. Iară tu poruncește aceastea: «Luați-vă cară din pământul Eghiptului pruncilor voștri și muierilor voastre și, luând pre tatăl vostru, veniți.

20. Și nu vă pară rău de vasele voastre, că toate bunătățile Eghiptului ale voastre vor fi».

21. Și au făcut așa feciorii lui Israil, și le-au dat lor Iosif după cum au zis Faraon împăratul, și le-au dat lor merinde pre cale.

22. Și tuturor le-au dat doao rânduri de haine, iară lui Veniamin i-au dat trei sute de auri și cinci rânduri de haine.

23. Și tatălui său au trimis ca aceastea și zece asini care purta de toate bunătățile Eghiptului și zece mușcoi, care să poarte pâini tătâne-său pre cale.

24. Și au slobozit Iosif pre frații săi și s-au dus și le-au zis lor: „Să nu vă mâniiați pre cale”.

25. Și ei s-au suit din Eghipt și au venit în pământul Hanaan la Iacov, tatăl lor.

26. Și au spus lui, zicând că: „Fiiul tău, Iosif, trăiaște și stăpânește preste tot pământul Eghiptului”. Și s-au spăimântat cu cugetul Iacov, pentru că nu le credea lor.

27. Și i-au grăit lui toate cuvintele de la Iosif, câte le-au zis lor, și, văzind carăle care le-au trimis Iosif ca să-l ducă pre dânsul, s-au încălzit cu viață duhul lui Iacov, tatălui lor.

28. Și au zis Israil: „Destul easte mie de trăiaște încă fiiul meu, Iosif, merge-voiu și-l voiu vedea pre dânsul mai înainte de ce voiu muri”.

CAP 46

Iacov, după ce iarăși îi înnoiaște Dumnezeu făgăduința, cu toți fiii și nepoții săi să pogoară în Eghipt. Iosif îi iasă înainte și îi zice ca înaintea lui Faraon să se zică ei pre sine păstori de oi.

CAP 45 ȘI 46

1. i, sculându-să Israil, el însuși și toate ale lui, au venit la Fântâna Jurământului și au făcut jertvă Dumnezeului tătâne-său, Isaac.

2. Și au zis Dumnezeu lui Israil în vedenia nopții, grăind: „Iacove, Iacove!” Iară el au zis: „Ce easte?”

3. Și i-au zis lui: „Eu sânt Dumnezeul părinților tăi, nu te teame a te pogorî în Eghipt, că neam mare te voiu face acolo.

4. Și Eu Mă voiu pogorî cu tine în Eghipt, și Eu te voiu înălța până în sfârșit, și Iosif va pune mâinile sale pre ochii tăi”.

5. Și s-au sculat Iacov de la Fântâna Jurământului* și au luat fiii lui Israil pre tatăl său și averile și muierile sale, în carăle care le-au trimis Iosif ca să-l aducă pre dânsul.

*Fapt.
7, 15

6. Și, luând averile sale și toată agoniseala carea agonisă în pământul Hanaan,* au intrat în Eghipt Iacov și toată sămânța lui cu dânsul.

*Jos
24
Psalm

7. Fiii și fiii fiilor lui cu dânsul, featele și featele featelor lui, și toată sămânța lui au intrat în Eghipt.

104, 22
Isaiia
52, 4

8. Iară aceastea sânt numele fiilor lui Israil, carii au intrat în Eghipt împreună cu Iacov, tatăl lor. Iacov și fiii lui:* cel întâiu născut a lui Iacov, Ruvin.

*Ieșir.
1, 2

9. Și fiii lui Ruvin: Enoh și Falus, Asron și Harmi.

6, 14
Numer.

10.* Și fiii lui Simeon: Iemuil și Iamin și Aod și Ahin și Saar și Saul, feciorul Hananiteancii.

26, 5
*1 Paral.
5, 1

11. Și fiii lui Levi: Ghirson, Cat și Merari.

3

12.* Și fiii lui Iuda: Ir și Avnan și Silom și Fares și Zara; și au murit Ir și Avnan în pământul Hanaan. Și feciorii lui Fares au fost: Esron și Iemuil.

*Ieșire
6, 16
1 Paral.
4, 24

13.* Și fiii lui Isahar: Tola și Fua și Asum și Samvran.

1 Paral.
6, 1

14. Și fiii lui Zavolon: Sered și Alon și Ahoil.

23, 6
*1 Paral.

15. Aceștia sânt feciorii Liei, pre carii i-au născut ea lui Iacov în Mesopotamiia Siriei, și pre Dina, fata lui, toate sufletele, feciori și feate treizeci și trei.

7, 1

16. Și fiii lui Gad: Safon și Anghis și Sanis și Tasovan și Aidis și Aroidis și Areilis.

17.* Și fiii lui Asir: Iemna, Iesua și Ieul și Variia și Sara, sora lor. Iară fiii lui Variia: Hovor și Melhiil.

*1 Paral.
7, 1

18. Aceștia sânt fiii Zelfii, pre carea o au dat Lavan Liei, featei sale, carea au născut pre aceștia lui Iacov, șeasăsprăzeace suflete.

19. Și fiii Rahilei, muierii lui Iacov: Iosif și Veniamin.

Sus 20. Și au fost fiii lui Iosif în pământul Eghiptului, pre carii i-au născut lui Asineta, fata lui Pentefri, preotul Iliupoliei: Manasi și Efraim. Și au fost fiii lui Manasi, pre carii i-au născut lui țiiitoarea Sira: Mahir, și Mahir au născut pre Galaad, iară fiii lui Efraim, fratele lui lui Manasi: Sutalaam și Taam. Iară fiii lui Sutalaam: Edom.

*1 Para. 21. Iară fiii lui Veniamin: Vala și Vohor și Asvil. Și au fost fiii lui Vala: Ghira și Noeman și Anhis și Ros și Mamfim. Iară Ghira au născut pre Arad.

22. Aceștia sânt fiii Rahilei, pre carii i-au născut lui Iacov, toate sufletele optsprăzece.

23. Iară fiii lui Dan: Asom.

24. Și fiii lui Neftalim: Asiil și Goni și Isaar și Solim.

25. Aceștia sânt fiii Valei, pre carea o au dat Lavan Rahilei, featii sale, carea au născut pre aceștia lui Iacov, toate sufletele șapte.

26. Iară toate sufletele care au intrat cu Iacov în Eghipt, care au ieșit din coapsele lui, afară de muierile feciorilor lui Iacov,* toate sufletele șesezăci și șese.

*2 Leage 10, 22

27. Și feciorii lui Iosif, carii s-au născut lui în pământul Eghiptului, suflete noao. Toate sufletele casii lui Iacov, care au intrat cu Iacov în Eghipt, suflete șeptezeci și cinci.

28. Și pre Iuda l-au trimis înaintea sa la Iosif să-l întimpine pre dânsul la cetatea Iroilor, în pământul Ramesi.

29. Și, înhământ Iosif carăle sale, s-au suit întru întimpinarea lui Israil, tatălui său, la Cetatea Iroilor, și, văzându-l pre el, au căzut pre grumazul lui și au plâns cu plângere multă.

30. Și au zis Israil cătră Iosif: „Voiu muri de acum, de vreme ce am văzut fața ta, că tu încă trăiești”.

31. Și au zis Iosif cătră frații săi: „Suindu-mă, voiu spune lui Faraon și voiu zice lui: «Frații miei și casa tătâne-mieu au fost în pământul Hanaan, și acum au venit la mine.

32. Și sânt ei bărbați păstori, că era bărbați carii să hrănesc cu dobitoace, și dobitoacele și boii și toate ale lor le-au adus».

33. Deci, de va chema pre voi Faraon și va zice voao: «Ce easte lucrul vostru?»

34. Să ziceți: «Bărbați carii ne hrănim cu dobitoace sântem, slugile tale din pruncie până acum, și noi și părinții noștri». Pentru ca să lăcuți în pământul Ghesem al Araviei, că urăciune easte eghipteanilor tot păstoriul de oi”.

CAP 47

Iosif face știre lui Faraon că au venit tatăl său și frații săi, și îi duce la Faraon. Li să dă lor pământul Ghesem ca să lăcuiască într-însul și îi hrănește pre ei în vremea foametei. Iară foametea atâta asuprește pre eghipteani, cât le-au căutat să-și vânză și dobitoacele și pământul de unde s-au făcut, ca a cincea parte din toate rodurile să fie ale împăratului Eghiptului, afară de moșiile preoților. După șeptesprăzece ani, Iacov moare și, înainte de moarte, au jurat pre Iosif să-l îngroape în Hanaan.

1. i mergând Iosif, au spus lui Faraon, zicând: „Tatăl meu și frații miei și dobitoacele și boii lor și toate ale lor au venit din pământul Hanaan, și, iată, sânt în pământul Ghesem”.

2. Și din frații săi au luat cinci bărbați și i-au pus pre ei înaintea lui Faraon.

3. Și au zis Faraon fraților lui Iosif: „Ce easte lucrul vostru?” Iară ei au zis lui Faraon: „Păstori de oi sântem, slugile tale, și noi și părinții noștri, din pruncie până acum”.

4. Și au zis ei lui Faraon: „Am venit să ne sălășluim în pământul tău, pentru că nu easte pășune dobitoacelor slugilor tale, că s-au întărit foametea în pământul Hanaan, acum, dară, vom lăcui în pământul Ghesem”.

5. Și au grăit Faraon lui Iosif, zicând: „Tatăl tău și frații tăi au venit la tine.

6. Iată pământul Eghiptului înaintea ta easte, în pământul cel mai bun sălășluiaște pre tatăl tău și pre frații tăi”. Și au zis Faraon lui Iosif: „Să lăcuiască în pământul Ghesem, iară de crezi cum că sânt întră dâșii bărbați carii pot, pune-i pre ei mai mari preste dobitoacele mele”. Și au venit în Eghipt la Iosif Iacov și fiii lui, și au auzit Faraon, împăratul Eghiptului.

7. Și au adus înlăuntru Iosif pre Iacov, tatăl său, și l-au pus pre el înaintea lui Faraon, și bine au cuvântat Iacov pre Faraon.

8. Și au zis Faraon lui Iacov: „Câți sânt anii zilelor vieții tale?”

9. Și au zis Iacov lui Faraon: „Zilele anilor vieții mele, carele nemernicesc, sânt o sută și treizeci de ani, puține și reale au fost zilele anilor vieții mele, n-au ajuns la zilele anilor vieții părinților miei, care zile le-au nemernicit ei”.

10. Și binecuvântând Iacov pre Faraon, au ieșit de la dânsul.

11. Și au sălășluit Iosif pre tatăl său și pre frații săi și le-au dat lor moșie în pământul Eghiptului, în pământul

cel mai bun, în pământul Ramesi, după cum au poruncit Faraon.

12. Și măsura Iosif tătâne-său și fraților săi, și la toată casa tătâne-său, grâu după trupuri.

13. Iară grâu nu era în tot pământul, că să întărisă foametea foarte, și au slăbit pământul Eghiptului și pământul Hanaan de foame-te.

14. Și au adunat Iosif tot argintul ce s-au aflat în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan pentru grâul care-l cumpăra și-l măsura lor, și au adus Iosif tot argintul în casa lui Faraon.

15. Și s-au sfârșit tot argintul din pământul Eghiptului și din pământul Hanaan, și au venit toți eghipteanii la Iosif, zicând: „Dă-ne noao pâine! Și pentru ce murim înaintea ta? Că s-au sfârșit argintul nostru”.

16. Și le-au zis lor Iosif: „Aduceți dobitoacele voastre și voi da voao pâine pentru dobitoacele voastre, deaca s-au sfârșit argin-tul vostru”.

17. Și au adus dobitoacele sale la Iosif, și le-au dat lor Iosif pâine pentru cai și pentru oi și pentru boi și pentru asini, și i-au hrănit pre ei cu pâine pentru toate dobitoacele lor, în anul acela.

18. Și au trecut anul acela și au venit la el în al doilea an, și au zis lui: „Ca să nu ne piardem de la domnul nostru, căci s-au sfârșit argintul nostru și ceale ce am avut și dobitoacele, la tine, domnul, și n-au rămas noao înaintea domnului nostru, fără numai trupul nostru și pământul nostru.

19. Deci, ca să nu murim înaintea ta și pământul să se pustiască, ia-ne pre noi și pământul nostru pentru pâine, și vom fi noi și pământul nostru robi lui Faraon. Dă-ne sămânță să sămănăm și să trăim și să nu murim și să nu să pustiască pământul”.

20. Și au luat Iosif tot pământul eghipteanilor lui Faraon, că au vândut eghipteanii pământul său lui Faraon, că-i cuprinsease pre ei foamea, și au fost pământul a lui Faraon.

21. Și pre norod l-au supus și să-i fie slugi, din marginile hotarului Eghiptului până în margini.

22. Afară de pământul popilor, numai acela nu l-au luat Iosif, că Faraon în dar au dat daruri popilor, și mânca darea carea le-au dat lor Faraon, și pentru aceea ei nu au vândut pământul său.

23. Și au zis Iosif tuturor eghipteanilor: „Iată, v-am cumpărat pre voi și pământul vostru astăzi lui Faraon, luați-vă sămânță și sămănați pământul.

24. Și din rodurile lui veți da a cincea parte lui Faraon, iară ceale patru părți

vor fi ale voastre de sămânță pământului, și de mâncare voao și tuturor celor din căsile voastre”.

25. Și au zis: „Mântuitu-ne-ai pre noi, aflat-am har înaintea domnului nostru, și vom fi slugi lui Faraon”.

26. Și le-au pus lor Iosif poruncă până în zioa de astăzi pre pământul Eghiptului a da a cincea lui Faraon, numai din pământul preoților nu să da lui Faraon.

27. Și au lăcuit Israil în pământul Eghiptului, pre pământul Ghesem, și l-au moștenit pre el, și au crescut și s-au înmulțit foarte.

28. Și au mai trăit Iacov în pământul Eghiptului șeptesprăzece ani, și au fost zilele lui Iacov anii vieții lui o sută patruzeci și șapte de ani.

29. Și s-au apropiat zilele lui Israil a muri, și au chemat pre fiul său, Iosif, și i-au zis lui: „De am aflat har înaintea ta,* pune mâna ta pre coapsa mea și să faci cu mine milă și adevăr, ca să nu mă îngropi în Eghipt.

*Sus
24, 2

30. Ci voi dormi cu părinții miei și mă vei rădica din Eghipt și mă vei îngropa în mormântul lor”. Iară Iosif au zis: „Eu voi face după cuvântul tău”.

31. Și au zis lui: „Jură-te mie!” Și Iosif s-au jurat lui și s-au închinat Israil pre vârful toiagului său.

CAP 48

Fiind Iacov bolnav, îl cercă Iosif, a căruia fii, pre Manasi și pre Efraim, îi priimește Iacov întru ai săi fii și-i binecuvântează, pre cel mai mic puindu-l înaintea celui mai mare, împotrivindu-să Iosif, și cu o parte dă mai mult lui Iosif decât celorlalți frați.

1. i au fost după aceastea, și s-au dat de știre lui Iosif cum că tatăl său boleaste, și, luând pre cei doi fii ai săi, pre Manasi și pre Efraim, au venit la Iacov.

2. Și s-au spus lui Iacov, zicând: „Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine”. Și, întărindu-să Israil, au șezut pre pat.

3. Și au zis Iacov lui Iosif: „Dumnezeul* mieu s-au arătat mie în Luza, în pământul Hanaan, și m-au binecuvântat.

*Sus
28, 13

4. Și mi-au zis mie: «Iată, Eu te voi creaște și te voi înmulți și te voi face mulțime de neamuri și voi da ție pământul acesta și seminției tale după tine, moșie veacnică».

5. Acum, dară, acești doi fii ai tăi, carii* s-au născut ție în pământul Eghiptului mai înainte de ce am venit eu în Eghipt, ai miei sânt**, Efraim și Manasi, ca Ruvim și ca Simeon vor fi ai miei.

*Sus
41, 50
**Isus
13, 7
29

6. Iară fiii pre carii vei naște după aceasta ai tăi vor fi, pre numele fraților săi să vor chema întru sorțile lor.

Sus 35, 19 7. Iară când vineam eu din Mesopotamiia Siriei, au murit Rahil, mumă-ta, în pământul Hanaan, când m-am apropiat la ipodromul pământului Havrata, venind în Efrata, și o am îngropat pre ea în calea ipodromului, acesta easte Vitleaem”.

8. Și, văzind Israil pre feciorii lui Iosif, au zis: „Cine sânt aceștia?”

9. Și au zis Iosif tătâne-său: „Fiii miei sânt, carii mi-au dat Dumnezeu aici”. Și au zis Iacov: „Apropie-i la mine, ca să-i binecuvânteze”.

10. Iară ochii lui Israil să îngreioasă la vedea de bătrâneată și nu putea să vază, și i-au apropiat pre ei la dânsul, și i-au sărutat pre ei și i-au îmbrățișeat.

11. Și au zis Israil cătră Iosif: „Iată, de fața ta nu m-am lipsit și, iată, mi-au arătat Dumnezeu și sămânța ta”.

12. Și i-au rădicat pre ei Iosif de la genunchii lui și s-au închinat lui cu fața pre pământ.

13. Și, luând Iosif pre amândoi feciorii săi, pre Efraim în dreapta, de-a stânga lui Israil, iară pre Manasi de-a stânga, în dreapta lui Israil, i-au apropiat pre ei la dânsul.

14. Și, întinzind Israil mâna cea dreaptă, o au pus pre capul lui Efraim, și acesta era cel mai tinăr, și cea stângă pre capul lui Manasi, schimbându-și mâinile.

Ieșire [Evrei] 11, 21 15. Și i-au binecuvântat pre ei, și au zis: „Dumnezeu, Cui bine au plăcut înaintea Lui părinții miei, Avraam și Isaac, Dumnezeu, Cel ce mă hrănește din tinerețele mele până în zioa aceasta,

Sus 31, 29 32, 1 11, 10 16. Îngerul cel ce m-au scos din toate reele bine să cuvinteaze pre pruncii aceștia și să se chiiame întru ei numele meu și numele părinților miei, a lui Avraam și a lui Isaac, și să se înmulțască întru mulțime mare pre pământ”.

17. Și, văzind Iosif că au pus tatăl său mâna cea dreaptă pre capul lui Efraim, i-au părut lui greu și au apucat Iosif mâna tătâne-său să o ia de pre capul lui Efraim pre capul lui Manasi.

18. Și au zis Iosif tătâne-său: „Nu așa, tată, că acesta easte cel întâiu născut, pune dreapta ta pre capul lui”.

19. Și Iacov nu au vrut, ci au zis: „Știu, fiule, știu, și acesta va fi întru norod, și acesta să va înălța, ci fratele lui cel mai tinăr mai mare decât el va fi, și sămânța lui va fi întru mulțime de neamuri”.

3. (a) Grece.: *scliros*, latin.: *durus*, adecă vartos, greu, aspru, cumplit; (b) Sumețitu-te-ai ca apa, când fiarbe, că să înălță: să nu fierbi, adecă, să nu crești, să nu te înalți, să nu te mărești. 6. (v) Unii tăl-

20. Și bine i-au cuvântat pre ei în zioa aceea, zicând: „Întru voi bine să va cuvânta Israil, și să va zice: «Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efraim și ca pre Manasi»”. Și au pus pre Efraim înaintea lui Manasi.

21. Și au zis Israil lui Iosif: „Iată, eu moriu, și va fi Dumnezeu cu voi, și va întoarce pre voi în pământul părinților voștri.

22. Iară eu dau ție* Sichima aleasă mai mult decât fraților tăi,** carea cu sabiia mea și cu arcul o am luat din mâinile amoreilor”.

*Isu. Na. 15, 6
16, 1
**Isu. Na. 24, 4

CAP 49

Iacov binecuvântă pre toți fiii săi, și, pre unii pentru păcatele lor dojenindu-i, ceale ce li să vor întâmpla le spune; apoi, arătându-le locul îngropării sale, moare.

1.* i au chemat Iacov pre feciorii săi, și le-au zis lor: „Adunați-vă, să vă spuiu voao ce va întimpina pre voi în zilele ceale de

*2 Leage 33, 6

apoi.

2. Adunați-vă și mă ascultați pre mine, fiii lui Iacov, ascultați pre Israil, ascultați pre tatăl vostru.

3. Ruvin, cel întâiu născut al meu, tu, tăria mea și începutul fiilor miei, cumplit (a) te-ai purtat, cumplit și îndărăptnic, sumețitu-te-ai ca apa, să nu fierbi (b).

4.* Că te-ai suit pre patul tătâne-tău, atunci ai spurcat așternutul pre care te-ai suit.

*Sus 35, 21

5. Simeon și Levi, frați, carii au plinit nedreptatea voiei sale.

1 Paral. 5, 1

6. În sfatul lor să nu vie sufletul meu, și pre adunarea lor să nu să razeme ficații miei (v),* că întru mâniia sa au omorât oameni, și întru pofta sa au tăiat vinele taurului.

*Sus 34, 25

7. Blăstămată mâniia lor, pentru că easte îndărăptnică, și iuțimea lor, că s-au învârtoșeat,* împărți-voiu pre ei întru Iacov și voiu răsipi pre ei întru Israil.

*Isu. Na. 19, 1

8. Iudo, pre tine te vor lăuda frații tăi, mâinile tale preste spatele vrăjmașilor tăi. Închina-se-vor ție fiii tătâne-său.

9.* Puiu de leu Iuda, din vlăstare, fiul meu, te-ai înălțat, culcându-te ai adormit ca un leu și ca un puiu de leu. Cine-l va deștepta pre el?

*1 Paral. 5, 2

10.* Nu va lipsi domn din Iuda și povățuitoriu din coapsele lui până vor veni ceale gătite Lui, și Acela va fi așteptarea neamurilor (g).

*Mate. 2, 6
Ioan 1, 46

11. Carele va lega la viță mânzul Său,

măcesc: întru adunarea lor nu să vor grăi ceale înalte ale meale. 10. (g) Unele Biblii grecești au: până va veni Cui s-au gătit, și Acela va fi așteptarea neamurilor.

și la mlădiță mânzul asinei Sale. Spăla-va în vin haina Sa, și în sânge de struguri veșmântul Său.

12. Mai frumoși sânt ochii Lui decât vinul, și dinții Lui mai albi decât laptele.

13. Zavulon lângă mare va lăcui, și el la limanul corăbiilor, și să va întinde până la Sidon.

14. Isahar binele au poftit odihnindu-să în mijlocul sorților.

15. Și, văzind odihna că easte bună și pământul că easte gras, și-au pus dedesupt umărul său a să osteni și s-au făcut bărbat lucrătoriu de pământ.

16. Dan va judeca pre norodul său, ca și un neam în Israil.

17. Și să se facă Dan șearpe în cale, pândind în cărare, mușcând călcâiul calului, și va cădea călărețul îndărăpt.

18. Așteptând mântuirea Domnului.

19. Gad, ispită-l va ispiti pre el, și el va ispiti pre dânsul la picioare.

20. Asir, grasă e pâinea lui, și el va da hrană boiarilor.

21. Neftalim, trupină, carea răsare odraslă noao și dă întru odraslă frumseață.

*1 Para. 5, 1 22. * Fiiu adaos, Iosif, fiiu adaos al mieu dorit, fiiul mieu cel mai tinăr, la mine te întoarce.

23. Asupra căruia împreună sfātuindu-să l-au pârât și l-au pândit domnii săgetătorilor.

24. Și au sfărâmat cu tărie arcele lor, și au slăbit vinele brațelor mâinilor lor prin mâna puternicului Iacov, de acolo cel ce au întărit pre Israil, de la Dumnezeuul tatălui tău.

25. Și au ajutat ție Dumnezeuul mieu, și te-au binecuvântat cu binecuvântarea ceriului de sus și cu binecuvântarea pământului, care are toate pentru binecuvântarea țițelor și a zgăului.

26. Binecuvântarea tătâne-tău și a mumăta mai mult s-au întărit decât binecuvântarea munților celor întăriți și decât binecuvântările lucrurilor celor veacince, care vor fi pre capul lui Iosif și pre creștetul fraților, a căror povățuitoriu easte.

27. Veniamin, lup răpitoriu, dimineața va mânca încă, și spre seară va împărți mâncarea”.

28. Toți aceștia, fiii lui Iacov, doisprăzeace, și aceastea au grăit lor tatăl lor și bine i-au cuvântat pre ei, pre fieștecarele după binecuvântarea sa i-au binecuvântat pre ei.

29. Și le-au zis lor: „Eu mă voi pune la norodul mieu, îngropați-mă cu părinții

2. (a) În unele Biblii să ceteaște: au poruncit doftorilor să ungă pre tatăl său cu aromate, și

miei în peștera carea easte în țarina lui Efron Heteul.

30. În peștera cea îndoită, carea easte în preajma Mamvrei, în pământul Hanaan,* *Sus 23, 17 carea peșteră o au cumpărat Avraam de la Efron Heteul moșie de îngropăciune.

31. Acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra, muiarea lui, acolo au îngropat pre Isaac și pre Reveca, muiarea lui, acolo au îngropat pre Liia.

32. În moșia țarinei și a peșterii, carea easte într-însa de la fiii lui Het”.

33. Și au încetat Iacov a învăța pre feciorii săi și, întinzindu-și picioarele sale pre pat, au murit și s-au pus la norodul său.

CAP 50

Iosif, grijind trupul tătâne-său, cu bătrânii Eghiptului porceade să-l îngroape în pământul Hanaan, carea, cu mare cinste săvârșind, să tem frații pentru strămbătatea carea îi făcusă, iară el cu bune îi priimeaște și îi mângăie; care, după ce le-au poruncit pentru oasăle sale să le ducă în pământul Hanaan, când vor ieși din Eghipt, în pace s-au odihnit.

1. i, căzând Iosif pre fața tătâne-său, l-au plâns cu amar și l-au sărutat pre el.

2. Și au poruncit Iosif slugilor sale, îngropătorilor, să îngroape pre tatăl său, și au îngropat (a) îngropătorii pre Israil.

3. Și s-au umplut lui patruzeci de zile, că așa să număra zilele îngropării, și l-au plâns pre el Eghiptul șeaptezeci de zile.

4. Iară deaca au trecut zilele plângerii, au grăit Iosif cătră domnii lui Faraon, zicând: „De am aflat har înaintea voastră, grăiți pentru mine în urechile lui Faraon, zicând:

5. «Tatăl mieu m-au jurat, zicând: ‘În mormântul* care mi-am săpat mie în pământul Hanaan, acolo să mă îngropi’». *Sus 47, 29 Acum, dară, să mă sui să îngrop pre tatăl mieu, și mă voi întoarce”.

6. (b) Și au zis Faraon lui Iosif: „Sue-te, îngroapă pre tatăl tău după cum te-au jurat”.

7. Și s-au suit Iosif să îngroape pre tatăl său, și s-au suit împreună cu dânsul toate slugile lui Faraon și bătrânii casii lui, și toți bătrânii pământului Eghiptului.

8. Și toată casa lui Iosif și frații lui și toată casa tătâne-său și rudeniia lui, iară oile și boii le-au lăsat în pământul Ghesem.

l-au uns. 6. (b) Bibliia cea veachie are: Și au zis lui Faraon după zisele lui Iosif.

9. Și s-au suit împreună cu dânsul cară și călăreți, și s-au făcut tabără mare foarte.

10. Și au venit la ariia lui Atad, carea easte dincolo de Iordan, și l-au plâns pre el plângere mare și tare foarte, și au făcut plângerea tătâne-său șapte zile.

11. Și au văzut lăcuiitorii pământului Hanaan plângerea la ariia lui Atad, și au zis: „Plângere easte aceasta, eghipteanilor”, pentru aceea au chemat numele locului acela Plângerea Eghiptului, ce easte dincolo de Iordan.

12. Și i-au făcut lui așa feciorii lui, precum le-au fost poruncit lor.

*Fap. 7, 16
**Sus 23, 17
13. Și l-au luat pre el feciorii lui în pământul lui Hanaan,* și l-au îngropat pre el în peștera cea îndoită,** carea o cumpărasă Avraam peșteră moșie pentru îngropăciune de la Efron Heteul, în preajma Mamvrei.

14. Și s-au întors Iosif în Egipt, el și frații lui și toți câți s-au fost suit cu el să îngroape pre tatăl lui.

15. Și, văzind frații lui Iosif că au murit tatăl lor, au zis: „Ca nu cumva să ție aminte răutatea noastră Iosif și să ne răsplătească toate realele câte am făcut lui”.

16. Și, venind la Iosif, au zis: „Tatăl tău te-au jurat mai înainte de sfârșitul său, zicând:

17. «Așa ziceți lui Iosif: ‘Iartă-le lor nedreptatea și păcatul lor, că reale au arătat ei ție’. Și acum iartă nedreptatea

slugilor Dumnezeului tătâne-tău»”. Și au plâns Iosif când graia ei cătră dânsul.

18. Și, venind la dânsul, au zis: „Iată, noi sântem ție robi”.

19. Și le-au zis lor Iosif: „Nu vă teameti, că a lui Dumnezeu sânt eu (v).

20. * Voi ați sfătuit împotriva mea reale, iară Dumnezeu au sfătuit pentru mine bine, ca să fie precum astăzi,** ca să se hrănească norod mult”. *Sus 43[45], 5
**Sus 47, 5

21. Și au zis lor: „Nu vă teameti, eu voi hrăni pre voi și casele voastre”. Și i-au mângâiat pre ei Iosif, și le-au grăit lor la inimă. [45, 7]

22. * Și au lăcuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tătâne-său, și au trăit Iosif ani o sută și zece. *Sus 47, 12

23. Și au văzut Iosif pre feciorii lui Efraim până la al treilea neam, și feciorii lui Mahir, feciorul lui Manasi, s-au născut pre coapsele lui Iosif.

24. * Și au zis Iosif fraților săi: „Eu moriu, și cu cercetare va cerceta pre voi Dumnezeu și va scoate pre voi din pământul acesta în pământul care au jurat Dumnezeu părinților noștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov”. *Evrei 11, 22

25. Și au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: „Întru cercetarea în carea va cerceta pre voi Dumnezeu, aduceți-vă aminte și * luați oasele mele cu voi de aici!” *Ieșire 13, 19

26. Și au murit Iosif fiind de o sută și zece de ani, și l-au îngropat pre el în mormânt, în Egipt. Isu. Na. 24, 31

19. (b) Alex.: Că nu sânt eu în locul lui Dumnezeu;

altă Biblie: Că nu sânt Dumnezeu eu.

CARTEA IEȘIRII

um că cartea aceasta de însuși Moisi easte scrisă, și adevărata a lui facere cu multe dovediri să arată: că minunile care să spun întru această carte numai de la cel ce de față sau mai mare povățuitoriu au fost s-au putut scrie. Iară deaca cu atâta grije au voit Moisi ca să se ție neuitată pomenirea lucrurilor acestora, pentru ce să nu fie scrisă și istoriia lor; ci, doară, va zice neștine: era carte carea să chema Cartea războaielor Domnului, carea în Cartea Numerilor, cap 21, să pomenească, întru carea bătaia cea asupra lui Amalic cu porunca lui Dumnezeu să spune. Au poate-să cuiva adeveri cum că de Moisi au fost scrisă cartea aceea, în carea războaiele israilteanilor și rânduialele taberii cu deadinsul sânt scrise, și nu i-ar fi venit lui aminte ca ieșirea norodului lui Dumnezeu din Egipt și alte lucruri vreadnice de pomenire la cei ce după aceea era să fie, care lucruri foarte pomenite și adeverate era la iudovi, și legea mai pre larg tâlcuită să nu o scrie; de vream ce mai toată legea iudească luminată pomenire easte a ieșirii aceștia și a minunilor care s-au făcut în Egipt. Așa au fost omorârea celor întâiu născuți a eghiptea-